

Besluitenlijst van de Gemeenteraad van 14 oktober 2014

Datum: 14 oktober 2014
Aanvang: 17:00 uur
Einde: 22:30 uur
Vergaderlocatie: Raadzaal Mosae Forum
Voorzitter: Burgemeester O. Hoes
Aanwezig: dhr. H. Barendse (D66), mw. P. Barning (PvdA), dhr. F. Bastiaens (PvdA), dhr. M. Bonder (SP), dhr. J. Erckens (SPM), dhr. H. Es Sadki (PvdA), mw. F. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. P. Frijns (SPM), dhr. A. Frijns (SPM), dhr. P. Geelen (CDA), dhr. J. Gorren (CDA), dhr. A. van der Gugten (GL), dhr. J. Gunther (SP), mw. M. van Haasen (SP), mw. A. Ham (PvdA), mw. V. Heijnen (CDA), dhr. J. Hoen (MV), dhr. J. Janssen (CDA), dhr. B. Jongen (D66), dhr. S. Kamal (SP), mw. M. Korsten (GL), dhr. G. Krabbendam (GL), mw. G. Leers-Poelmans (CDA), mw. M. van der Leest (SP), dhr. P. Limpens (VVD), mw. G. van Loo-Habets (SPM), mw. H. Meese (PVM), dhr. G. Mertens (D66), dhr. W. Nelissen (SPM), dhr. A. Nuss (PvdA), mw. K. Nuyts (LPM), dhr. H. Passenier (GL), dhr. E. Sabel (SPM), dhr. R. Schoffeleers (D66), dhr. M. Severijns (VVD), dhr. J. Smeets (PVM), dhr. J. Steijns (SB), mw. E. Thieme (PVM), mw. B. van der Wouw-Simons (VVD), Wethouder Aarts, Wethouder Van Grootheest, Wethouder Damsma, Wethouder Gerats, Burgemeester Hoes, Wethouder Willems

- 1 Opening, vaststellen van agenda, mededelingen
- 2 Initiatieven van de Raad
- 2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie
Initiatiefvoorstel aangenomen

Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie:

Stemming: 39

Voor: 22 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), D66(Alle:5),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), LPM(Alle:1),
MV(Alle:1)

Tegen: 17 CDA(Alle:5), GL(Alle:4), VVD(Alle:3),
SP(Alle:5)

- 3 Notulen/ingekomen stukken
- 3.1 Vaststelling van de notulen
CONFIRM voorstel

Openbaar verslag

- 3.2 Lijst van ingekomen stukken
CONFORM voorstel

4 Schriftelijke stemmingen

- 4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer
Stemming: 39

De heer drs. J.W. van Giessen 39 Voor - 0 Tegen

De heer drs. K. van der Esch 39 Voor - 0 Tegen

CONFORM voorstel

- 4.2 Benoeming burgerleden
Stemming: 38

37 voor

1 tegen

Mevr. Mr. Aleida Berghorst (PVDA) 36 Voor en 2 Tegen

Dhr. Antoine van Lune (PVDA) 34 Voor en 4 Tegen

Dhr. Didier Jacobs (PVDA) 37 Voor en 1 Tegen

Dhr. Leo Paris 37 Voor en 1 Tegen

CONFORM voorstel

5 Hamerstukken

- 5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad
CONFORM voorstel

6 Voorstellen

- 6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties.

Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014-35740

Motie GroenLinks Bijz subsidieverordening vrijwilligerssubsidies 14 oktober 2014.

Is overgenomen door college en ingetrokken door indiener op voorwaarde dat het dictum wordt omgezet als toezegging.

Dictum:

I. het jaar 2015 te benutten om een Bijzondere subsidieverordening, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Algemene Subsidieverordening, uit te werken, welke in dient te gaan per 1 januari 2017;

II. voor deze Bijzondere subsidieverordening de inspraakprocedure zodanig te plannen dat deze (ver) buiten de zomervakantieperiode valt;

Openbaar verslag

III. de Bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies in de eerste helft van 2016 aan de gemeenteraad voor te leggen;

Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties.: Aangenomen

Stemming: 39

Ongeldig: 1 SB(Alle:1)

Voor: 31 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), GL(Alle:4),
D66(Alle:5), VVD(Alle:3), PVM(Alle:3),
SP(Alle:5)

Tegen: 7 CDA(Alle:5), LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening Jeugdhulp 2015

Raadsstuk 2014 – volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775

.

Motie decentralisaties is overgenomen door het college.

Amendement PvdA Wmo is ingetrokken

.

Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening Jeugdhulp 2015: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 39 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6),
GL(Alle:4), D66(Alle:5), VVD(Alle:3),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), SP(Alle:5),
LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

6.3 Actuele motie GL Regeboogzebrapad

Motie GL Regenboogzebrapad: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 30 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), GL(Alle:4),
D66(Alle:5), VVD(Alle:3), SB(Alle:1),
SP(Alle:5), LPM(Alle:1)

Tegen: 9 CDA(Alle:5), PVM(Alle:3), MV(Alle:1)

Raadsvergadering
Dinsdag 14 oktober 2014, 17.00 uur

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen**
- 2. Initiatieven van de raad**
  - 2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie
Raadsvoorstel 115-2014
- 3. Notulen/ingekomen stukken**
  - 3.1 Vaststellen van de notulen
Raadsvoorstel 101-2014
  - 3.2 Lijst van ingekomen stukken
- 4. Schriftelijke stemmingen**
  - 4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer
  - 4.2 Benoeming burgerleden
- 5. Hamerstukken**
  - 5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad
Raadsvoorstel 116-2014
- 6. Voorstellen**
  - 6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties
Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014-35740
  - 6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en
Verordening jeugdhulp 2015
Raadsstuk 2014 – Volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775
  - 6.3 Actuele motie GroenLinks Regenboogzebrapad
Raadsstuk 88-2014

Aanwezig: de heer O. Hoes (voorzitter), mr. A. van Omme (griffier) en 39 leden van de raad. Mevrouw Van der Leest arriveert iets later. Mevrouw Leers en mevrouw Thieme verlaten iets voor het einde de vergadering.

Verslaglegging: mevrouw Y.T.M. Sinsel.

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

Opening om 17.00 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik u verzoeken te gaan staan? Jasjes dicht, keurig. Stropdassen omhoog.

Nu de nieuwe gemeenteraad vanavond ter vergadering bijeen is, willen wij ons aan het begin van onze werkzaamheden als stadsbestuur een ogenblik in stilte bezinnen, ieder op zijn of haar eigen wijze. Ik nodig u daartoe graag uit.

Korte stilte

Dank u wel. Dat was een redelijk korte bezinning voor zo'n zware vergadering. Ja. Wij hebben een extra raadsvergadering vanavond. Ik heb geen afmeldingen gekregen of mensen die te laat komen. Als het goed is moet iedereen nu zitten.

DE HEER GUNTHER (SP): Voorzitter? Mevrouw Marij van der Leest komt wel later.

DE VOORZITTER: Mevrouw Marij van der Leest komt later.

DE HEER GUNTHER (SP): We hebben telefonisch contact gehad.

DE VOORZITTER: Prima.

Vaststellen van de agenda, mededelingen

We hebben straks het raadsvoorstel 6.2 op de agenda staan, wat uit twee raadsstukken bestaat. Er is even overwogen om u te vragen om het apart te behandelen. Maar dat zal ik niet doen omdat u dat waarschijnlijk integraal heeft voorbereid. De besluitvorming zal natuurlijk wel twee keer apart gehamerd worden. Dat is voor de formaliteit van onze stukken.

De beantwoording van de verschillende stukken; daarover heeft het college blijkbaar vanochtend gesproken. De algemene vragen die gaan over de decentralisaties zullen door wethouder Willems worden beantwoord. Dat heb ik begrepen. Daar waar het gaat over de Wmo inclusief de adviezen; door wethouder Gerats. Alles wat te maken heeft met jeugdhulp; natuurlijk bij wethouder Damsma. En de motie over de monitoring decentralisaties zal door wethouder Willems worden beantwoord. Dan bent u alvast een beetje voorbereid en kunt u misschien uw vragen daarop een beetje toespitsen.

MEVROUW KORSTEN (SP): Pardon? Voorzitter, mag ik nog even iets vragen over de orde?

DE VOORZITTER: Ja.

MEVROUW KORSTEN (SP): Hebt u nu zojuist gezegd dat over voorstel 6.1 en 6.2 maar door een woordvoerder het woord gevoerd kan worden?

DE VOORZITTER: Nee, hoor. Dat heb ik niet gezegd.

MEVROUW KORSTEN (SP): Oké, gelukkig.

DE VOORZITTER: Ik heb gezegd dat ik dat had overwogen om te doen, maar dat ik bang was voor dit soort reacties (*lacht*). Dat is alleen maar ... Nee, dan hadden we dat een maand geleden moeten bedenken, maar niet nu op het laatste moment. Maar we hebben gezegd dat de besluitvorming natuurlijk wel apart zal zijn en de beantwoording dus ook. Dat ten aanzien van die punten.

Dan is er een initiatiefvoorstel van de heer Bastiaens ontvangen over de instelling van een ombudscommissie. Ik stel voor om dit straks als 2.1 te behandelen.

En er zijn een aantal moties ontvangen, waaronder een motie over een regenboogzebrapad van GroenLinks. Het verzoek van wethouder Aarts die dit zal beantwoorden, is om dit als eerste punt te behandelen omdat hij heel graag naar een bedrijf wil gaan dat straks de deur gaat openen. Anders komt hij daarmee misschien in de knoei. Dat is voor de representativiteit ook wat onaardig. Dus zei hij:

“Kan het misschien aan het begin van de vergadering?” Dus als u het goed vindt, beginnen we nu met die motie en gaan we daarna naar de rest van de agenda. Als u daarmee kunt instemmen, is het woord aan de heer Krabbendam.

6.3 Actuele motie GroenLinks Regenboogzebrapad. Raadsstuk 88-2014

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Ik moest nog een handtekening binnenhalen voor de motie. Deze motie wordt mee-ingediend door de VVD, de SP, D66, Stadsbelangen Maastricht en de PvdA. De aanleiding is het feit dat het komende jaar, 2015, voor de derde keer in de historie van Maastricht de Roze Zaterdag wordt georganiseerd. Dat staat dit jaar niet alleen in het teken van Roze Zaterdag, maar het is een hele week die eigenlijk gaat over het vieren van diversiteit. Want diversiteit maakt ook juist deze stad tot wat het is. Dat is heel mooi. Het is ook een eer voor de stad dat wij dat voor de derde keer mogen organiseren. In dat kader willen we graag iets bijzonders doen. Iets wat eigenlijk in een mondiale traditie past. Steden als Sidney, Vancouver, Brighton en Utrecht zijn ons al voorgegaan. Namelijk met een regenboogzebrapad. Dan vraagt u zich wellicht af: “Wat is dat?” Dat is heel eenvoudig. Dat is een oversteekplaats in de kleuren van de regenboog. Nu gaat dit natuurlijk niet zomaar. De wet schrijft namelijk voor dat zebrapaden witte strepen hebben en geen kleuren van de regenboog. Daaraan hebben we gedacht. Vandaar dat we ook het college vragen om goed te kijken en een locatie te vinden waar dit eventueel in de stad mogelijk is, op een prominente plaats in de binnenstad van de stad, waarbij natuurlijk ook aan de verkeersveiligheid wordt gedacht. Maar wel op een manier dat wij ons inderdaad profileren als een diverse stad, waar diversiteit ook gevierd wordt.

En dan vervolgens, het tweede beslispunt van de motie vraagt om te kijken of we die geest van dat regenboogzebrapad nadat het een bepaalde periode tijdelijk ergens in de binnenstad is geweest, of we die geest op een andere manier elders kunnen voortzetten. We willen het college uitnodigen om daarover na te denken en om te bekijken of daarvoor mogelijkheden zijn. Ik kan het dictum voorlezen, voorzitter. *En leest vervolgens het dictum voor.*

Motie GroenLinks regenboogzebrapad

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *Maastricht een tolerante stad is, waar iedereen welkom is; of die persoon nou homo, hetero, jong, oud, vrouw, man, transgender, christelijk, moslim, ongelovig, enzovoorts is;*
- *dat die diversiteit Maastricht nu juist maakt tot wat het is;*
- *de stad Maastricht na eerdere edities in 1993 en 2000 op en rond 20 juni 2015 voor de derde keer organisator is van Roze Zaterdag;*
- *Roze Zaterdag 2015 onder het thema ‘Maastricht Colours You’ onderdeel is van een week waarin diversiteit in brede zin gevierd wordt;*
- *de stad Utrecht in 2013 de Roze Zaterdag heeft onderstreept met de aanleg van een regenboogzebrapad;*
- *in andere steden als Sidney, West Hollywood, Vancouver, Tel Aviv en Brighton al regenboogzebrapaden zijn aangelegd om aandacht te vragen voor de gelijkwaardigheid van en tolerantie jegens de LHBT-gemeenschap,*

Spreekt uit dat:

- *de wens tot aanleg van een (in verband met voorschriften van verkeersveiligheid tijdelijk) regenboogzebrapad op een prominente plek in de stad;*
- *de wens tot aanleg van een definitieve regenboogbelijning op een prominente plek in de binnenstad van Maastricht, omdat we niet alleen in de week rond 20 juni 2015 tijdens ‘Maastricht Colours You’ onze diversiteit vieren, maar wat ons betreft elke dag,*

Verzoekt het college:

- *met inachtneming van de verkeersveiligheidsvoorschriften, op korte termijn, maar in ieder geval ruim voor 20 juni 2015 een regenboogzebrapad aan te leggen op een prominente plek in de (binnen)stad;*
- *mogelijkheden te onderzoeken tot het creëren van een definitieve regenboogbelijning op een prominente plek in de binnenstad van Maastricht,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, VVD, Michel Severijns, SP, John Gunther, D66, Bert Jongen, SBM, John Steijns, PvdA, Albert Nuss

Daarbij gezegd hebbende dat 20 juni 2015 natuurlijk de datum van de Roze Zaterdag is. En dat als het gaat om een definitieve regenboogbelijning, we vooral een formulering hebben proberen te zoeken die het college toestaat in alle creativiteit te kijken naar wat mogelijk is. Voorzitter, tot zover de toelichting van deze motie. Ik dien het bij dezen in.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Krabbendam. Dan is het woord aan de heer Aarts om te bekijken of in de Helmstraat een regenboogzebrapad gaat komen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

WETHOUDER AARTS: Dank u wel, voorzitter.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter? Mag de raad niet eerst spreken voordat de wethouder definitief zegt of hij het wel of niet doet?

DE VOORZITTER: Prima, ja. U hebt gelijk. Het gaat wat te snel aan het begin van de vergadering. Ik kijk of er nog andere fracties zijn die het woord willen voeren. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voorzitter, wellicht in de volgorde? Ik weet niet of de Seniorenpartij nog iets wil zeggen?

DE VOORZITTER: Neem mij niet kwalijk. De heer Erckens. Het gaat allemaal te snel aan het begin van de vergadering. Ja.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

Nee, ik heb de hele avond en nacht. Het wordt een lange zit vanavond (*lacht*). Ik ben er helemaal klaar voor.

Gelach vanuit de zaal.

De heer Erckens.

DE HEER ERCKENS (Seniorenpartij Maastricht): Voorzitter, de Seniorenpartij Maastricht steunt zeer zeker de diversiteit. Daar hoeven we niet aan te twifelen. Maar we hebben toch een paar vragen c.q. opmerkingen. Er wordt uitdrukkelijk verwezen naar andere steden, maar daaraan is ook een stukje tijdelijkheid gekoppeld. Ik weet niet of in die andere steden sprake is van tijdelijkheid. Maar wij willen echt als Seniorenpartij Maastricht onderstrepen dat het zebrapad ook echt tijdelijk moet zijn. Dit ook in verband met de voorschriften van de verkeersveiligheid. Zeker als men dit op een prominente plek in Maastricht gaat doen.

De tweede opmerking is een schot voor open doel in het kader van presidentenwerking. Wij weten zeer zeker dat men op cultureel gebied, op sportief gebied, op religieus gebied en misschien op politiek gebied talloze voorbeelden kan bedenken waarin ook allerlei aanvragen komen. Kijk bijvoorbeeld op cultureel gebied, als wij een nieuwe prins carnaval hebben die een zebrapad voor de deur heeft. Dan is het roed, geel en greun. Als de basiliek feest heeft, dan is het blauw-wit in het kader van Onze Lieve Vrouw of geel-wit. Als MVV nog een keer kampioen wordt dan is het rood-wit. En last but not least, als de Seniorenpartij vijftig jaar bestaat is het knalgeel (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Dit zijn zomaar een aantal voorbeelden, maar er zijn echter nog veel meer te noemen, voorzitter. Dat moet men zich toch realiseren. Als die aanvragen komen, kan men daartegen ook geen nee zeggen. Ten slotte werd ook gezegd: "De mogelijkheden te onderzoeken tot het creëren van een definitieve regenboogbelijning." Daarvan willen wij uitdrukkelijk zeggen: ja, bekijk die mogelijkheden en kom daarna nog een keer terug. Mocht aan die drie voorwaarden/opmerkingen voldaan zijn, dan zegt de Seniorenpartij: dan gaan we mee met de motie. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, dank u wel, voorzitter. Wat het CDA betreft is het altijd goed om na te blijven denken over manieren waarop men de emancipatie van homoseksuelen of andere gediscrimineerde groepen onder de aandacht kan brengen. Het punt staat in ieder geval door de motie van GroenLinks weer op de politieke agenda. Alleen daarom is die, wat ons betreft, wel de moeite waard. Maar er zijn een aantal redenen waarom wij de motie niet zullen steunen.

In de eerste plaats omdat de financiële onderbouwing ontbreekt. Ik heb al begrepen dat daarover overleg is geweest en dat dit wel in orde zou komen. Maar toch, wij steunen geen voorstellen waaronder geen financiële onderbouwing ligt. En daarnaast, hoe zit het met de verkeersveiligheid? Dat is dan nog sowieso even een vraag aan het college die wij hebben. Sowieso is op langere termijn een regenboogzebrapad, wat ons betreft, geen optie. Hoewel dit een ludieke actie is, zou onze voorkeur meer uitgaan naar een meer ludieke inhoudelijke actie. Waarom kunnen we niet gezamenlijk nadenken over een manier waarop we discriminatie van homoseksuelen, ouderen, allochtonen en kinderen onder de aandacht kunnen brengen? Wellicht zijn er efficiëntere manieren om dat te bereiken die meer aansluiten op de verantwoordelijkheden van de gemeenteraad om dit te kunnen realiseren? Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Heijnen. Ik kijk naar de fractie van D66. U hoeft niet het woord te voeren? De fractie van de SP? Nee. De Partij van de Arbeid? Nee. GroenLinks heeft al gesproken. De Partij Veilig Maastricht? Niet. De VVD? Ook niet. Stadsbelangen Maastricht? De Maastrichtse Volkspartij? Mijnheer Hoen, ga uw gang.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, de Maastrichtse Volkspartij steunt alle acties die gaan over onderwerpen zoals deze, bijvoorbeeld om op te komen voor verschillende doelgroepen. Maar men moet ook voorzichtig zijn, als men geen onderscheid wil maken. Dat men dan ook geen markante zaken in het voetlicht zet, waarvan men heel veel mensen niet kan overtuigen waarom men dat heeft gedaan. Wij bepratzen dit hier. Dadelijk ligt het daar. Maar anderen weten dat niet. Voor ons is het verschil tussen de vorige spreekster en onze partij; ook al zou het helemaal niets kosten, wij vinden het helemaal niets. Omdat men andere kanalen moet vinden om juist publiekelijk, openlijk, openbaar te verkondigen dat men ergens niet op tegen is. Daarover ben ik het wel met haar eens. Dat men voor is. Dat dit een stad is waarin alle soorten van geaardheid en alle soorten van geloven en de strijd tegen de armoede allemaal duidelijk gemaakt moeten kunnen worden. Dan is het uitlichten van een onderwerp, wat ons zo aan het hart gaat, met name gezien de oorlogen, ISIS tegen de joden en noem maar op. Alle momenten van de dag kan men als samenleving kokhalzen van datgene wat er gebeurt. Dat moet men ook uiten. Dat moet men ook naar voren brengen. Maar dan moet men niet selectief te werk gaan. Ik vind dat als men maar één onderwerp zo demonstratief in de stad neerlegt, men echt selectief te werk gaat. Nogmaals, wij hebben de doelgroep waarover we het hebben, zelfs in de fractie zitten. Laat daarover geen misverstand bestaan. Ik steun alles van harte. Als ik morgen voor al die onderwerpen die ons sympathiek zijn op straat moet, doe ik daaraan mee. Maar laten we niet ervoor zorgen dat we investeren in zaken die de bevolking niet zal begrijpen of die niet alle doelgroepen vertegenwoordigen. Dat is onze mening.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Voorzitter?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Sympathiek dat men het aankaart en dat we er weer over praten, zou mevrouw Heijnen zeggen. Maar wij staan niet achter de daadwerkelijke uitvoering.

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Heijnen

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. De heer Hoen en ik zijn het meer met elkaar eens dan hij misschien net even dacht. Wat ik zei was inderdaad dat deze actie een aanleiding is om hierover een discussie te hebben. Dat vinden wij wel goed.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Oké. Ieder moment van de dag mag dat, want men moet daarvoor ook durven uit te komen. Men moet belijden wat men vindt. Dan weten wij van elkaar wat wij aan elkaar hebben.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Ik kijk naar de Liberale Partij Maastricht, mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, voorzitter, wij hadden onze goedkeuring al aan de heer Krabbendam gegeven onder de voorwaarde dat het niet meer dan een paar potten verf zou kosten. Daarvan uitgaande nemen wij aan dat het iets tijdelijks is en om inderdaad de discussie op gang te brengen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik of er behoefte is bij wethouder Aarts. Hij heeft behoefte om daarop te reageren. Verder is het inderdaad gewoon een motie van uw raad, natuurlijk.

WETHOUDER AARTS: Ja, voorzitter. Het is jammer dat ik zo'n kleurrijke motie in zwart-wit heb gekregen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Het zou natuurlijk leuk zijn als die in alle kleuren van de regenboog was geweest. We leven in een kleurrijke stad. We hebben al meerdere keren een kleurrijke coalitie gehad. Het college spreekt wat hierachter zit ook aan, de gedachte die hierachter zit. Ik moet zeggen dat toen u het mij de eerste keer vroeg, mijn Pavlov-reactie was – dan heb ik het puur over mijzelf: “Wat krijgen we nou? Een zebrapad in kleur? Hoe zit dat juridisch?” Nou, googelen. De hele wereld afstruinen. En, inderdaad. Langzaam ontdooi je wat. Want dat was mijn eerste reactie. Dat was: “Kin dat? En is het niet gevaarlijk?” En noem maar op. We hebben er ook al een beetje naar gekeken. U had het ook op tijd gemeld, waarvoor dank. Zodat we ook de tijd hadden om ons voor te bereiden.

Ik moet zeggen dat ik alleen maar enthousiaster geworden ben, hoe meer ik me erin verdiepte. Mits uiteraard – sommigen zeiden dat ook – het moet niet onveilig zijn. We noemen het hier een zebrapad. Maar het is natuurlijk geen zebrapad. Die term slaat in de publiciteit aan. Maar als we het uitwerken, zullen we het ook niet de vorm van een zebrapad geven, maar bijvoorbeeld de dwarsbalken andersom zetten. Want er mag echt geen enkel misverstand zijn en we moeten het op een plaats doen die geen misverstanden oproept. Ik denk dan meteen aan het Vrijthof als plek. Als de raad het wil natuurlijk, onder die voorwaarde. Maar u hebt het al aan mij ter voorbereiding gevraagd. We zijn er dus positief over. Het is inderdaad een tijdelijk iets.

U vraagt in tweede instantie te bekijken of iets permanents kan. Ik zou met die beslissing wachten totdat we ervaringen hebben opgedaan. Want men ziet ook in steden en men ziet het in de raad ook terugkomen dat het heel diverse reacties kan oproepen. De een vindt dit en de ander vindt dat. Dat is op zich geen reden om iets niet te doen, misschien integendeel. Het is misschien eens goed om de discussie te voeren. Dat het ook deels wenselijk is om over dit soort dingen te discussiëren. Dus een positieve insteek van het college. Ik wil de motie overnemen in de geest zoals ik heb gezegd. Ik weet niet of u het in stemming wilt brengen? We gaan ermee aan de slag. Ja, roept het precedenten op? Ik hoop van niet. Ik denk dat het toch een bijzonder gebeuren is in dat jaar en een eenmalig iets. Ik denk niet dat we dat dan direct moeten veralgemeniseren. Wat mij betreft is het gewoon een eenmalig gebeuren.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Voorzitter?

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Volgens mij kan de wethouder de motie niet overnemen als hij een van de twee bullets niet ondersteunt, toch?

WETHOUDER AARTS: Ik onderstreep, ik zeg: in die geest wil ik de motie overnemen. Als u het in stemming wilt brengen?

DE VOORZITTER: Ik denk dat ik de motie toch gewoon even in stemming breng. Het is ook als ik het zo hoor, een wat politiek beladen ... Dan moet men het ook gewoon in stemming brengen.

WETHOUDER AARTS: Ja. Nee, we willen de mogelijkheden gewoon onderzoeken. Ik zeg alleen: doe dat onderzoek nadat we enige ervaring hebben opgedaan met de reeds aangebrachte tijdelijke situatie. Want als men van tevoren het onderzoek gaat doen, kan men de reactie in de stad niet peilen. Dat is wat ik zeg. We zijn dus positief over de motie. Ja, de financiën. Ik weet het niet precies. Een paar potten verf zal het zeker kosten. Ik weet niet of dat honderden of een paar duizend euro zijn. In die sfeer zult u moeten denken. Dat geld vinden we in deze stad binnen de financiën nog wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Aarts. Dan neem ik aan dat er geen behoefte is aan een tweede termijn? Dan loop ik ... De heer Krabbendam, als indiener van de motie. Dan zal ik daarna tot stemming proberen over te gaan. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, dank u wel, voorzitter. Heel erg kort. Het was ook eventjes een een-tweetje qua oogcontact met de heer Nuss naar aanleiding van de inspraak. Overigens niet in regenboogkader (*lacht*). Nee, maar naar aanleiding van datgene wat de vorige sprekers hebben gezegd, laat ik vooral onderstrepen: de regenboogkleuren staan voor diversiteit. Het staat niet voor een bepaalde doelgroep. De regenboogvlag wordt ook door de vredesbeweging gebruikt, om maar wat te noemen. Het gaat dus echt over meer dan dat. De Roze Week in Maastricht staat niet alleen in het kader van de LHBT-gemeenschap, maar het thema is juist 'Maastricht Colours You'. Dat wil zeggen, het gaat over diversiteit in brede zin. Dat willen we juist op deze manier onderstrepen met een vorm waarbij we mensen letterlijk erbij stil willen laten staan. Dat is het. Niet meer en niet minder dan dat.

Wellicht ook een reactie naar de wethouder. Tijdelijkheid, het staat niet voor niets in de motie. Dat is ook de insteek. Het lijkt mij ook niet meer dan logisch. Het is ook het tweede beslispunt dat het pas daarna nog bekeken wordt. Kunnen we hiermee iets voor de toekomst?

Als ik dan een kleine zijstap mag nemen? In Sidney bijvoorbeeld, daar is het zebrapad uiteindelijk ook weggehaald, net zoals in alle andere steden. Maar daar is een gemeenschap opgestaan van inwoners die zeggen: wij gaan gewoon 'do it yourself rainbow crossings' maken. Die zijn gewoon met wasco overal in de stad

DE VOORZITTER: Oké. Goed. Laten we ons beperken tot de motie. Ja.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Zeer zeker. Dat zullen we doen. Dus in die zin wil ik alleen maar zeggen; er kan iets heel moois uit voortkomen. Ik ben heel blij met de steun die de motie van alle kanten krijgt. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik loop even het rijtje langs voor de zekerheid. De Seniorenpartij Maastricht? (*En noemt vervolgens de namen van de fracties op*).

DE HEER ERCKENS (Seniorenpartij Maastricht): Met deze toevoeging van de heer Krabbendam en de wethouder zijn wij akkoord. Wij steunen de motie.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Tegen.

DE HEER JONGEN (D66): Voor.

DE HEER GUNTHER (SP): Voor.

DE HEER NUSS (PvdA): Voor.

DE VOORZITTER: GroenLinks, voor natuurlijk.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Tegen.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Tegen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voor.

DE VOORZITTER: Dan concludeer ik dat de motie is aangenomen. Aldus besloten.

2. Initiatieven van de raad

2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie. Raadsvoorstel 115-2014

DE VOORZITTER: Er zijn overigens een aantal moties en een amendement ingediend die gewoon bij de agendapunten horen. Die komen straks vanzelf ter sprake. We zijn bij 2.1, initiatiefvoorstel van de heer Bastiaens over de ombudscommissie. Ik geef het woord aan de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp dat ik vanavond nog een aantal stemmen moet winnen. Ik denk dat als een liberaal al gewonnen kan worden voor een zebepad in allerlei kleuren, dan lukt het misschien ook wel om de VVD vanavond over te halen om voor dit voorstel te stemmen. Ik ga in ieder geval mijn best doen. Een ombudscommissie bestaande uit negen willekeurige Maastrichtenaren. Dat is een manier om de mensen in de stad een stem te geven in de periode van de decentralisaties. Het is een mechanisme om die mensen die tussen wal en schip vallen eruit te halen. Het is een manier om ervoor te zorgen dat mensen niet door het ijs hoeven te zakken. Het is een manier voor ons als raad en college om te snappen hoe de werkelijkheid zich ontwikkelt. Het is dus een manier om systeemfouten te ontdekken en die te herstellen.

Voordat ik naar de inhoud ga, wil ik nog heel even stilstaan bij ... Ik heb ook al heel veel positieve reacties gekregen, buitenshuis maar ook hier binnen. Ik wil met name een aantal collega-raadsleden bedanken, gewoon voor het meedenken. Dat is helemaal los van het politieke besluit. Maar gewoon samen nadenken over hoe je zoiets in het vat giet. Dat vond ik echt super. Ik wil het college en de ambtenaren ook bedanken voor het positief kritische gesprek. Ik wil in het bijzonder Joop de Vries en Eveline Tonkens bedanken, die eigenlijk aan de wieg van dit voorstel stonden.

Maar goed. Nu naar waarom. In feite heb ik al aangegeven wat de doelstelling is. Waarom een ombudscommissie Zorg en welzijn bestaande uit gewone Maastrichtenaren? Zoals ook in het stuk staat en wat wij natuurlijk allemaal weten, is dat we per 1 januari eigenlijk verantwoordelijk worden voor die vier decentralisaties. Passend onderwijs is er wel bijgekomen in augustus, maar die andere drie ook in januari. Het feit is de doorontwikkeling van de verzorgingsstaat. Ik weet niet waar we zitten. Men zou kunnen zeggen: 4.0. Het is dus principieel niet het afschaffen van die verzorgingsstaat, maar het is een nieuwe vorm daarvan. De centrale gedachte van die decentralisaties is feitelijk: minder professioneel en meer burgers. Dat betekent dus echt, zoals wij daar ook zelf als raad naar hebben gekeken, dat we minder geld hoeven uit te geven aan professionele organisaties en dat er straks meer geld zou moeten gaan naar de vrijwilligers, naar de mensen die thuis meer voor elkaar willen zorgen. Van belang is dat dit echt een aanname is. De vraag is of dat ook echt gaat lukken of niet. Hoe weten we dat eigenlijk? Het vrijwilligersbeleid wordt in feite de hoeksteen van het nieuwe welzijnsbeleid. Want we zullen het echt met elkaar moeten gaan doen.

Dan doemt ook de vraag op waarom een gemeente dat nu beter zou kunnen doen dan het Rijk dat doet. Het Rijk maakt ook afspraken met allerlei partijen. Waarom zou het als het in onze handen als gemeenteraad terecht komt nu beter zijn dan dat men dat in Den Haag laat liggen? Het antwoord kan echt alleen maar zijn dat wij als gemeente echt letterlijk fysiek dichterbij de burger zitten. Dat betekent dat wij door daarop fysiek te zitten echt zullen proberen maatwerk te leveren voor de mensen die dat nodig hebben. Dus af van productgericht, af van organisatiegericht, maar gericht op wat mensen nodig hebben in hun eigen omstandigheden.

Ik weet dat die regionalisering een issue is geweest. Er zijn een aantal elementen die we echt op regionaal niveau moeten doen als het om de decentralisaties gaat. Dat heeft te maken met kennis- en expertiseontwikkeling. Er zijn echt gemeenten die te klein zijn om dat zelfstandig te doen. Maar als het om zorg gaat, is het juist het bijzondere van die decentralisaties dat het erom gaat dat die zorg echt dicht bij de mensen staat. Dat het er echt om gaat wat jij als individu nodig hebt om zelfredzaam te kunnen zijn, om overleefd te kunnen blijven, om een rol en functie te mogen hebben in onze samenleving. Maar ja, gaan burgers dat ook echt doen? Gaan burgers vanaf 1 januari, althans de mensen die een nieuwe indicatie krijgen, dat actieve burgerschap uitoefenen?

Volgens Eveline Tonkens zijn er twee belangrijke elementen die we daarvoor zouden moeten organiseren. Het ene is een democratische en een politieke vernieuwingsslag met elkaar maken. Het tweede is dat men zou moeten bouwen aan betrouwbare en responsieve instituties. Ik ga op allebei kort in. U begrijpt dat beide een reden zijn om deze commissie in te stellen.

In de eerste plaats is het zo dat als men de burgers verantwoordelijk maakt, men niet alleen mag zeggen: jullie krijgen meer verantwoordelijkheid. Men moet dan ook zeggen: je krijgt daar zeggenschap bij. Bij verantwoordelijkheid hoort zeggenschap. Dat betekent dat, zoals wij in onze sociale visie ook zelf hebben uitgesproken, wij vertrouwen hebben in onze burgers. Dat wij vertrouwen hebben dat wij met elkaar die samenleving op een betere manier vorm kunnen geven. Dat het beter kan, voor minder

geld maar dat het ook echt anders moet. Dit is zoals wij zelf hebben gezegd. Dat anders zit niet alleen in meer verantwoordelijkheden. Dat anders zit ook in het geven van vertrouwen. Dat zit ook in meer zeggenschap bij burgers. Een van de manieren waarop men dat kan doen, is door ... Dat is ook maar een klein voorbeeld, denk ik. Dit voorstel van die commissie, voor mij is dat maar het begin. Volgens mij gaan we straks echt onderzoeken hoe wij mensen in die wijken zeggenschap geven over middelen, over hoe wij ze zeggenschap geven over inhoud. Maar een van de manieren waarop men dat kan doen in elk geval, is door zo'n ombudscommissie in te richten. Door te zeggen: ik geef plaats aan negen willekeurig gekozen Maastrichtenaren. Ik kom straks terug op willekeurig. Ik laat hen echt de spiegel zijn van hetgeen wij samen aan het ontwikkelen zijn.

Het tweede punt, die betrouwbare en responsieve instituties, is ook echt van belang. Wij zijn zo'n instituut. Maar dat zijn natuurlijk ook gewoon vrijwilligersorganisaties, het maatschappelijke middenveld. Dat zijn de professionele organisaties. Waar het om gaat is dat wij het samen over onderwerpen hebben die de burger ook herkent. Die de burger ook zelf belangrijk vindt, als het gaat om de zorg in die wijken. Dat betekent dat als wij zeggen "niemand zakt door het ijs", dit ook een betrouwbare afspraak moet zijn. Dat een burger moet voelen en niet alleen moet zien, dat een burger moet voelen dat wij dat niet alleen menen, maar dat we dat ook gaan waarmaken. Op dat moment zijn we betrouwbaar. Wij zijn responsief op het moment dat men zich herkent in de onderwerpen die wij op de agenda hebben staan. Dus die ombudscommissie is bij uitstek een middel waardoor men dat kan doen. Waardoor men kan zeggen: we weten wat er speelt onder die burgers. Het is ook een manier – er zijn vast veel meer te bedenken – waardoor men mensen een middel kan geven om niet door het ijs te hoeven zakken.

Nog heel concreet even over wat die ombudscommissie nu gaat doen. En nog twee heikele punten die nog niet zijn benoemd, waarvan ik weet dat ze zwaar of moeilijk liggen bij een aantal van u. De ombudscommissie. Ik ga er een beetje staccato doorheen. De mensen op de tribune hebben het vast niet allemaal gelezen. Het is echt een adviserende commissie aan het college conform de Gemeentewet. Daarover is nagedacht. Het is in eerste instantie een tijdelijke commissie voor de periode van de 3 D's. Want dat is het moment waarop wij zelf al dat nieuwe beleid moeten gaan vormgeven en waarvan we toch niet goed weten of dat goed gaat uitwerken of niet, ondanks alle goede bedoelingen. Daar gaat het niet om. Het is ook van belang om te stellen dat op het moment dat dit zou worden aangenomen, het college verantwoordelijk is voor het vastleggen van de spelregels. Het is een adviserende commissie aan het college. Dus zij zijn ook verantwoordelijk om de spelregels in termen van een beperkte verordening vorm te geven. De leden zijn inderdaad 9 willekeurig gekozen Maastrichtenaren. Mensen zeggen: "Hoe kom je nu in godsnaam bij negen? Waarom kunnen dat er niet gewoon 3 zijn of misschien wel 25?" Het aantal van 9; het moeten genoeg mensen zijn omdat men loot en men dus niet goed weet hoe die populatie eruitziet. We hebben in het stuk aangegeven dat het wel moet gaan over een verdeling hoog/laag opgeleid of man/vrouw, werkzaam of niet-werkzaam, en zo. Maar voor de rest weet men het natuurlijk niet. En omdat men kennis en expertise van verschillende mensen bij elkaar kan brengen, heeft men juist een groep van 9 om te komen tot goede besluitvorming. En 25 werkt niet. Daarnaar is onderzoek gedaan. Wat is dan een redelijk aantal? Welk aantal is dan nog werkbaar en vergaderbaar? Dat aantal blijkt bij 9 te liggen.

Wat van groot belang is, is dat er een voorzitter bij is. Die voorzitter wordt wel door deze raad voorgedragen. Hij moet door het college worden benoemd. De voorzitter moet ervoor zorgen dat die besluitvorming echt op een goede manier tot stand komt. Het gaat juist niet om het tellen van stemmen. Laat ik meteen een voorbeeld geven. Gisteren spraken we daarover hier in de gang. Er is een mevrouw die een voorziening had en die werd begeleid bij het zwemmen, twee keer per week. Die serie liep ten einde en zij komt terug voor een gesprek. In het gesprek is toen met haar afgesproken: "Ja, weet u, de middelen worden minder. Kunt u het niet via uw eigen netwerk oplossen?" Dat bleek niet mogelijk. Er zijn wel vrijwilligersorganisaties die ook daarbij helpen. Haar is een lijst met vrijwilligersorganisaties gegeven. Zij is naar huis gegaan. Zij heeft inderdaad al die vrijwilligersorganisaties gebeld. Wat bleek nu? Al die organisaties zeiden: "Ja, weet je, dat kunnen we niet doen. Als het gaat om chaufferen, dan kunnen wij u naar het zwembad brengen, maar deze mevrouw heeft meer nodig." Zij moet worden aan- en uitgekleed. Zij heeft misschien ook wat nodig om in het zwembad te zijn. Met als gevolg dat de uitkomst van het gesprek was dat die mevrouw niet is geholpen. Wat dan wel echt vervelend is, is dat dan termijnen lopen. Het duurt een jaar en je hebt zo'n gesprek en het loopt al even. Dat is zo'n voorbeeld waarvan men zich kan afvragen ... Dit is zo'n goed voorbeeld omdat wij allemaal eigenlijk weten dat men niet gestudeerd hoeft te hebben om daarvan iets te vinden. Men hoeft niet per se expertise te hebben in het zorg- en welzijnsdomein om te begrijpen dat als het voor deze vrouw echt belangrijk is dat zij die twee keer per week gaat zwemmen – dat mag men aannemen omdat er eerst een voorziening was – dat het nu herzien zou moeten worden en dat men opnieuw naar het geval zou moeten kijken. En men zich zou moeten afvragen of dat redelijk is. Ik heb nog meer voorbeelden, als dat wenselijk is.

Van belang is ook dat deze commissie zou functioneren parallel aan de beroep- en bezwaarcommissie. Ik weet dat de vraag is gesteld, onder andere door GroenLinks: "Krijgen we dan niet twee podia, waarbij men dat zou kunnen doen? Zou dit niet beter achter de beroep- en bezwaarprocedure kunnen staan?" Wij denken dat dit niet zo is. Dat heeft ... Kijk, op het moment dat wij een paar jaar verder zijn en die decentralisaties hun beslag hebben gekregen en wij begrijpen hoe dat beleid in elkaar zit, kan dat misschien wel. Maar op dit moment is het van groter belang dat wij begrijpen waar het misgaat. Dat wij begrijpen waar we het systeem kunnen verbeteren. Dat moet men helemaal aan de voorkant doen. Dat moet omdat wij aan de burgers hebben beloofd dat niemand door het ijs zal zakken.

DE VOORZITTER: Kunt u langzamerhand tot een afronding komen?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE VOORZITTER: Ik neem aan dat deze discussie ook al in de commissie heeft plaatsgevonden, hè?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Oké. Ik maak hierover nog een paar opmerkingen.

DE VOORZITTER: Daarna gaan we kijken hoe de rest van de raad erin zit.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Volgens mij is het van belang. Die uitspraken kunnen niet worden afgedwongen. Dat wisten we al, want het is een adviserend orgaan aan het college. De laatste vraag. Zijn mensen competent genoeg? Ik denk dat wij in het voorbeeld hebben laten zien dat het ook wel zo is. Ik denk overigens dat als wij naar onszelf als gemeenteraad kijken en ik kijk naar de leden die in de commissie Breed Welzijn zitten. Ik ben geen specialist in het brede zorg- en welzijndomein. Ik denk dat dit voor heel veel van ons ook niet geldt. Wij zijn bij uitstek, de raad is ook zo'n voorbeeld, wij hebben niet echt de expertise aan het stuur. Maar wij nemen wel belangrijke besluiten door er goed over na te denken en ons te informeren. Ik sluit af met de vraag die op tafel ligt: durven wij met elkaar te leren? Durven wij vertrouwen te schenken aan mensen? Gaan we het echt anders doen, zoals we zelf in de visie hebben neergezet, om te proberen te voorkomen – dat zal niet altijd lukken – dat mensen door het ijs zakken? Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bastiaens. Zal ik eerst het rondje in de raad maken om te kijken hoe de verschillende fracties erin zitten? Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de heer Frijns, de heer Ad Frijns. Voor de notulen horen ze het verschil niet tussen de ene stem en de andere stem.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dat zegt mijn moeder ook aan de telefoon. Dank u wel. Voorzitter, allereerst dank en waardering aan de heer Bastiaens voor het vele werk en de energie die hij in dit initiatiefvoorstel heeft gestoken. In dit voorstel wordt aanbevolen een ombudscommissie in te stellen en een omschrijving hoe het een en ander vorm zal moeten krijgen. Voorzitter, in het coalitieakkoord is al sprake van een ombudsfunctie. De behoefte hieraan is reeds duidelijk aangegeven. Maar in dit initiatiefvoorstel is echter sprake van een ombudscommissie in plaats van een ombudsman of -vrouw. Een heel andere invulling dan te doen gebruikelijk. Maar, voorzitter, wel heel passend in het beleid om de burger meer en intensiever bij nieuwe initiatieven en regelgeving te betrekken. Negen personen aangewezen vanuit de Maastrichtse bevolking moeten een doorsnee geven van de Maastrichtse burgers en geleid worden door een deskundige en integere voorzitter. Voorzitter, er staat nogal wat te gebeuren bij de invoering van de drie decentralisaties, waarop we later op de avond nog zullen terugkomen. Maar deze veranderingen zullen zeker ook de nodige vragen bij de burgers oproepen. Uiteraard zijn er advies- en klachtencommissies waarop een beroep kan worden gedaan. En deze ombudscommissie zal zeker niet in de plaats hiervan komen. Het zal, zoals de heer Bastiaens eerder al aangaf, een laagdrempelig instituut zijn waar iedere burger, op elk moment met zijn vragen terecht kan en kan aanhoren wat de gemiddelde Maastrichtse burger in zijn ombudsfunctie van zijn klacht of vraag zal vinden; makkelijk en eenvoudig. Voorzitter, een ander voordeel van deze commissie is dat inzicht zal worden verkregen in wat de meest voorkomende vragen en knelpunten zijn in onze samenleving, omdat wordt voorgesteld om klachten en vragen te bundelen en regelmatig aan het college te rapporteren. Natuurlijk blijven er een aantal vragen over de personele invulling van deze commissie. Maar wij hebben er vertrouwen in dat dit op een adequate wijze opgelost zal worden door diegenen die hiervoor verantwoordelijk zijn. En mocht inderdaad diegene voorzitter worden van deze commissie wiens naam nu gefluisterd wordt, dan heeft de Seniorenpartij alle vertrouwen in deze nieuwe aanspreekbaarheid voor de burgers van

Maastricht. Wij wensen de heer Bastiaens dan ook veel succes met het nieuwe voorstel. Wij hopen tevens dat deze commissie spoedig haar werkterrein zal kunnen uitbreiden naar de regio. In een reactie deze week wordt deze mogelijkheid al aangegeven. Tot zover deze bijdrage. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan kijk ik naar de fractie van het CDA, mevrouw Leers.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. Bij de behandeling in de commissie hebben wij al onze waardering uitgesproken voor het initiatief van de heer Bastiaens. Elk initiatief vanuit de raad is van betekenis. Wij willen dan ook graag daarbij constructief meedenken. Bij het voorliggende initiatief hebben wij niettemin een aantal bedenkingen uitgesproken omdat wij vrezen dat het plan niet de uitwerking zal hebben die de heer Bastiaens beoogt. Ik wil ze hier kort herhalen.

Maastricht heeft in dit dossier constructief samengewerkt met de Heuvellandgemeenten. In de diverse verordeningen is gesproken over een gezamenlijke invulling van de ombudsfunctie. Het ligt dus voor de hand dat we dat dan ook gaan doen en gezamenlijk die functie invullen. Voor het CDA is deze samenwerking een cruciaal punt. Het zou erg jammer zijn dat een solistisch optreden van Maastricht de verhoudingen onder druk zou zetten. Dus voordat er een plan komt, vragen wij eerst een overleg met de samenwerkende gemeenten te organiseren.

Daarnaast willen we dat er ook een relatie gelegd wordt met de nieuwe werkwijze van de raad. Er is veel nagedacht over deze nieuwe werkwijze, waarin met name het contact met burgers een prominente rol krijgt. Het zou dan ook logisch zijn als we ook de nieuwe manier van werken op dit dossier betrekken en van daaruit bekijken welke aanvullende rol van de burger nog nodig is.

Ook de instelling van wijkteams of sociale teams staat eraan te komen. Aan hen wordt expliciet een signalerende rol toegekend. Ook hun functioneren moeten we bij de uitwerking betrekken. Zij zouden, volgens het CDA, heel goed die signalerende functie op zich kunnen nemen. Verder zijn er nog second-opinionregelingen en wettelijk verplichte klachtencommissies. We moeten ons de vraag stellen of het dan nodig is om daar al direct een soort schaduwklachtencommissie naast te zetten. Ook moeten we oppassen om valse verwachtingen te wekken. Want stel dat de ombudscommissie er is, wat doe je dan met een klacht die door formele klachteninstanties is afgehandeld? Het is niet wenselijk de verwachting te wekken dat er dan wel een positief resultaat zal komen.

Voorzitter, wij vinden monitoring vanuit cliëntperspectief – de mensen waarom het gaat, de ervaringsdeskundigen – heel belangrijk. Maar wij geloven niet dat negen willekeurig aangewezen Maastrichtenaren voldoende kennis van zaken hebben om de hulpvrager in dit zeer complexe dossier bij te staan. En last but not least, we kunnen de privacy van de burgers niet garanderen als willekeurige Maastrichtenaren zich over hun dossier gaan buigen.

Wij hebben dus voorgesteld in overleg te treden met de samenwerkende gemeenten, te bezien hoe de rol van de burger uitpakt bij de nieuwe werkwijze van de raad, eerst eens bekijken wat de impact van de transitie is en bij de invulling van een ombudsfunctie de uitwerking van de 2 bestuursopdrachten die wij binnenkort hopen te verwachten, te betrekken. Tot die tijd kunnen we aan die 140 vrijwilligersorganisaties op het gebied van zorg en welzijn vragen de signalerende rol op zich te nemen. Wij raadsleden zelf kunnen ook ons oor overal te luisteren leggen. Tot slot hebben wij ook nog de Wmo-raad, de seniorenraad, de jongerenraad, de buurtraden, die allemaal middenin de samenleving staan en ons heel veel kunnen vertellen over de uitwerking van de transitie in de samenleving. En de invulling van de ombudsfunctie kan dan in collegiale samenwerking met de Heuvellandgemeenten zijn definitieve vorm krijgen. Nou, voorzitter, het zal duidelijk zijn dat het CDA het voorstel niet kan steunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan de fractie van D66, mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Lef. Lef om een signaalfunctie, een alarmbel in een systeem van regelgeving zo in te vullen. Zoals ik ook al eerder in de commissie aangaf, de vorm met loting van willekeurige burgers getuigt van lef en durf. Dus wij zeggen: doen. Het sluit ook aan bij de insteek vanuit de drie decentralisaties; het vertrouwen geven aan mensen en mensen zelf zo veel als mogelijk laten nadenken over de invullingen. Wij vinden het wel een belangrijk element dat er een onafhankelijke voorzitter is, die de besluitvorming moet borgen. Dat vinden wij een sterk punt. Een punt waarvoor ik wel extra aandacht wil vragen, is het verwachtingsmanagement. De klachten en meldingen hoeven, zoals eerder bijvoorbeeld door de Seniorenpartij werd aangegeven, wat ons betreft niet te wachten op een formele afhandeling van bezwaar bij de ombudsman. Er hoeft dus nog geen besluit te zijn over een klacht of een melding, om deze bij de ombudsman te kunnen melden. Als men dat zou doen, wekt dat juist het idee dat de ombudsman een hogere instantie is. Dat willen wij juist niet. Wat wij erg belangrijk vinden is dat de ombudsman alleen een systeemfunctie krijgt. Met de nadruk –

zoals ook door de heer Bastiaens werd aangegeven – op de advisering aan het college. Wel op basis van praktijkvoorbeelden. Een grote valkuil is dat het een soort van nieuw klachtenmeldpunt wordt. Dat werd eigenlijk ook al door de Seniorenpartij en het CDA aangegeven. Dat willen wij voorkomen. Wij willen niet dat men op individuele casuïstiek gaat inzetten, want daarmee wekt men ook valse verwachtingen. Dus dat men alsnog als ombudscommissie zou kunnen ingaan op een klacht of op een besluit. Wij willen puur dat het een melding is van een systeem. Ik zou dan ook ... In het stuk zelf stond dat het gaat om het klachtenpunt. Ik zou ook aan de heer Bastiaens daarover meer uitleg willen vragen. Of hij dat ook ziet als een soort meldpunt, dus als een echte signaalfunctie voor het systeem. Dan wil ik nog even stilstaan bij de regiofunctie. Is het een ombudsman van Maastricht of van de regio? Het CDA gaf ook al aan dat het belangrijk is om aan te sluiten bij de regio. Uiteraard. Maar ik zeg wel dat we niet moeten wachten. We moeten gewoon in Maastricht gaan beginnen. We moeten het gaan doen. We kunnen de ervaringen ophalen in Maastricht en op verzoek van andere gemeenten kunnen wij bij de regio aansluiten. Wat ons betreft is de ombudscommissie een onmisbare schakel, een onmisbare alarmbel om te weten of wij het systeem goed invullen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de SP-fractie, mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. De SP vindt het idee van een burgercommissie heel prima. Zoals wij ook in de commissie al hebben aangegeven, is burgerparticipatie an sich voor ons heel belangrijk. Het is ook niet iets wat in deze raad ter discussie staat. Niet voor niets hebben we een bestuursopdracht burgerparticipatie en gooien we het hele vergadersysteem om, om de burgers meer te betrekken bij het democratische proces. Dus als onderdeel van de ombudsfunctie zouden wij met het voorstel akkoord kunnen gaan, bij wijze van experiment of als proeftuin; als advies-, kwaliteit- of controlegroep of iets dergelijks. Maar het is voor de SP heel belangrijk dat de ombudsfunctie ook een professionele component kent. Het voorstel zoals het er nu ligt, kent die component niet en biedt daartoe ook niet de ruimte. Want wat volgens de SP de rol van de ombudsfunctie is, is op een onafhankelijke en professionele manier te kijken naar meer complexere conflicten en knelpunten in relatie tot de verhouding burger-overheid in dit nieuwe sociale domein. Dus kwesties die de reguliere bezwaar- en beroepsprocedure overstijgen. Het waarborgt een zekere mate van bescherming voor de burger in relatie tot de overheid. We willen de bescherming van de positie van de burger borgen, die ten opzichte van de gemeente in deze hele ontwikkeling toch kwetsbaar is. Het voorstel zoals het er nu ligt, gaat over een individuele klachtenafhandeling parallel aan de reguliere procedures die er in de nieuwe Wmo voor beroep en bezwaar al zijn. Dus daarmee wordt het een extra loket. Volgens de SP hebben we niet een extra procedure nodig, maar een ombudsfunctie die meer biedt dan klachtafhandeling alleen. Daarvoor hoeft ook niet een heel complexe organisatie te worden opgetuigd. Dat is weer een ander uiterste. Maar het dient wel een professionele component te kennen. Dat heeft te maken met de complexiteit van het sociale domein met betrekking tot wetgeving en organisatie. Maar het heeft ook te maken met onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid. Zaken rondom privacy en beroepsethiek. Bovendien wordt de ombudsfunctie momenteel provinciaal onderzocht. Het staat in het addendum Wmo dat de functie gezamenlijk met partnergemeenten vorm dient te krijgen. Zo staat het ook in het coalitieakkoord. Gezien de beleidsamenwerking op de diverse onderdelen binnen het sociale domein vindt de SP het wenselijk en logisch dat we ook hierin een gezamenlijke lijn volgen. Wij zijn van mening dat we het huidige proces dat in gang is gezet een kans moeten geven met als basis een gezamenlijke verkenning, waarbij er meerdere alternatieven zijn die wat ons betreft het overwegen waard zijn. Wederom, dat wil niet zeggen dat we het niet een interessant idee vinden. Maar het is niet op basis van een gezamenlijke verkenning tot stand gekomen. Het is erg gedetailleerd en uitgebreid. Dat mag natuurlijk, maar daarmee roept het ook veel praktische vragen op rondom de uitvoerbaarheid daarvan. In de commissie heb ik een voorbeeld aangehaald van een rapport van de huidige ombudsman, waarin hij bijvoorbeeld het Bureau Jeugdzorg opriep om de kwaliteit van hun rapportages te verbeteren. Aan de hand van signalen rondom uithuiszettingen waarvan achteraf bleek dat zij niet nodig waren geweest, kwam hij erachter dat die klachten te maken hadden met de manier waarop het Bureau Jeugdzorg haar rapportages opstelde en dat dit niet volledig was. Als ik zo'n voorbeeld neem en ik probeer dat te vertalen naar de situatie van een burgercommissie. Ja, het gaat over een klankbord. Dan worden voorbeelden gebruikt zoals dat men minder hulp krijgt of als men geen scootmobiel krijgt, terwijl men dat wel wil. Maar ja, er zijn ook complexere situaties in dit domein, zoals in de jeugdzorg over behandelingen of over uithuisplaatsingen. Ik vraag mij af of ik als ouder dan bereid zou zijn om mijn hele hebben en houden op tafel te gooien bij negen vreemde burgers. Ik vraag mij ook af of ik als hulpverleningsorganisatie mag communiceren over vertrouwelijke

casussen met willekeurige burgers. Volgens mij namelijk niet. Daarmee is de ombudsfunctie in de huidige opzet dan ook niet voor iedereen toegankelijk of in ieder geval niet voor iedere situatie. Ook het principe van redelijkheid dat in het voorstel als indicator wordt gebruikt, is voor de SP problematisch. Vooral omdat wij de decentralisaties en de bezuiniging eigenlijke allesbehalve redelijk vinden. Is de overheid een redelijk wezen? Nou, voorzitter, daarover kunnen wij nog wel een discussie voeren. Is het redelijk dat u geen hulp bij het huishouden ontvangt? Is het redelijk dat uw kind uit huis is gezet? In die situaties vinden wij redelijkheid niet de beste parameter. De vraag is: is dit de plaats om te experimenteren met actief burgerschap in deze vorm? De uitvoerbaarheid van het experiment is volgens ons onzeker en de kwaliteit en de onafhankelijkheid zijn in de huidige opzet niet te garanderen. En het voorstel kent ook geen andere component, die dit wel garandeert. Een gelote burgercommissie als deze heeft bovendien, volgens ons, minstens een jaar nodig om zichzelf uit te vinden. De vraag is of uiteindelijk de burger en het sociale domein, dat al een hele kluit heeft aan zichzelf, daarmee gediend zijn. Wat de invulling van de ombudsfunctie, vindt de SP de burger eigenlijk meer.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik kijken naar de fractie van GroenLinks, mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met grote dank uit te spreken aan de heer Frans Bastiaens voor het indienen van dit voorstel. Het geeft ons in ieder geval een fantastische denkoefening. Wat betekent nu eigenlijk burgerparticipatie als we het hebben over loslaten en overdragen van bevoegdheden? Waar denken we dan eigenlijk aan? Los van de vraag of wij straks juichend zijn over dit voorstel of niet. Dat is in ieder geval al een heel goed punt dat is gemaakt. Dus dank daarvoor.

Ik ga ook beginnen te zeggen dat ik het een ontzettend sympathiek voorstel vind. Ik vind het een heel goed idee om burgers bij de beoordeling van dingen die in het openbare domein gebeuren te betrekken. Het is in die zin een heel goed voorbeeld van burgerparticipatie. Ik vind het ook helemaal een goed plan om willekeurig gekozen burgers daarbij te betrekken. Dat is de essentie van democratie, namelijk dat wij allemaal als willekeurige burgers ons oordeel kunnen vellen over heel complexe situaties en thema's om op basis van alles afwegende en redelijkheid een stem uit te brengen dan wel meedoen aan andere besluitvormingsprocessen. Dus ik zie daarvan zeer de meerwaarde. Wij denken dat aan het argument van de regionale invulling met een beetje passen en meten en in goed overleg met onze zuster gemeenten een mouw te passen zal zijn.

Je voelt hem aankomen. Er komt een 'maar'. En die 'maar' is dat wij toch nog wel bedenkingen hebben. Wij hebben nog niet gezien dat aan die bedenkingen tegemoet wordt gekomen. Die bedenkingen gaan met name over het punt dat de commissie geacht wordt uitspraken te doen over individuele gevallen. Het zijn weliswaar maar adviezen, maar toch denken wij dat daarvan geen gunstige werking kan uitgaan. Voor ons is dat een principiële punt. Als men zegt dat een ombudscommissie die op deze manier is samengesteld, ook adviezen kan uitbrengen en uitspraken kan doen over individuele gevallen, dan wekt men verwachtingen bij de burger die zich tot die ombudsfunctie wendt. Hij kan gelijk krijgen. Dan denkt die burger misschien; dan krijg ik verderop in de procedure misschien ook meer gelijk. Hij kan ook geen gelijk krijgen. Hij kan zelfs geen gelijk krijgen, omdat ... Hij kan gelijk krijgen en de gemeente kan dat niet volgen, omdat de gemeente denkt anders verderop in de procedure in de problemen te komen. Kortom, het kan verwachtingen bij burgers wekken die helemaal niet gerechtvaardigd zijn. Door verschillende sprekers is hierop ook al gewezen. Ik vind de privacycomplicaties die kunnen optreden bij het voorleggen aan een zodanig samengestelde commissie van individuele casussen groot. De SP sprak net over negen willekeurig gekozen burgers die opeens een heel complex geval voor hun neus krijgen. Ik zei tegen mijn buurman: "Ja, het zijn acht willekeurig gekozen burgers, maar de negende is toevallig wel de overbuurman." Dat geeft mij een heel erg vervelend gevoel over deze manier van werken. Ik vind dat het ook blokkerend kan werken voor het voeren van beroeps- en bezwaarprocedures. Daarvan heb ik net al een paar voorbeelden genoemd. Ik denk dat het afdoet – zeker als het echt een klachtenmeldpunt gaat worden – aan de mogelijkheden om juist tot goede systeemkritiek te komen. Daarvoor zou ik zo'n ombudsfunctie en -commissie nu juist heel graag gebruiken. Ook juist door die willekeurig gekozen groep Maastrichtenaren. Omdat nu eenmaal de ambtenaren en de mensen die de keukentafelgesprekken moeten gaan voeren en noem maar op, allemaal gevangen zitten in een web van reglementen, procedures, bedenkingen, artikelnummers en noem allemaal maar op. Het kan best zijn dat daarbij de blinde vlekken ontstaan over de bejegening of over de manier waarop men dingen gestalte heeft gegeven. Op die punten zou kritiek op het handelen van de overheden in deze drie D's heel erg te pas kunnen komen. Maar niet op de manier zoals die nu wordt voorgesteld.

Wij hebben deze punten al meerdere malen met de indiener van het voorstel besproken. Hij heeft het nog niet veranderd. Dus ik heb nog weinig hoop. Maar ik ben wel een optimistisch mens. Dus ik hoop,

het zou best kunnen dat hij alsnog wordt overtuigd. Nou, aarzelingen. Ik ben toch ook erg benieuwd naar het standpunt van het college. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. De PVM gelooft in burgerparticipatie. Deze commissie zal niet meer dan een adviserende rol gaan vervullen en zal geen besluiten nemen. Negen willekeurige burgers die samen met een onafhankelijke voorzitter deze uitdaging aan durven te gaan. De PVM denkt dat wij nu moeten laten zien dat wij geloven in burgerparticipatie en dat wij deze commissie een kans moeten geven om de meerwaarde te bewijzen. Wel vragen wij naar meervoudige evaluatiemomenten om de effectiviteit te kunnen blijven monitoren. In de verdere uitwerking zal duidelijk moeten worden beschreven hoe deze burgers gekozen kunnen gaan worden, maar bovenal door wie. Ook wie de keuze van de onafhankelijke voorzitter maakt en wie deze zal gaan benoemen, moet duidelijk gestalte gaan krijgen. Voorzitter, nogmaals, de PVM gelooft in burgerparticipatie en wil dit initiatief een kans geven. Het is een eerste stap naar bestuurlijke vernieuwing waarin we allemaal een leerproces dienen af te leggen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De fractie van de VVD, de heer Limpens.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, heel kort want diverse partijen hebben al het een en ander over het voorstel gezegd. Ik wil wat ik ook in de commissievergadering heb aangegeven nog eens nadrukkelijk herhalen en de complimenten uitspreken in de richting van de heer Bastiaens. Het is een heel sympathiek voorstel. Niemand van ons zal twijfelen aan de intentie van het initiatief. Wij hebben ook in dezelfde commissie aangegeven dat wij toch op een aantal punten bedenkingen hebben. Het is door meerdere partijen genoemd. Het aselect selecteren van een negental mensen uit de basisadministratie, zonder dat daarbij voorwaarden aan de kwaliteit worden gesteld en aan de competenties die deze mensen met zich mee zouden moeten brengen. Maar het allerbelangrijkste vinden wij toch dat de drie decentralisaties naar ons toe zijn gekomen om met name de bureaucratie en een stuk overhead te verminderen. Als wij dan voor het transitiejaar een organisatie gaan optuigen van een negental mensen, terwijl we zelf niet eens de kennis hebben die we eigenlijk zouden moeten opdoen in dat transitiejaar, dan vinden wij het simpelweg te vroeg. Ons voorstel is om na het transitiejaar op 1 januari 2016 te bezien hoe we die ombudsfunctie invullen. Wat ons betreft gebeurt dat inderdaad regionaal. Wat dat betreft kan ik ook in grote lijnen meegaan in het betoog dat mevrouw Leers van het CDA hier heeft gegeven. Het momentum is te vroeg. Wij willen daarover in alle rust nadat we de expertise in huis hebben, nog eens een keer met u van gedachten wisselen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, laat ik beginnen een compliment te maken aan de heer Bastiaens voor de uitwerking van dit initiatiefvoorstel. Natuurlijk kan men in deze fase allerlei kanttekeningen plaatsen bij een dergelijk voorstel. Natuurlijk kan men ook vaststellen dat landelijk of provinciaal allerlei initiatieven vooruitlopend op de transitieperiode inmiddels in ontwikkeling zijn. Maar een feit is dat wij vanaf 1 januari hier lokaal, zoals we hier als raad zitten, zoals het college hier zit, een bestuursopdracht, een taak hebben uit te voeren. Als het dan gaat om een ombudsfunctie zorg en welzijn, kan men van alles bedenken. Men kan een klachtencommissie en procedures erbij halen. Maar waar het om gaat – ik hoop dat de heer Bastiaens mij dat wil toezeggen – is om eventuele onbedoelde gevolgen van de transitie zo snel mogelijk te verhelpen door deze op te laten merken door zo'n ombudscommissie. Dat is de taak waarop zij zich moet richten. Als dat het gegeven is, vindt de heer Bastiaens Stadsbelangen aan zijn zijde.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik zeg het maar eerlijk. Als ik geen achterban en geen fractie had gehad, was ik meegegaan met datgene wat mevrouw Leers heeft verteld namens het CDA. Maar ook wij hebben in de fractie een democratische besluitvorming. Daarnaar moet ik ook luisteren.

Gelach vanuit de zaal.

U hoort het al. Ik heb verloren want ik moet wat kritische vragen stellen. Allereerst, de oprechte complimenten aan de heer Frans Bastiaens over de wijze waarop wij van tevoren gecommuniceerd hebben, via de mail over datgene wat hij heeft geproduceerd en geleverd. De allereerste klacht die wij hebben genoemd, was; men is niet met de regio aan tafel gaan zitten. Het kan dus niet zo zijn dat wij nu eenzijdig het besluit nemen. Daar komt de grote stad weer naast de kleine gemeenten en die gaan weer hun eigen weg. Dat betekent gewoon dat men eigenlijk als regio niet gelijk oversteekt met gelijke standpunten enzovoorts. Dat heb ik proberen duidelijk te maken. Daarop gaf hij – voorzitter, het is wel leuk om dat even te zeggen – onmiddellijk een bericht terug dat de Vereniging van Nederlandse Gemeenten duidelijk maakte dat zo'n commissie zich eigenlijk zo dicht mogelijk bij huis moet bevinden en de politiek van de stad en het beleid van de stad moet kennen om iets te beoordelen. Toen gaf ik hem dat ook weer gewonnen. Toen moest ik weer terug om te bekijken op welke wijze. Tijdens het debat vandaag komt hij met een ander knelpunt. Dat zijn namelijk de bevoegdheden. Daarin zit mijn probleem. Nogmaals, het kan dus niet zo zijn dat er – zoals hij dat noemt – sprake is van gelijkwaardige verhoudingen tussen de verschillende instanties. Er is maar één die besluit. Er is een adviescommissie en als zij functioneren – die negen – als adviescommissie ... Voor mijn part kan men vrij dwingend voorschrijven dat men met heel goede argumenten moet komen, wil men dat advies naast zich neerleggen. Dat kan juridisch ook nog, maar niet gelijkwaardig. Daar zit ik een beetje mee. Dat wil ik nog bekijken. Daarnaast vind ik het voorstel als zodanig om mensen uit de stad – maar dat is al door de collega's uitvoerig verwoord – om hen mee te laten proeven, mee te laten sturen, mee te laten signaleren. Dat is het belangrijkste van het hele voorstel. Het signaleren van; hoe valt zo'n besluit? Wat horen ze uit het veld? Hoe moeten wij ons beleid bijsturen? Die functie krijgt in het voorstel niet de hoofdtaak en dat betreurt ik. Het gaat namelijk over een bevoegdheidscommissie waarvan ik graag wil horen op welke wijze dat aangepakt moet worden. Ten aanzien van de regio is geantwoord: ja, wij zullen dat mededelen voordat we gaan besluiten. Dat kon al niet, want vandaag wordt besloten. Nou, voordat het wordt ingevoerd, zal dat met de regio worden besproken. Ik vind dat dit ook echt moet gebeuren. Want nogmaals, het is echt de dood in de pot als we voortaan met de regio gaan onderhandelen en men eenzijdige beslissingen gaat nemen. Dan kan men wel zeggen: ze moeten maar leren van ons. Ik vind dat een bestuurlijke arrogantie die niet past. Men gaat of samen in zee of men gaat niet samen in zee. Dan moet men ook gezamenlijk die operatie voeren. Voorzitter, wat betreft de klachtenafhandeling. Ik heb daarover net al impliciet iets gezegd. Ik wacht even af wat daarvan gezegd gaat worden. Op zichzelf, nogmaals. Juist in het klein moeten we ermee beginnen om de burgers meer te betrekken bij zaken waar wij bestuurlijk ... We hebben in de commissievergadering gemerkt hoe onze eigen wethouders bijna van niets wisten over nogal wat onderwerpen omdat het nog helemaal nieuw was. Zo moeten wij ook – ja, voorzitter dat heb ik geconstateerd – zo moeten wij het ook gaan vinden. Ik denk alleen dat als men met zo'n kwetsbare groep te werk gaat, men veel beter eerst even kan aftasten. Daarvoor zou ik ook dat jaartje nemen. Dus aftasten: hoe valt het nou? Wat zijn de effecten? Hoe zijn de verschillen in de uitvoering tussen het Rijk en de gemeente? Als men dat heeft geëvalueerd, kan men wat stevigere vuisten maken om ook bestuurlijke maatregelen te nemen. Dat is mijn gevoel. Het zijn allemaal woorden om afbreuk te doen aan het voorstel. Ik wil dat eigenlijk niet. U kent mij. Ik wacht even af hoe het dadelijk uitvalt.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat onze wethouders juist heel veel weten (*lacht*). Dus, een compliment. Ook één keer in de vier jaar (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Ik wil ook een compliment geven aan de heer Bastiaens. Ik weet hoeveel werk het is om een initiatiefvoorstel te schrijven. Dan hoop je ook dat iedereen het steunt. Wat ga ik dan zeggen (*lacht*)?

Gelach vanuit de zaal.

Ik las het en eerst dacht ik: dat ziet er prima uit. Maar naderhand kwam ik tot de conclusie. Het is eigenlijk een stukje luisterend oor, hè? Een stukje doorlichting van de casuïstiek. Maar als men dan kijkt naar het moment. Want iedereen wil toch gewoon zijn/haar voorziening krijgen, hè? Voor mensen die naar een instantie gaan, is dat al een hele stap, hè? Ze zijn een beetje zenuwachtig. Ze moeten zich

goed voorbereiden. Waarom zou men al die moeite doen als het niet tot die voorziening leidt die men wil krijgen? Als men kijkt ... Op een gegeven moment heeft men die melding. Men heeft de aanvraag. Dan zit tussen die aanvraag en die beschikking een termijn. Tussen de beschikking en het beroep en bezwaar zit een termijn van zes weken. Als men die mensen wil helpen, zou die beslissing van de ombudsman of dat advies ... Wil het college iets daarmee doen, zou dit eigenlijk in die zes weken moeten vallen. Als dat zo zou zijn, zou ik meteen hebben voorgestemd. Maar dat kan helemaal niet. Dan krijgt men dus eigenlijk dat men de mensen in twijfel brengt. Moet men nu geen bezwaar en beroep instellen? Dan kan ik naar de ombudsman en dan zou mijn advies nog meegenomen kunnen worden. Maar men moet eigenlijk beide doen. Men moet bezwaar en beroep instellen, want anders verstrijkt de termijn. Op een gegeven moment zegt de heer Bastiaens: nee, die gang naar de ombudsman moet plaatsvinden na het bezwaar en beroep. Neem ik aan? Nee? Nou, dan vind ik het heel knap als men dit binnen die zes weken geregeld krijgt en dat men dit ook krijgt vertaald naar de burgers: "Je moet die termijn van die zes weken in acht nemen. Maar je moet ook naar de ombudsman gaan, als de beschikking negatief is." Ik denk dat het technisch gewoon onmogelijk is. Daarom hebben wij gedacht om hiermee niet akkoord te gaan. Het zou anders ingevuld moeten worden. Als men een negatieve beschikking heeft gekregen en het bezwaar en beroep wordt afgewezen, dan kan men namelijk niet ... Het bezwaar en beroep wordt getoetst op grond van de wet, de Wmo en op basis van de verordening. Hier heeft men een heel andere toetsingsgrond. Dat is de redelijkheid. Dat is geen wettelijke. Dus brengt het de mensen niet veel, behalve dat men casuïstiek verzamelt. Ik vraag mij af of men het de burgers kan aandoen om die rechtsgang te doen, want zij hebben toch enige hoop. Dat het alleen maar voer is om informatie te verzamelen. Dat was het.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is gevraagd om een reactie van het college. Ik kijk dus naar wethouder Willems om daarop te reageren. Ik vraag u dan meteen omdat wij vanavond toch een stevige agenda hebben om de tweede termijn misschien iets korter te doen.

WETHOUDER WILLEMS: Ja.

DE VOORZITTER: U bent nog in de eerste termijn. Neem vooral de tijd, wethouder.

WETHOUDER WILLEMS: Ja, ik heb zo net geteld. Naar het zich laat aanzien, is een meerderheid voor. Een aantal mensen hebben een voorbehoud gemaakt. De heer Hoen en Stadsbelangen Maastricht willen nog een nadere reactie van de heer Bastiaens. Het zal u niet verbazen. Het college vindt het ook een sympathiek voorstel, zoals iedereen hier in deze zaal. Maar toch zitten er nog een aantal aspecten in, waarnaar nog eens goed gekeken moet worden. Die zijn deels al genoemd. Ik denk aan de positionering van het verhaal, van zo'n ombudscommissie. Waarop toetst die commissie precies? Op systeemniveau of op individueel niveau? En hoe zit het met de privacy?

Als de raad dit aan het college opdraagt, gaan we dit uitwerken. Dan zal er op enigerlei moment een voorstel liggen. Ik moet wel een voorbehoud maken met betrekking tot de datum. In de motie staat 1 januari. We gaan het niet onnodig rekken, want in het coalitieakkoord staat ook dat we een ombudsfunctie gaan instellen. Dit ligt een beetje in de lijn van het coalitieakkoord. Maar hiernaar moet wel even goed worden gekeken. Daarvoor hebben we meer tijd nodig dan twee maanden, denk ik.

DE VOORZITTER: Een helder antwoord. Wacht even. Een vraag van mevrouw Leers aan wethouder Willems, zie ik.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ja. Ik ben erg benieuwd wat u vindt van de samenwerking met de Heuvellandgemeenten.

WETHOUDER WILLEMS: Dat is een van de aspecten die ik niet heb genoemd. Maar het is al gezegd door een aantal sprekers hier in deze zaal. Men kan niet als Maastricht zonder meer voorbijgaan aan de fantastische samenwerking die de afgelopen jaren in het sociale domein is gegroeid. Wij zullen dit ook met alle Heuvellandgemeenten bespreken. Zo zijn er misschien nog wel een paar aspecten waarnaar we nog even moeten kijken. Maar dat punt kan ik u nu toezeggen. Dat gaan we zeer zeker meenemen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, wethouder Willems. Dan is het woord aan de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik ga proberen u te overtuigen. Om te beginnen zou ik willen zeggen: het moment is nu. Het is niet zo dat we een heleboel voor ons uit kunnen schuiven. We zijn per 1 januari verantwoordelijk voor die decentralisaties. Er wordt inderdaad ook keihard gewerkt, ambtelijk en bestuurlijk, om dat voor elkaar te krijgen. Maar het moment is echt 1 januari. Het is niet zo dat we dat naar achter kunnen schuiven op enigerlei wijze. Dat betekent ook dat we de afspraken die wij als raad maken met de mensen in onze stad, ook per 1 januari gestalte moeten geven.

Ik ben in mijn voorstel expliciet ingegaan op die gedachte: niet door het ijs zakken. Dat is ook echt principieel. Ik ben ook benieuwd naar – stel je voor als we dit niet doen – wat er dan wel is. Wat gaan wij als raad en als gemeente dan wel doen om te voorkomen dat mensen door het ijs zakken?

Natuurlijk is er een beroep- en bezwaarprocedure en die second opinion. Maar het gaat nu net om al die gevallen waar het misgaat. De dagelijkse werkelijkheid is vele malen complexer dan wij hier zouden kunnen bedenken. Het gaat om het echt horen van de vraag, het echt onderkennen van de behoefte aan de andere kant en te bekijken of men daaraan een invulling zou kunnen geven.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Hoen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter, ik begrijp eigenlijk niet waarom het zo'n probleem is. Kijk, de regeling gaat per 1 januari in. D'accord. Net werd ook al aangegeven dat als men bestuurlijk nog wat dingen moet uitzoeken en nog zeker met de regiogemeenten moet praten. Dat men daarvoor tijd nodig heeft. Wat maakt het nu uit of het per 1 april of 1 mei operationeel wordt? Kijk, die regeling begint toch. Maar de commissie moet wel een degelijke basis hebben. Als wij dat forceren, want we krijgen het niet klaar en het is stikken of slikken 1 januari, dan zijn wij dus verkeerd bezig, denk ik.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ik ben het helemaal met de heer Hoen eens. Dat is natuurlijk ook het argument dat door het college naar voren is gebracht. Als het niet per 1 januari kan, dan kan het niet. We moeten dit op een goede en zorgvuldige manier doen. Mijn argument was meer: het heeft geen zin om het vooruit te schuiven en een jaar af te wachten. Natuurlijk, als het februari, maart of april wordt omdat men het goed moet voorbereiden, moeten we dat vast en zeker doen. Dat is geen enkel punt. Maar het punt dat ik wilde maken, is dat het geen zin heeft om het niet te doen vanuit de gedachte dat we eerst eens even kijken hoe de werkelijkheid zich ontwikkelt. Dat zouden we niet moeten doen. Omdat die werkelijkheid gewoon van start gaat, of we dat willen of niet.

Die regio infomeren. Ook de heer Hoen heeft ernaar gevraagd en het college heeft er net ook aan gerefereerd, net zoals vele anderen. Net zoals de VNG in dat stuk aangeeft. De VNG zegt: wij zullen op dat ene niveau in die regio echt moeten samenwerken. Dat gaat om de uitwisseling van kennis en expertise. Dat gaat om het zeker stellen van de kleine gemeenten. Maar aan de andere kant gaat het nu juist om zorg dicht bij huis en hoe men dat met elkaar doet. Natuurlijk moeten wij bestuurlijk op een nette manier met elkaar in de regio omgaan. Ook wij zijn daarvan afhankelijk. Natuurlijk moeten wij daar niet steeds de grote figuur uithangen, die wel weet hoe het zit. Er is dus alle reden om dit in de regio op een heel zorgvuldige en nette manier te communiceren, ook voordat men van start gaat. Absoluut. Maar ik denk wel dat we het wel als Maastricht gewoon moeten doen. Zoals het college ook aangeeft: laten we gewoon kijken hoe zij daarin zitten. Laten we gewoon kijken wat zij zelf zouden willen ontwikkelen of niet en hoe dit op elkaar kan aansluiten.

Even kijken, ik probeer even door die ... Het verwachtingsmanagement is een enorm belangrijk onderwerp. Natuurlijk is het zo dat het van groot belang is voor mensen die daarop een beroep doen om te begrijpen: wat voor een uitspraak krijg ik zo dadelijk en kan ik daar wat mee? Het is helder dat dit een adviserend orgaan is aan het college. Het is ook in het kader van artikel 83 Gemeentewet een adviserend orgaan. Het college neemt het besluit. De ombudscommissie kan dus alleen maar adviseren. Maar we moeten natuurlijk wel in die communicatie heel helder zijn naar die burger over hoe het proces werkt. Daarvoor moet het college nadere regels opstellen. Maar ook wat men daarvan mag verwachten. Dat men het niet kan afdwingen. Dat die commissie het moet hebben van haar gezag. Het moet ook zo zijn aan de andere kant. Want er wordt gevraagd: ja, hoe zit het nu als er individuele gevallen langskomen? Waarop is dat gebaseerd? Als er nu een individueel geval langskomt waarvan de commissie oordeelt dat hier mensen tussen wal en schip vallen, dan kan die commissie niet anders dan het college adviseren ook wat daaraan te doen.

DE VOORZITTER: Interruptie van mevrouw Eurlings.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: Ja, een vraag. Natuurlijk kunnen er individuele gevallen zijn, waarbij men merkt dat er op basis van een individuele casus een systeemfout is. Maar ik zou ervoor willen pleiten om het alleen op die manier in te zetten en niet de mensen het idee geven dat het toch een soort van second opinion is, waar men dan gelijk kan halen. Dat bedoel ik met het verwachtingsmanagement. Het kan natuurlijk dat een individuele casus aantoont dat een systeem niet werkt. Maar dat is iets anders dan een second opinion.

DE VOORZITTER: Helder. De heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Daarmee ben ik het helemaal eens. Maar dat betekent nog wel dat als zo'n individueel geval zo'n systeemfout laat zien, men daarmee iets moet op systeemniveau. Maar men kan dan ook niet tegen zo'n individueel geval zeggen: Oké, dit is een systeemfout. U hebt pech. Het kan niet anders dan dat de commissie dan aan het college adviseert om daarmee iets te doen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Eurlings. Microfoon.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: Ja, oké. Maar dat is dan ook het enige wat de ombudscommissie kan?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker, zo is het. Zo is het. Het is aan het college om vervolgens te besluiten om daarmee wel of niet iets te doen.

DE VOORZITTER: Zet u de microfoon uit? Meestal blijft die niet aanstaan. Het is knap van u dat die aan blijft staan. Ja.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Privacy, dit is herhaaldelijk gevallen. Net zoals bij alle andere commissies. Kijk, we kennen natuurlijk op meer plekken in de wereld manieren waarbij burgers willekeurig worden gekozen.

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ik was nog aan het lopen. U was alweer bij een volgend onderwerp, maar ik reageer nog even op de vragen van mevrouw Eurlings. Want dit werd voor mij een beetje gecompliceerd. U zegt dus dat een individuele burger met zijn individuele geval naar de commissie kan gaan en dat de commissie dan uitspreekt: in redelijkheid had de gemeente niet tot dit besluit kunnen komen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Of wel.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Of wel, goed. Maar daarvan zegt u nu dat dit geen impact heeft op wat verder met dit individuele geval gebeurt. Dat zou misschien kunnen. Dat zou misschien ook niet kunnen. Maar de uitspraak is alleen op systeemniveau. Dat vind ik toch enigszins. Dan moet men heel veel gelaagdheid in een uitspraak kunnen lezen om dat te begrijpen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee, er zitten duidelijk twee elementen in, zoals net al is aangegeven. Als een geval ... In de eerste plaats komt de commissie tot de beoordeling van een geval en adviseert het college om al dan niet met dit geval iets te doen, om dat te zien in termen van systeemfouten. Het is vervolgens aan het college om daarover een besluit te nemen. Het is natuurlijk zo, zoals net is aangegeven. Als er gevallen tussen zitten waarvan zo'n commissie vindt: dit is niet houdbaar. Dit is een voorbeeld waar echt iets moet gebeuren. Dan kan het natuurlijk niet anders zijn dan dat dit advies naar het college komt en dat het college daarop ook actie onderneemt.

DE VOORZITTER: Oké, vervolgt u uw betoog. Nee, er komt nog een vraag van de heer Frijs en daarna van mevrouw Nuyts. De heer Frijs.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Ja, voorzitter. Als ik het goed begrijp. Een klankbordgroep is een beetje scheefgetrokken. Dat is niet de bedoeling?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Maar de functie loopt toch wel min of meer parallel daarmee, want het is geen beslissingsbevoegdheid van deze commissie? Ze horen de klachten aan.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ze doen wel een echte uitspraak. Ze vinden er wel echt iets van. Ze adviseren ...

DE VOORZITTER: Oké, laat de heer Frijns even uitspreken.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Ja, dat begrijp ik. Maar zij hebben absoluut niet de macht om zelfs iets aan de een of andere beslissing te veranderen. Dat is dus duidelijk de afspraak en zo is het ook voorgesteld.

DE VOORZITTER: Helder. Ja.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Maar dat kan ook niet anders, omdat een adviescommissie in het kader van artikel 83 Gemeentewet een adviserende commissie aan het college. Dat kan ook niet anders.

DE VOORZITTER: Helder. Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dank u wel, voorzitter. De snelheid van het inschakelen van de ombudsfunctie/ombudsman en het doen van een uitspraak: kan dat in die zes weken?

DE VOORZITTER: De heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ik kan niet helemaal zover in de details gaan. Het is zo dat het college die nadere regels zou moeten bepalen. Het voorstel zegt: laten we kijken of die commissie een keer in drie weken bij elkaar komt. Er zijn een heleboel factoren die ik niet kan overzien. Hoeveel meldingen, hoeveel aanvragen komen bij die commissie? Er zijn heel veel punten waarover ik nu eigenlijk geen uitspraak kan doen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, het gaat mij eigenlijk erom of dat advies nog tijdig bij het college belandt, zodat men dat kan meenemen bij de bezwaar- en beroepprocedure.

DE VOORZITTER: Helder.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dat zou heel fijn zijn, alleen kan ik dat nu niet beantwoorden op basis van alle parameters die onduidelijk zijn. Hoeveel mensen maken daarvan dadelijk gebruik of niet? Dat weet ik gewoon niet.

DE VOORZITTER: Mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: De opmerking van mevrouw Nuyts sluit wel weer aan bij de verwachtingen, omdat ik mij afvraag of dat überhaupt handig is. Want de ombudsman heeft zelf die functie helemaal niet om daarmee iets te kunnen doen. Het gaat erom of het college daarmee iets kan en niet of de ombudsman binnen een bepaalde termijn ...

DE VOORZITTER: Oké, de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Eens. Privacy. Zoals gezegd, is het aan het college om ervoor te zorgen dat er iets van spelregels komt. We kennen in de wereld op allerlei plekken modellen waarbij burgers worden ingezet. In België hebben we nog steeds de juryrechtspraak. In Ierland wordt op dit

moment in een Constitutional Convention waarin 100 mensen zitten en waarvan 66 willekeurig gelote burgers, de grondwet aangepast. Dus op allerlei plekken wordt met dit model gewerkt. Er zijn veel meer voorbeelden te geven. Op al die plekken is het natuurlijk de vraag: hoe ga ik met informatie om? Hoe ga ik met individuele informatie om? Het kan niet anders zijn dan dat men dit goed aan de voorkant moet regelen in de spelregels die men vastlegt en dat leden die toetreden tot zo'n commissie moeten tekenen voor de spelregels. Volgens mij is het een kwestie van goed regelen. Ik begrijp dat privacy daarin een heel belangrijk onderwerp is. Even kijken. Bij ...

DE VOORZITTER: Ondertussen heeft mevrouw Korsten de kans om rustig naar de microfoon te lopen. Maar ik vraag wel om het even ...

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, ja. Ik zal ...

DE VOORZITTER: Nou ja, ik begrijp toch – als ik zo vrij mag zijn qua orde – dat het straks niet gaat om het stemmen over het letterlijke voorstel, gezien de discussie die nu heeft plaatsgevonden en ook gezien de reactie van het college, maar dat het min of meer over de strekking gaat. En dat u aan het college de uitwerking vraagt om in dezen met een voorstel te komen. Dus een heleboel dingen komen toch nog in de uitwerkingsfase weer in commissieverband straks terug. Een heleboel uitwerkingen kunnen daar dus nog worden besproken, als het dadelijk bij de stemming zover komt. Mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ik vat het nog niet op als een ontmoediging. U had het over de privacy en dat de leden van de commissie moeten tekenen dat zij zorgvuldig met gegevens omgaan en dergelijke. Mijn ongemakkelijke gevoel zit ook erin dat de betrokkene die zo'n casus voorlegt aan de ombudscommissie de overbuurman daar ziet zitten.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dat zou kunnen.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ja. Het geeft mij gewoon wat dat betreft een ongemakkelijk gevoel.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, het gekke is dat dit te maken heeft met hoe men naar dit voorstel kijkt. Ziet men dit als een manier om burgers inspraak te geven in die decentralisaties, om hen een stem te geven? Hoe zij aankijken tegen de werkelijkheid om te kunnen achterhalen waar het goed gaat en waar het niet goed gaat? Of ziet men het als een bedreiging: stel je voor dat iemand iets weet van mijn casus? Men kan op verschillende manieren daarnaar kijken.

DE VOORZITTER: Mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP) per interruptie: Ja, ik was even in de war omdat nu werd gezegd ... Waar stemmen we dadelijk over? Wel over het voorstel en hoe het in het voorstel staat? Of wordt het nu meegenomen en is het nog in ontwikkeling? En gaat het over zaken, gaat het nu wel of niet over individuele casussen? En gaat het nu wel of niet regionaal? Wordt dat nog ontwikkeld of ...? Want er staan een aantal dingen in het voorstel en ik wil het wel graag weten.

DE VOORZITTER: We horen dadelijk van de heer Bastiaens hoe hij het voorstel gelezen wil hebben. Dat lijkt mij verstandig. U bent de initiatiefnemer.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE VOORZITTER: Het gaat om ...

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Het kan niet zo zijn dat het hele voorstel onderuitgaat. Ik heb aangegeven in de mails die ik heb gestuurd dat er een aantal heel belangrijke elementen in zitten. Het zijn willekeurig gekozen burgers. Het gaat echt om een Maastrichtse functie. Het is een adviserend orgaan. Het orgaan kan geen besluit nemen, maar dit is wel aan het college. Het gaat erom dat men helder krijgt waar het misgaat en dat men systeemfouten aanduidt. Er zitten allemaal heel principiële dingen in. Die kan men echt niet onderuithalen.

DE VOORZITTER: Die staan dus overeind straks bij de besluitvorming. Helder.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Maar die nadere regels, van hoe men dat nu precies handen en voeten moet geven. Nou ja, daarvan vraag ik aan het college: kom met voorstellen.

DE VOORZITTER: Het woord is aan de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: De heer Bastiaens is een kei als het gaat om de inhoud, maar het gaat nu over de procedure.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Dat was de vraagstelling.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: De vraagstelling is. Wij hebben ook geen problemen ermee – gehoord hebbende alle argumenten die door de gemeenteraad zijn ingebracht – dat het voorstel dadelijk aangenomen wordt en dat aan het college opdracht wordt gegeven om rekening te houden met al die opmerkingen die zijn gemaakt. Maar dat betekent niet dat u per 1 januari bediend wordt.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee, helemaal mee eens. Dat heb ik al aangegeven. Ook het college heeft gezegd: dat is waarschijnlijk niet haalbaar. Dat heb ik zo-even ook gezegd.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Als het college straks de vrijheid heeft om ook juridisch te bekijken hoe het in elkaar zit, samen met de knelpunten die net zijn genoemd. Als dat kan, dan laten we maar niet te veel over de inhoud meer praten. Dan nemen zij het wel mee.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Na ja, sowieso is de vraag aan het college om dat nader uit te werken. Die principiële pijlers staan. Daarover moeten we het eens zijn. Laat het college dan komen met een uitwerking in een voorstel.

DE VOORZITTER: Helder. Gaan we nu langzamerhand afronden? Ja?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, volgens mij heb ik ongeveer ...

DE VOORZITTER: De allerlaatste keer, mevrouw Korsten. U hebt nu al zo veel geïnterrupteerd.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Nog een paar punten. Ja. Betekent dit dat u het behandelen van individuele casussen en de manier waarop dat gaat gebeuren niet meer als principeel pijler van het voorstel beschouwt?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Volgens mij is het antwoord zoals ik dat net heb gegeven. Dat blijft overeind. Ik heb net de hele tijd aangegeven: het moet parallel aan die beroep- en bezwaarprocedure. Het is niet zo dat het achter elkaar komt. En het is van belang dat er uitspraken komen over die individuele gevallen omdat men anders niet weet wat er op het systeemniveau gebeurt. En dat daar waar schrijnende gevallen zijn, waarvan men zegt; hier gaat het systeem niet goed, het college wordt geadviseerd daarmee iets te doen. Natuurlijk is dat in termen van verwachtingsmanagement geen gemakkelijke vorm voor burgers want men moet wel helderheid creëren over waarop men wel of geen recht heeft. Waar wel of geen uitspraak over wordt gedaan. Volgens mij blijft het verhaal staan zoals ik tot nu toe heb aangegeven.

DE VOORZITTER: Helder. Daarmee is uw betoog afgerond in de tweede termijn?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, tenzij er nog prangende vragen zijn.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even naar de raad, want dit was eigenlijk de tweede termijn van de raad met de eerste initiatiefnemer aan het woord. Zijn er nog andere mensen die in de tweede termijn kort iets willen zeggen? Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de heer Frijns.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Zoals dus de wethouder het heeft uitgelegd. Zijn voorstel is om het nader te gaan uitwerken, de mogelijkheden ervan te bekijken en vooral de invulling van het hele proces te bekijken. Dan kunnen wij dit voorstel ondersteunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Het CDA, mevrouw Leers.

MEVROUW LEERS (CDA): Ja, voor ons is toch nog te veel onduidelijk. Wij zijn niet tegen een ombudsfunctie. Maar wij willen eerst een degelijk voorstel hebben dat samen met de Heuvellandgemeenten is gemaakt. Wij durven best te experimenteren, maar wij gaan niet experimenteren met kwetsbare burgers. Dus we wachten een degelijk voorstel af en dan beoordelen we dat opnieuw.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Geen verdere vragen. Wij hebben de uitleg eigenlijk al gegeven. Wij steunen dus het voorstel.

DE VOORZITTER: U steunt het voorstel, ja. Mevrouw Van Haasen, de SP.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Ja, wij sluiten ons eigenlijk aan bij het CDA. In de huidige vorm steunen wij het voorstel niet.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De GroenLinks-fractie.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dat geldt voor ons idem. Het is nog steeds niet helemaal duidelijk hoe het nu met die individuele casussen gaat. Gaat het nu wel of niet? Dus we steunen het voorstel in deze vorm niet.

DE VOORZITTER: Helder.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): We wachten gewoon de uitwerking af.

DE VOORZITTER: De Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Zoals al eerder aangegeven, steunen wij het voorstel wel. Ik zou daarbij nog graag expliciet willen vermelden dat onze totaal nieuwe vergaderstructuur gebaseerd is op burgerparticipatie, in welke vorm dan ook. Dank u wel.

DE VOORZITTER: De VVD-fractie.

DE HEER LIMPENS (VVD): Wij steunen het voorstel in deze opzet niet.

DE VOORZITTER: Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): De initiatiefnemer mag op de steun van Stadsbelangen rekenen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Maastrichtse Volkspartij.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik heb net duidelijk gemaakt dat ik heb begrepen dat het stuk nu naar het college gaat. Het college komt opnieuw met een aanvullend stuk, rekening houdend met de opmerkingen die zijn gemaakt. Dat betekent gewoon dat wij straks opnieuw het voorstel van het college kunnen beoordelen. Dan kunnen wij nog altijd, als het niet bevalt, tegen zijn. Dus nu geef ik het een kans om het te laten beoordelen en het ons voor te leggen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, de woorden van de wethouder – dat hij daarmee aan de slag gaat – en de woorden van de heer Bastiaens – dat het parallel plaatsvindt, het

beroep op de ombudsman en de beroep- en bezwaarcommissie – hebben ons over de streep gehaald, mijnheer Bastiaens.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk nog even of wethouder Willems nog behoefte heeft aan een tweede termijn.

WETHOUDER WILLEMS: Ja. Ik wil misschien nog iets toevoegen. Al die elementen die hier nu ter sprake zijn gekomen, zouden ook hoogstwaarschijnlijk ter sprake zijn gekomen als we de ombudsfunctie hadden ingesteld en we met een voorstel waren gekomen zoals in het coalitieakkoord staat. Het enige nieuwe element is eigenlijk die gelote burgers. Daarnaast moeten we ook nog even goed kijken. Maar voor de rest heb ik niets nieuws gehoord.

DE VOORZITTER: Oké. Dan mevrouw Leers nog, voordat ik de termijn afsluit.

MEVROUW LEERS (CDA): Wordt dat stuk wel nog ter beoordeling aan de raad voorgelegd?

DE VOORZITTER: Natuurlijk. Ja, ja. Afrondend, er is nu gevraagd, voorgesteld aan het college. Daarover heeft iedereen zich uitgesproken. Dan komt er een voorstel via de commissie en via de raad waarin de commissie wordt ingesteld met alle toeters en bellen erbij. Het is een bevoegdheid van het college om een commissie in te stellen, maar het wordt natuurlijk wel besproken zoals we hebben afgesproken en zoals de wethouder ook heeft voorgesteld met de commissie in ieder geval.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Naar ik begrijp, gaan we nu wel stemmen over het voorstel?

DE VOORZITTER: We gaan nu stemmen over het initiatiefvoorstel. Dat wilde ik nu gaan doen. Ik heb overigens wel nu genoteerd wie in de tweede termijn heeft gezegd dat zij voor of tegen waren. Dus ik herhaal even de vier fracties die volgens mij tegen zijn. Dat zijn het CDA, de SP, GroenLinks en de VVD. De andere partijen stemmen allemaal in met het voorstel zoals het hier voorligt. Heb ik dat zo goed verwoord? Dan is het besluit bij dezen genomen. Aldus besloten.

Zo vaak heb ik niet een initiatiefvoorstel. Dus ook gefeliciteerd met het behalen daarvan. Dames en heren, wij gaan door met de rest van de agenda.

3. Notulen/ingekomen stukken

3.1 Vaststellen van de notulen. Raadsvoorstel 101-2014

DE VOORZITTER: Ik ga ervan uit dat we die conform kunnen vaststellen? Dan is het bij dezen gebeurd. Aldus besloten.

3.2 Lijst van ingekomen stukken

DE VOORZITTER: Kan ik deze ook bij dezen vaststellen? Dan is het bij dezen vastgesteld. Aldus besloten.

4. Schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Ik vraag de bodes om de briefjes alvast rond te delen. Er zijn twee verschillende stemmingen. Ik zou graag als stemcommissie willen instellen de heer Mertens, de heer Barendse en de heer Nuss. Het gaat om twee stemmingen, zei ik al. De Rekenkamerleden en de burgerleden. U ziet op de stembriefjes de namen staan. U kunt een kruisje zetten bij voor of tegen. Als u dat doet. Bij de Rekenkamer gaat het om twee kandidaten en bij de burgerleden om vier kandidaten. Ik zie dat de stembriefjes niet alleen uitgedeeld worden, maar ze worden ook alweer opgehaald. Zo snel kan dat gaan.

Ondertussen kijk ik even naar de hamerstukken.

5. Hamerstukken

5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad. Raadsvoorstel 116-2014

DE VOORZITTER: Er is een hamerstuk. Ik ga ervan uit dat dit een unanieme stem krijgt? Dan is dit inderdaad een hamerstuk. Aldus besloten.

4. Vervolg schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Ik wacht even met de aanvang van 6.1 totdat alle briefjes weer zijn opgehaald.

De briefjes worden opgehaald.

Volgens mij zijn de briefjes van de eerste stemming allemaal opgehaald en worden ze nu ook van de tweede stemming opgehaald. Dan zullen we de uitslag daarvan straks tussendoor vertellen. Dan hoop ik dat die drie raadsleden die in de stemcommissie zitten, het niet erg vinden als wij doorgaan met 6.1. Als het goed is, zijn zij daarvoor geen woordvoerder. Dat betekent dat wij nu beginnen met het raadsvoorstel.

6. Voorstellen

6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties. Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014- 35740

DE VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Frijns van de Seniorenpartij Maastricht. Ik wijs u erop dat wij nog maar twee agendapunten hebben, 6.1 en 6.2 (*lacht*). De heer Frijns.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u wel, voorzitter. Het is hard werken. Ik word hiervoor goed betaald. Dus (*lacht*). Voorzitter, ouder zijn heeft één voordeel. We hebben al veel meegemaakt en ik kan mij de tijd van mijn ouders nog herinneren. In onze buurt was een patronaatsgebouw en de kerk leverde een fundamentele bijdrage aan het verenigingsleven. In de parochie was een bloeiende gymnastiekvereniging en een toneelclub. Burenhulp en vrijwilligerswerk waren vanzelfsprekend. Iedereen hielp mee om de buurt leefbaar te houden. Een bestuurslid zijn van een vereniging was een hele eer. Alleen op de zaterdagmiddag en de zondag was er vrije tijd. Hoe anders is deze tijd. Lang groeiden de bomen in de hemel. Dat kon natuurlijk niet blijven duren. De tijd van omslag is aangebroken. De helpende hand van de gemeente moet helaas een kinderhand worden. De aangekondigde bezuinigingen zijn behoorlijk ingrijpend.

Voorzitter, in de commissie Breed Welzijn op 23 september heeft de heer Hoekstra namens veertien buurtplatforms ingesproken. De milde toon van zijn betoog gaf aan dat er niet alleen teleurstelling, maar ook begrip was. En dat er toch voldoende motivatie was om ondanks een beperking van middelen door te gaan met de belangrijke sociale taak die een buurtplatform heeft. Het is een feit dat het leefbaarheidsfonds tot op de bodem leeg is en dat dit tevens leidt tot een korting van 20%. Voorzitter, bij de dialoogbijeenkomsten ben ik aanwezig geweest en ik heb aan de discussies mogen deelnemen waarbij het er soms behoorlijk stevig aan toeging. Prima. Naar aanleiding van de vele opmerkingen zijn er ook aanpassingen gedaan. In dit voorstel is 2015 een overgangsjaar. Een overgangsjaar waarover is afgesproken dat voldoende rekening zal worden gehouden met de noodzakelijke beleidsaanpassingen die niet binnen een maand gerealiseerd kunnen worden en waarin het bestaande beleid kan worden omgevormd en aangepast tot een goed onderbouwde Algemene subsidieverordening.

Maar, voorzitter, het gaat hier over vrijwilligers. Vrijwilligersorganisaties, mensen die zich voor niets inzetten voor onze samenleving. En voorzitter, dan is het toch onze plicht om voor deze organisaties zo snel mogelijk duidelijkheid te verschaffen ten aanzien van hun financiële mogelijkheden voor de nabije toekomst. Om een goede besluitvorming voor de subsidieverordening te bewerkstelligen zal de Seniorenpartij de motie van GroenLinks dan ook ondersteunen. Wij moeten hiervoor de tijd nemen. Waarbij wij ook van mening zijn dat het tijdstip van inspraak een belangrijk aandachtspunt is, mede

omdat bij de vorige inspraak afgelopen zomer geen rekening was gehouden met de vakantieperiode, hetgeen onnodige irritatie opwekt.

Toch, voorzitter, heeft de Seniorenpartij nog de vraag of het allemaal niet wat sneller kan. Maar de heer Krabbendam zal hierop in zijn toelichting zeker uitleg kunnen geven. Voorzitter, in dit raadsvoorstel wordt aangegeven dat een jaarlijkse basissubsidie van 2800 euro voor buurtplatforms de basis zal zijn. Tevens zullen er tenders komen, waarop beroep kan worden gedaan en waarmee de financiële mogelijkheden kunnen worden uitgebreid. Voorzitter, ten aanzien van deze tenders heeft de Seniorenpartij nog enkele vragen aan de wethouder. Is het juist dat een bedrag van 300.000 euro hiervoor beschikbaar is? Is het aantal beschikbare tenders aan een minimum- of maximumbedrag gebonden? Kan een organisatie gebruikmaken of inschrijven op meerdere tenders? En kan dit tegelijk of moet dat afzonderlijk? Hoe kunnen vrijwilligersorganisaties die geen basissubsidie ontvangen toch voor een tender inschrijven?

Tot slot, voorzitter, nog even terug naar de vergadering van de commissie van Breed Welzijn van 23 september. De heer Laux sprak namens de scouting het verzoek uit of er voor hen een status aparte mogelijk was omdat zij bij hun omvangrijke jeugdwerk niet met projecten werken en dat het daardoor in de praktijk onmogelijk zal zijn om een beroep op deze tenders te kunnen doen. De wethouder heeft toen aangegeven dat hij zou onderzoeken welke mogelijkheden er eventueel nog voor de scouting zijn. Kan de wethouder hierover al iets mededelen? Tot zover, mijn bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan is het woord aan mevrouw Leers van de CDA-fractie.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. In de commissie heeft het CDA aangegeven dat er te veel onduidelijk is in de voorliggende subsidieverordening. Er moet nog te veel worden uitgewerkt. Zo wordt er herhaaldelijk gerefereerd aan de bestuursopdrachten herinrichting van buurt- en wijkgericht werken en burgerparticipatie. En de invulling daarvan is van wezenlijk belang voor de buurtplatforms en de andere vrijwilligersorganisaties. Niet alleen 2015 is onzeker, ook de consequenties voor 2016 en de volgende jaren zijn onduidelijk. Samen met alle stakeholders zijn een aantal toekomstdromen geformuleerd, onder andere zo veel mogelijk mensen doen mee en we moeten de vrijwilligers koesteren. Maar, wij vroegen ons af hoe wij deze dromen moeten duiden. Alle vrijwilligersorganisaties worden in eerste instantie met 20% gekort. Wij vrezen dat vrijwilligers afhaken als zij andere taken zoals fondsenwerving moeten uitvoeren, dan waarvoor zij zich hebben aangemeld. Ook de verdeling 80-20 zorgt voor veel onzekerheid. Onduidelijk is welke criteria gehanteerd worden om te bepalen wat de basisactiviteiten zijn en aan welke criteria activiteiten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een deel van de tender. We willen allemaal minder bureaucratie, minder administratieve lasten, maar met deze werkwijze wordt de aanvraag alleen maar ingewikkelder. Het CDA heeft voorgesteld om in 2015 nog hetzelfde subsidiebedrag toe te kennen als in 2014 en de extra middelen die beschikbaar worden gesteld voor de nieuwe regeling zouden dan daarvoor gebruikt kunnen worden. Wij denken dat dit per saldo goedkoper uit zal pakken en dat het voorlopig de rust bij de vrijwilligersorganisaties zal herstellen. 2015 zal dan als een echt overgangsjaar kunnen worden beschouwd waarin een duidelijke regeling kan worden ontwikkeld met alle betrokken partijen. Ik herhaal wat ik de commissie heb gezegd. We praten over mensen die zich met hart en ziel inzetten voor de samenleving, die echt werk maken van de participatiemaatschappij. Mensen die wij nodig hebben om ook de nieuwe taken uit te voeren. Die mensen moeten we koesteren, waarderen en ondersteunen, ook in financiële zin. Voor de CDA-fractie blijft de regeling te onduidelijk. De samenhang tussen andere beleidsvoornemens is er niet. En de vrijwilligersorganisaties zijn te veel in onzekerheid. Dan wat de motie van GroenLinks betreft; daarin hadden we best mee willen gaan als ons voorstel om 2015 als overgangsjaar te zien, zou zijn opgenomen en de subsidie van 2014 gehandhaafd zou blijven. Daarbij vinden wij dat een nieuwe regeling in 2017 veel te lang duurt. Zo blijven de vrijwilligersorganisaties nog eens twee jaar lang in onzekerheid. Daarin kunnen we niet meegaan.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan de D66-fractie, mevrouw Eurlings. Er wordt al door twee fracties gesproken over een motie van GroenLinks die nog niet is ingediend, maar die is aangekondigd om ingediend te worden. Voor de notulen is dat wel van belang, anders klopt het allemaal niet. Mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Vrijwilligers worden niet betaald omdat hun werk geen waarde heeft, maar omdat het werk onbetaalbaar is. Ik heb het in de commissievergadering al aangehaald, maar het allerbelangrijkste vind ik eigenlijk continuïteit. Het allerbelangrijkste punt vind ik dat de wethouder heeft aangegeven dat hij het convenant weer in werking heeft laten treden dat wij als

gemeente eenzijdig hebben ingetrokken. Ik zal het eerlijk zeggen. Ik schaam me over hoe wij met de partners zijn omgegaan. Ik ben heel blij dat dit is hersteld. Daarnaast wil ik ook dat we elkaar aanspreken. Wij moeten ook de continuïteit waarborgen. Wij moeten opletten dat wij ook samenhangende besluiten nemen of in ieder geval bij het nemen van besluiten ook kijken naar hoe andere nota's daarmee samenhangen, zoals de nota Buurtgericht werken in dit geval. Ook voor de toekomst. Er zijn nu bepaalde verenigingen die buiten de nota vallen, zoals de sportverenigingen die eruit zijn gehaald. Maar aan het begin van 2015 staat de evaluatie van het zwembad, de Tarievennota en de nota Sportaccommodaties op de agenda. Die zijn nog niet aan elkaar gekoppeld. Maar ik zou een oproep willen doen aan ons allemaal dat we ervoor waken dat we samenhangende nota's ook echt in samenhang bespreken. En dat wij kijken naar de effecten van de uitwerkingen en dat wij dit niet iedere keer als een los onderdeelje hier gaan bespreken. Maar goed, dat is een oproep aan ons over het bijhouden van de agenda.

Ik wil duidelijk zijn over de rol van de buurtplatforms en hoe wij de buurtplatforms zien. Wij zien de buurtplatforms als een legitieme gesprekspartner, als een aanspreekpartner, als een coördinator voor de buurt met een brugfunctie naar de buurt. Ik geef dit zo duidelijk aan omdat hiernaar ook in de commissievergadering is gevraagd. Ik wil eerlijk daarover zijn. De nota geeft een voorstel over projectsubsidies. Er worden tenders uitgeschreven waarvoor verenigingen zich kunnen inschrijven. Verder zal er een subsidie blijven van 80-20; 80 als basissubsidie en 20 die zij met de tenders kunnen binnenhalen. Wij vinden dit een goed begin. Maar wij hebben ons ook aangesloten bij de motie van GroenLinks om in een dynamisch proces met de raad daarin ook verantwoordelijkheid te nemen om te bekijken hoe wij dit verder oppakken. We vinden op zich de verdeling 80-20 logisch. De maatschappij verandert steeds meer. Er wordt steeds meer in projecten gewerkt. Verenigingen geven ook aan dat het moeilijk is om mensen aan zich te binden. Ja, de maatschappij verandert. Wij verwachten dat de tenders wel aansluiten op de praktijk. Maar wij willen wel aan de wethouder vragen om aan te geven dat de tenders niet een extra ballast in de praktijk zullen zijn en om aan te geven dat de tenders door de verenigingen gemakkelijk ingevuld kunnen worden. Het allerbelangrijkste punt is daarbij dat de aanvragen die via de tender worden gedaan, niet worden getoetst op de kwaliteit van de aanvraag maar op de kwaliteit van de activiteit.

Dan kom ik vanzelf bij het shared service center. Wij willen aangeven dat wij dit een goed plan vinden. Het is ook iets dat aansluit bij de meldingen die wij hebben gehoord bij de bijeenkomsten, de dialoogsessies met de verenigingen zelf. Zij gaven aan dat het voor verenigingen heel lastig is om mensen te vinden die vast in het bestuur willen zitten. Soms is het heel lastig om iemand te vinden die de boekhouding constant wil doen. Want mensen willen zich nu eenmaal sneller aan afspraken binden als dit op projectbasis is. Een shared service center kan daarin goed ondersteunen. Men zou dan een soort van bestuursfuncties onder kunnen brengen in een shared service center, of in ieder geval de invulling daarvan. Dit sluit ook aan bij het verzoek van de Rekenkamer. Een shared service center kan dan ondersteunen bij de boekhouding, maar wat ons betreft zou dat breder moeten zijn. Een shared service center zou ook moeten kunnen helpen bij de ondersteuning van de tenders. Wat wij wel een positief punt vinden, is dat het shared service center geen verplichting is, maar dat verenigingen ook zelf kunnen kiezen om dit niet te doen. Als zij zelf iemand hebben die goed daarin is, kunnen ze het gewoon zelf doen. Dat was het, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Eurlings. Dan is het woord aan mevrouw Van Haasen van de SP-fractie.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. Toen de eerste inspraakversie over de nieuwe vrijwilligerssystematiek verscheen, voelden organisaties zich overvallen. Met name onder de buurtkaders ontstond veel onrust omdat de gemeente aankondigde het convenant met de buurten eenzijdig op te zeggen, zonder dat daar iets nieuws tegenover stond. Samen met een korting van 20% op de basissubsidie liet dat organisaties achter in veel onzekerheid over hoe zij de activiteiten zouden moeten voortzetten en of deze activiteiten onder te brengen zouden zijn in de nieuwe tenders, de nieuwe flexibele subsidies van de toekomst. De SP was hiermee niet blij en had mede hierdoor ook grote problemen met de inspraakversie subsidieregeling zoals die er lag. Bovendien vonden wij het erg tegenstrijdig, aangezien we juist vanuit de ontwikkelingen binnen het sociale domein in willen zetten op krachtige buurten en een sterke civil society. Dat lijkt haaks te staan op forse bezuinigingen in dit domein. We konden ons dan ook heel goed vinden in de inspraakreacties die dit aan de orde stelden. De betrokkenheid van de organisaties heeft ervoor gezorgd dat de voorstellen op voor ons cruciale punten zijn aangepast.

In de eerste plaats wordt het convenant niet eenzijdig opgezegd. Als wij met deze organisaties convenanten sluiten, dient men daarop natuurlijk te kunnen bouwen. We dienen als Maastricht een visie en strategie met betrekking tot onze buurten te hebben. Sterke buurten, die we hard nodig

hebben. Het is dus logisch om niet het convenant op te zeggen, maar om juist werk te maken van de bestuursopdracht herinrichting buurt- en wijkgericht werken. En voorzitter, dat gaan we ook doen. Ook is er extra geld gekomen voor de transitieperiode, wat heel belangrijk is. Want het gevaar bestond dat activiteiten zouden wegvallen die voor de continuïteit in de buurten juist heel belangrijk zijn. Activiteiten die misschien niet direct in nieuwe of spannende beleidsdoelstellingen passen, maar die toch heel waardevol zijn. We dienen in deze transitieperiode dus zeker goed te kijken naar wat we met de activiteiten willen bereiken. Maar wij moeten ook oog houden voor de activiteiten waarmee we juist al belangrijke zaken hebben bereikt.

Dan blijft het punt dat het college aangeeft; 80% basissubsidie en de mogelijkheid tot tenders die alle vrijwilligersorganisaties de mogelijkheid bieden om in te kunnen spelen op deze verandering. We hopen het natuurlijk ten zeerste. Maar zeker weten doen we niet. Gaat het werken met die tenders? Belangrijk is dan ook dat we het vooralsnog hebben over 2015. Gaandeweg zal het nieuwe vrijwilligersbeleid vorm moeten krijgen. En de SP zal waakzaam zijn op de gevolgen en wil bij kunnen sturen waar mogelijk. Daarom steunen wij ook de motie van GroenLinks, die van de nieuwe subsidieverordening een raadsaangelegenheid wil maken.

De SP is wel van mening dat de herziening van het subsidiesysteem in principe nodig was. Bovendien begrijpen we dat we geen geld kunnen toveren waar het er gewoon niet meer is. Maar het blijft wringen dat aan de ene kant zoveel meer wordt verwacht van de organisaties, maar aan de andere kant dus wordt bezuinigd op datgene wat we zeggen nodig te hebben. We moeten niet met de vrijwilligerssector doen wat de rijksoverheid bij de gemeenten deed, namelijk over de schutting gooien wat wij niet meer willen of kunnen financieren. Zo van: hier hebt u het en regel het maar. Als we werk maken van het sociale domein en integraal werk met elkaar willen verbinden, dan moeten we hier ook op het gebied van de vrijwilligerssector concreter in zijn. Koppelingen binnen de hulpverlening, tussen de Wmo en de jeugdzorg bijvoorbeeld, tussen professionele organisaties onderling, krijgen steeds meer vorm. Voor de vrijwilligerssector en met betrekking tot de rol van de buurtkaders dient dit ook te gebeuren. Met de motie willen we meer grip houden op dit proces. We sluiten ons ook aan bij de opmerkingen die D66 net maakte over het shared service center en hoe dit ook dient bij te dragen aan het indienen van de tenders. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik naar de fractie van de PvdA, de heer Es Sadki.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Dank u wel, voorzitter. Geachte voorzitter, geacht college, geachte leden en toehoorders. Namens de PvdA-fractie geef ik een reactie op de voorliggende vrijwilligerssubsidieverordening. Voorzitter, op de eerste plaats wil ik de ambtelijke organisatie, het college, de raadsleden en vooral de vrijwilligersorganisaties oprecht complimenteren voor hun inzet. Voorzitter, om de ambitie uitgesproken in het raadstuk te ondersteunen, geven wij een paar suggesties en opmerkingen mee die bij de uitwerking van belang kunnen zijn. Wij hebben vertrouwen in het vervolg van het proces waarin gezamenlijk met alle belanghebbenden de uitvoering wordt opgepakt. De voorbereide koers moet leiden tot een nieuw besluit.

Voorzitter, geleerd hebbende van de opgedane ervaringen en suggesties door de voorgestelde wijzingen, verwoord in de motie zijn aanzienlijk. Dat is de reden dat de PvdA samen met GroenLinks de motie heeft ingediend. Voorzitter, waarvoor wij specifiek aandacht willen vragen, is nog niet helder geformuleerd. De visie op het buurt- en wijkgericht werken is cruciaal, voorzitter, voor de transitie van de drie decentralisaties, waar de rol en de positie van de buurtplatforms en de vrijwilligers nog onvoldoende zichtbaar is. Wij zijn nog steeds zoekende.

Voorzitter, dames en heren. Vrijwilligers werven en blijven motiveren is geen eenvoudige zaak. Dit vraagt daarom om geschikte investeringen. Dat vinden wij. De vraag hoe wij samen met de vrijwilligersorganisaties investeren, is niet alleen beantwoord door de dialoog op te starten en voort te zetten, maar wij vragen ook om budget voor de facilitering van dat proces. Niet elke vrijwilliger is deskundig. Het indienen van een tender is bijvoorbeeld nog altijd een moeilijke zaak. De PvdA vindt de tenderregeling en de daarbij horende prioriteit in de uitvoeringsregeling een heel goede zaak.

Om samen met de buurtplatforms en vrijwilligersorganisaties te komen tot een werkbaar (*onverstaanbaar*) en acties die zij kunnen ondernemen met betrekking tot dat proces, hebben wij de volgende vragen, voorzitter. Wanneer gaat het college met de vrijwilligers en de vrijwilligersorganisaties overleggen over de uitvoering van de drie decentralisaties? Welke financiële middelen zijn gereserveerd om de transitieperiode een succes te laten zijn?

Burgerparticipatie en de herinrichting van het buurtgericht werken. Wanneer mogen wij de ontwikkeling van het shared service center voor vrijwilligersorganisaties verwachten? Hiervoor hadden wij liever een Nederlands woord, maar ja. Hoe gaat u de burgers bij het proces betrekken? Hoe gaat u samen met de vrijwilligers de burgers motiveren om mee te doen? Hoe regelt u de medezeggenschap?

Tot slot breng ik u de motie van juni 2013 in memorie. Of liever gezegd, het is een souvenir dat door de PvdA bij monde van mijn collega, de heer Frans Bastiaens en mevrouw Ursula Garnier is ingediend. Ik zou bijna willen zeggen; ons waterdichte archiefsysteem zorgt ervoor dat alle moties niet verloren gaan. Die motie hebt u overgenomen. Het betreft een motie die een digitale vorm voor bewoners mogelijk maakt. Het college heeft beloofd ...

WETHOUDER GERATS: Ik heb de motie bij de hand, mijnheer Es Sadki.

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): *(Lacht)*. Sorry. Het college heeft beloofd te onderzoeken wat er nodig is om een digitale vorm voor burgers op te zetten binnen het domein van zorg. Hoever bent u met uw onderzoek? Graag zien wij tijdens de begrotingsbehandeling uw voorstel om dit netwerk werkelijk op te zetten tegemoet. Voor de duidelijkheid, men kan dit ook nog altijd zien in het archief van de gemeente. Dat is volgens mij een manier om vrijwilligersorganisaties en de gemeente bij elkaar te brengen voor het waarmaken van wat wij samen willen: opkomen voor de zwakkeren. Dat moeten we niet vergeten. Wij zijn hier allemaal bezig voor de zwakkeren. Of u in de oppositie zit of niet, maar dit doen wij allemaal voor die 20.000 zwakkeren. Ten slotte hieraan gerelateerd een vraag voor alle raadsleden om over na te denken. Hoe gaat de raad om met maatschappelijke initiatieven? Hier is coördinatie mogelijk. Het is nu tijd om aan de slag te gaan met een nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersverordening. Niet gemakkelijk, maar wel uitdagend, voorzitter. Bedankt voor uw aandacht.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Es Sadki. Dan is het woord aan de fractie van GroenLinks, de heer Krabbendam. Ik wil overigens ten aanzien van de orde dit agendapunt helemaal afhandelen. Als u dat goed vindt? Zodat u de stemming een beetje probeert te proeven. Zodat na de behandeling van de wethouder het misschien redelijk snel in de tweede termijn kan, zodat we dit hele agendapunt afwerken voordat wij gaan eten. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter, dank u wel. Ik zal de behandeling van de commissie niet overdoen. Ik wil alleen ... Wat ik wel graag wil herhalen, is dat ik mooi aan het voorstel vind dat we een werkelijk dynamisch proces tegemoet gaan met inderdaad het verhaal van de tenders. Ik vind het ook heel goed dat we toegaan naar een stukje verdeling tussen structurele en incidentele subsidie. Waarmee we daadwerkelijk instellingen/organisaties/verenigingen uitdagen om daadwerkelijk actief te worden, te vernieuwen en samen te gaan werken. Ik denk dat dit heel goed is. Daar is GroenLinks ook gewoon heel blij mee. Dat gezegd hebbende, had ik nog wel een vraag. Dit was ook een discussie die in de commissie plaatsvond. In navolging van het bericht dat we van de buurtplatforms kregen, heb ik ook gevraagd: kan er een onderscheid worden gemaakt tussen de vrijwilligersactiviteiten die gericht zijn op zorg en welzijn en sociale activering enerzijds en activiteiten die gericht zijn op de openbare ruimte, de buurtaanpak en beheer en communicatie, met andere woorden buurtgericht werken en dergelijke anderzijds? Het gaat over die buurtplatforms. Ik heb gezien dat het college naar aanleiding van die discussie wat wijzigingen in de regeling heeft aangebracht, zoals die door het college wordt vastgesteld. Wij vragen aan het college: legt u alstublieft in een paar zinnen uit wat nu precies die implicaties zijn van wat u hebt gewijzigd. In hoeverre wordt voldaan aan het verzoek om inderdaad het onderscheid te maken? Ook omdat oorspronkelijk het idee was: moeten we dat met een amendement doen? U zou daarop nog terugkomen. U hebt dat op deze manier gedaan. Ik zou nog graag een toelichting daarover van u willen ontvangen.

Ja, voorzitter, dan kom ik ten slotte bij de motie die wordt ingediend samen met de PvdA, de SP, D66, Stadsbelangen Maastricht, de Seniorenpartij Maastricht en de VVD. Die motie – dat is tegelijkertijd ook een antwoord in de richting van het CDA – gaat niet over de inhoud. Ik heb inderdaad per mail het verzoek van het CDA gekregen om de motie aan te vullen met: laten we vooral dingen uitstellen. Nee, dat is helemaal niet ...

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik wat rust in de zaal? Dan is de heer Krabbendam ook te volgen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat is in deze motie helemaal niet aan de orde. Deze motie gaat in essentie over dualisme. Deze motie gaat erover dat we zeggen: oké, er is nu een dynamisch proces. We gaan met tenders werken. We gaan proberen het vrijwilligerssubsidiebeleid aan

te passen samen met de vrijwilligers. We gaan daar een ontwikkeling in zetten. Daar gaan we nu mee beginnen. Wat de motie zegt: oké, prima. Laat dat proces plaatsvinden, maar laat uiteindelijk de beslissing en het beleid weer in de raad terugkomen. Laten we dat beleid hier in deze raad vaststellen. Laten we in deze raad daarover een discussie voeren, een politiek debat. Dualisme dus. Want als we niets doen, als we deze motie niet aannemen, dan is het een bevoegdheid van het college. Dan kan het college een regeling vaststellen waarin het subsidiebeleid wordt vastgesteld op basis van andere beleidsplannen die we ooit een keer, een aantal jaar geleden hebben vastgesteld. En dan hebben wij als raad formeel gezien niets te zeggen. Dus ook niet over die verdeling 80-20. Dus ook niet over het werken met tenders. Dat geven we nu uit handen voor deze periode omdat we zeggen: college, ga dat proces in samen met de belanghebbenden. Zorg dat er een mooi beleid uitkomt. Maar we willen wel aan het einde van de rit daar als raad wat over zeggen. Dualisme dus. Ik zou mij eigenlijk afvragen: hoe kan het CDA daartegen zijn?

Dan in antwoord in de richting van de Seniorenpartij die vroeg: kan dat niet eerder? Dat vroeg ik mij ook af. Ik heb daarover ook een gesprek gehad met het college na afloop van de commissievergadering de laatste keer. Wat ik begrepen heb, is dat het dynamische proces ook een bepaalde tijd nodig heeft. Dat moet men ook de tijd even gunnen. Als we nu zeggen: we willen met ingang van 1 januari 2016 een bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies. Dat is eigenlijk het eerstvolgende moment want 1 januari 2015 halen we niet meer. Dat wil dan zeggen dat men in december eigenlijk al moet beginnen aan die bijzondere verordening qua ambtelijke ondersteuning aan het college. Dat wil zeggen dat men in de zomervakantie van 2015 de inspraak krijgt. Wat men volgens mij als raad ook niet moet willen en zeker niet bij dit thema.

Dat wil dus zeggen dat als men het een kans wil geven zodat het op een goede manier samen met belanghebbenden wordt vormgegeven en als men het ook een kans wil geven om op een goede manier uit te werken – niet met een inspraak in de zomervakantie, maar op een moment dat het daadwerkelijk wel kan. Dan kan men niet anders dan het per 1 januari 2017 in te laten gaan. Maar wel met het verzoek om al in de eerste helft van 2016 dat beleid te gaan vaststellen, zodat er ook een redelijke termijn van – laten we zeggen – driekwart jaar is voor al die belanghebbenden om daadwerkelijk rekening te houden met datgene wat in het nieuwe kalenderjaar 2017 zal moeten worden gedaan, als veranderingen optreden in hoeveel subsidie een instelling of een organisatie krijgt. Dat is de reden waarom we in de motie voor deze termijn hebben gekozen. Dat is ook de reden waarom we per 1 januari 2017 graag dat beleid willen laten ingaan, vastgesteld door deze gemeenteraad. Voorzitter, dan lees ik ten slotte de drie beslispunten voor van de motie.

Motie GroenLinks: naar een bijzondere verordening vrijwilligerssubsidies

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Kennisgenomen hebbend van het raadsvoorstel 103-2014- Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties;

Overwegende dat:

- *het raadsvoorstel, naast een wijziging van de Algemene subsidieverordening, een nieuwe aanpak en inhoud van het subsidiebeleid voor vrijwilligerssubsidies behelst;*
- *het document “De toekomst van vrijwilligerswerk samen vormgeven” een beleidsuitwerking is van de verstrekking van subsidies op basis van artikel 2, vierde lid, van de Algemene subsidieverordening en dat dit document daarmee tot de verantwoordelijkheid en bevoegdheid van het college behoort;*
- *in dit document verschillende fundamentele keuzes worden gemaakt, zoals onder andere de keuze om een 80-20-verdeling te maken tussen structurele subsidies en subsidies op projectbasis;*
- *de verdere uitwerking van de nieuwe subsidiesystematiek een dynamisch proces is dat gaandeweg het jaar 2015 in samenspraak met vrijwilligersorganisaties vorm zal worden gegeven,*

Van mening zijnde dat:

- *de wijzigingen in de subsidiesystematiek voor vrijwilligersorganisaties dermate fundamenteel zijn, dat daarmee een door de gemeenteraad vastgestelde bijzondere subsidieverordening, alsmede het daarmee gepaard te gaan politiek debat, gerechtvaardigd zijn,*

Verzoekt het college:

- *het jaar 2015 te benutten om een bijzondere subsidieverordening als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Algemene subsidieverordening uit te werken, welke in dienst te gaan per 1 januari 2017;*
- *voor deze bijzondere subsidieverordening de inspraakprocedure zodanig te plannen dat deze (ver) buiten de zomervakantieperiode valt;*

- de bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies in de eerste helft van 2016 aan de gemeenteraad voor te leggen,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, de PvdA, Frans Bastiaens, SBM, John Steijns, de SP, Mara van Haasen, de Seniorenpartij, Ad Frijns, D66, Franca Eurlings en de VVD, Paul Limpens

Voorzitter, ik dien bij dezen de motie in. Tot zover mijn eerste bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ja, de motietekst verschijnt nu op het scherm. Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Thieme van de Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. De Partij Veilig Maastricht is voorstander van een nieuwe subsidiesystematiek, maar wel een systematiek die alles borgt en issues uit het verleden niet negeert. Het hele raadsvoorstel staat bol van de uitzonderingsregels. In een nieuwe systematiek zal men onze inziens een lijn moeten volgen en geen of weinig ruimte aan uitzonderingen moeten bieden. Alleen door uitzonderingen niet toe te staan, heeft men ook geen problemen met gezeur achteraf. Subsidieaanvragen worden onderverdeeld in drie groepen. Hoe hoger het subsidiebedrag, hoe strenger de controle. Iedereen zal echter de benodigde verplichte documenten moeten overleggen. Indien geen bewijsstukken worden overlegd, kan een subsidie worden afgewezen of worden teruggevorderd. In de nieuwe systematiek is echter niet vermeld binnen welke termijn activiteiten moeten plaatsvinden na een subsidieaanvraag. We missen ook dat subsidies onmiddellijk teruggevorderd kunnen worden als het subsidiebedrag niet verantwoord kan worden. Dit zou onzes inziens nog een aanvullingspunt moeten worden.

Voorzitter, voor de vrijwilligerssubsidie is als basis 1,1 miljoen euro beschikbaar. Ook heeft men daarnaast nog de beschikking over 300.000 euro aan flexibele subsidies. Als het plafond van 300.000 euro echter is bereikt, worden geen nieuwe aanvragen meer in behandeling genomen. Nieuwe, goede initiatieven krijgen dan geen kans of moeten worden doorgeschoven naar het nieuwe jaar. Wij willen dan ook verzoeken om bij het toekennen van de flexibele subsidies erop toe te zien dat er een zo groot mogelijke differentiatie in de aanvragen zit; niet te veel subsidies naar één organisatie. Voorzitter, de Partij Veilig Maastricht is nog altijd van mening dat deze raad een controlerende taak heeft. Voorzitter, ik refereerde in mijn inleiding aan recente issues uit het verleden waaronder het juist verantwoorden van subsidiegelden.

Onze fractie was afgelopen vrijdag verheugd omdat de fractie van de SP twee rondvragen heeft gesteld. Vraag 1 van de rondvraag van de SP luidde: "Ik heb begrepen dat er twee BBF'en zijn die geen inhoudelijke stukken kunnen opleveren, zoals onder andere bankafschriften. De SP vindt het een slechte zaak dat beide BBF'en hiermee weggelaten." De tweede vraag van de rondvraag van de SP: "Of het niet verstandiger was om een onafhankelijke accountant een onderzoek te laten uitvoeren naar de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de uitgave van Argus en Daalhof, te weten onverantwoord 30.000 euro en 9000 euro."

Voorzitter, de vragen van de SP zijn terecht en sluiten volledig aan bij de zienswijze van de Partij Veilig Maastricht. Betreurenswaardiger is het antwoord van de wethouder. Het antwoord komt erop neer dat de stadsadvocaat heeft aangegeven dat van een terugvordering geen sprake kan zijn. Deze conclusie is onzes inziens veel te vroeg. Maar de wethouder wil geen onderzoek. Voor ons een zeer slechte zaak. Als ik de vragen van de SP correct heb geïnterpreteerd, denkt ook de SP-fractie dat het een slechte zaak is.

Voorzitter, terugvordering moet altijd aan de orde zijn als onrechtmatigheden hebben plaatsgevonden. Maar we kunnen niet met 100% zekerstellen dat er onrechtmatigheden hebben plaatsgevonden als er geen onderzoek wordt uitgevoerd. Voorzitter, de Partij Veilig Maastricht is nog altijd van mening dat er in het verleden wel vaker situaties zijn geweest waarbij terugvordering aan de orde was, dan wel dat er een onderzoek heeft plaatsgevonden naar de recht- en doelmatigheid van subsidiegelden. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de VVD-fractie, de heer Limpens.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, vanwege een aantal ontwikkelingen zijn we genoodzaakt de subsidiesystematiek voor de vrijwilligersorganisaties aan te passen. Het voorliggende raadsvoorstel is tot stand gekomen middels een interactief proces met de diverse betrokken partijen.

Dit proces heeft geresulteerd in een vijftal toekomstdromen; zo veel mogelijk mensen doen mee, samenwerken over de grenzen, vrijwilligers koesteren, flexibele financiering, vertrouwen in besluiten.

Maar, voorzitter, het moet natuurlijk niet bij dromen blijven. Om die dromen te laten uitkomen, dient de raad de subsidiesystematiek te herijken en dat doe we met het instellen van één subsidieverordening inclusief de buurtplatforms, een basissubsidie van 80% voor het faciliteren van de sociale infrastructuur en de organisatiekosten en de flexibele subsidie voor het organiseren van activiteiten, die verkregen kan worden middels het inschrijven op tenders. Vanwege het wegvallen van het leefbaarheidfonds en de taakstelling IWZ is er een vermindering op het totale budget van 375.000 euro gekomen. Echter, naar aanleiding van de diverse inspraakreacties ligt er nu een overgangsregeling voor de transitieperiode 2015-2017 waarmee een bedrag is gemoeid van 223.000 euro. Dit bedrag kan onder andere worden gebruikt voor het behouden van goede informatievoorzieningen richting buurt en het voortzetten van een aantal activiteiten die een wezenlijke bijdrage leveren aan het sociale netwerk en activering van bewoners. De VVD-fractie denkt hierbij bijvoorbeeld aan de hoeskamer van het buurtplatform Boschstraatkwartier.

Voorzitter, waar het gaat om een goede informatievoorziening in de richting van de buurt, kan het volgens de VVD-fractie ook op een andere manier. Een voorbeeld hiervan vinden wij in het buurtblad Groet Wiek. Een blad dat wordt uitgegeven door een onafhankelijke stichting, onafhankelijk van het buurtplatform en grotendeels gefinancierd middels advertenties. Maar, voorzitter, een herijking van de systematiek alleen is onvoldoende. Ook de organisaties moeten zich aanpassen aan de nieuwe werkelijkheid. Hierbij gaat het om onder andere het organiseren van activiteiten waaraan zo veel mogelijk mensen kunnen deelnemen, het stimuleren van vrijwilligerswerk onder de diverse bevolkingsgroepen en een meer en intensiever samenwerking. Voorzitter, dit vergt een cultuuromslag binnen de diverse organisaties. Men zal zich moeten heroriënteren op rollen en taken. Dit vergt tijd en inspanning en daarom ondersteunt de VVD de transitieperiode 2015-2017 en het tijdelijk in stand houden van het convenant tussen de gemeente en de buurtplatforms.

Voorzitter, de VVD ziet in deze belangrijke periode een voorttrekkersrol weggelegd voor de buurtplatforms. Zij vormen immers de spil in hun buurten. Tot slot, voorzitter, kan de VVD instemmen met het voorliggend voorstel en zij steunt overigens ook de motie van GroenLinks. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Limpens. Dan is het woord aan Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, als subsidies aan de orde zijn en op de agenda staan, is dat altijd een thema dat gevoeligheid oproept. Maar subsidie is – als we daarover spreken – vooral een middel, een instrument gericht op een actieve en betrokken samenleving om die ook in stand te houden. De werkelijkheid is dat Maastricht verandert. Dus ook het vrijwilligersgebeuren verandert. De behoeften zijn anders dan tien jaar geleden. Dan is het op zijn plaats om zo nu en dan toch even een herijking van hetgeen men probeert te prikkelen, ook opnieuw op een rij te zetten. We spreken over het cement van de samenleving, als we het hebben over vrijwilligersorganisaties of buurtkaders, over verenigingen. Dit is vooral bedoeld om in tijd van verandering voortdurend een prikkel te geven aan die organisaties om de gemeenschapszin in stand te houden. Dan past het helemaal, zoals ook in het verhaal van de heer Krabbendam dat middels een motie naar voren is gebracht, om op die manier invulling te geven aan die betrokkenheid om verantwoordelijkheid te nemen vanuit deze raad als we het hebben over dit beleidspunt. En vooral ook aan de rol als gemeenteraad op die manier invulling te geven. Tevens geven we daarmee ook het signaal dat zorgvuldigheid naar al die organisaties vanuit de raad een groot goed is. Vandaar dat wij deze motie ook ondersteunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. Dan is het woord aan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, tijdens de commissievergadering hebben wij met het college en de wethouder gedebatteerd over de systematiek van wat het college ons nu voorstelt; om inderdaad aan de 80-20-procedure invulling te geven. Wij hebben toen aan de orde gesteld dat juist in een periode waarin de overheid het absoluut noodzakelijk vindt en het ook noodzakelijk is om de buurten, het jeugd- en jongerenwerk en iedereen die iets meer wil doen dan buiten zijn eigen stoep te zorgen voor het welzijn van zijn gezin, in te schakelen. Om in deze hectische tijd het vrijwilligerswerk overeind te houden. Het buurtwerk overeind te houden. De buurtcommissies duidelijk te laten zijn, ogen en oren voor de gemeenschap om ons te laten signaleren wat er misgaat, maar ook wat er goed gaat. Wat krijgen ze dan? Juist in deze periode waar dagelijks de meest schrikbarende zaken tot u komen die plotseling kunnen gebeuren, presteren wij het om 80% van de subsidie af te nemen.

Ik noem maar een voorbeeld. Een buurtcomité dat normaal 10.000 euro krijgt voor een activiteit, gaat nu naar 2800 euro. Dat betekent gewoon dat men ze vleugellam maakt. Dat betekent gewoon dat – met name de nieuwe invulling waarvan ieder gelooft dat het gaat worden – mensen een nieuw voorstel moeten doen en dat bij het college moeten indienen. Weet u wel wat dat betekent voor vrijwilligersorganisaties en wat dat betekent voor het ambtelijke apparaat? Van misschien de 50 instellingen die dat zullen doen, komen 35, 40 met hetzelfde als wat zij nu ook doen. Alleen moeten zij dat hele proces opnieuw aan u voorleggen, alleen om te bekijken of we van die 20% wat over kunnen houden zodat dit kan worden meegenomen voor de bezuinigingen. Ik geloof daar niet in. Ik heb in de commissievergadering gezegd, voorzitter, dat ik vind ... Ik geloof wel dat er bezuinigd moet worden. Ik vind dat we allemaal mee moeten doen aan de bezuiniging. Daarmee ben ik het eens. Als men dan een acceptabel percentage gaat nemen, waarvan iedereen zegt: ja, dat moet kunnen op een begroting. Dan denk ik bijvoorbeeld aan 10%. Dat is ook een inspanning leveren. Dan moet men ook ervoor zorgen dat men creatief is. Dat moet men voor de gemeenschap overhebben. Maar 20% uit de begroting halen, vind ik zeer onverantwoord. Ik begrijp niet dat dit college en de groeperingen in deze zaal dankbaar zijn geweest. Zoals de Partij van de Arbeid, die het college dankbaar is dat men met dit voorstel komt. Ja, daarvan zeg ik: waar zijn we dan mee bezig? Als we een beroep doen op die bevolking en dat we dan zeggen: kom mensen, doe mee. Help ons mee die stad leefbaar te houden. Help ons om toch ervoor te zorgen dat wij niet als bestuur alles zelf moeten doen. Maar dat u samen de gemeenschap bent.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Es Sadki. Ga uw gang.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Voorzitter, mijnheer Hoen. Volgens mij hebt u mij niet begrepen. Wij zijn voor, maar die tenders moeten juist de mensen stimuleren om de zwakken te helpen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ik geloof niet in tenders.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Sorry. Dat staat er. Die tenders zijn juist bedoeld voor mensen die straks de participatie gaan stimuleren, voor die mensen die mantelzorg gaan doen. Aan hen moet men die 20% geven. Dat vind ik terecht. Ik ben wel voor subsidie, maar niet voor subsidie aan muziek of voor dansen. Ik ben voor subsidie om de zwakkeren te helpen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Nee, voorzitter. In de Partij van de Arbeid zit geen muziek meer. Dat is duidelijk.

Reactie vanuit de zaal.

Maar, wij vinden wel dat we ons op dit moment gewoon moeten realiseren wat wij aan het doen zijn. Kijk, ik heb net pas mogen kennismaken met de motie van GroenLinks. Ik zat in Berlijn. Op de een of andere manier heb ik het niet zien binnenkomen op 11 oktober. Maar er zit natuurlijk iets in om de zaak opnieuw te bekijken. Ook de mensen die praten over een overgangsjaar; daarover wil ik gewoon meedenken. Het gaat niet erom dat we zeggen: nou, we zitten in de oppositie en zoek het je maar uit, wij doen niet mee. Nee, wij willen besturen. En besturen betekent ook dat er bezuinigd moet worden. Daarom kom ik ook niet met een lege dop, door te zeggen: wees rechtvaardiger. Geef ze allemaal 10% korting. U haalt dan zeker het bedrag binnen dat u nodig hebt voor de bezuiniging. En de hele rompslomp van die tenders, het opnieuw maken van verordeningen, ambtenaren gek maken, verenigingen, over en weer argumenten om die paar procent meer te krijgen, voorzitter. Dat haalt u weg. Moet u eens kijken wat u dan voor een gevoel hebt en dat u het vertrouwen krijgt van de vrijwilligersorganisaties die toch in hun eigen vrije tijd zaken doen.

Ik moet u zeggen dat ik uiteraard met de aanpassing van de Algemene subsidieregeling niet akkoord kan gaan. Ook niet ten aanzien van het intrekken van het een en ander, de wijzigingen daarvan. Ik vind namelijk gewoon dat als de algemene stelling is: we moeten allemaal een inspanning leveren. Kom dan met een reëel voorstel: allemaal hetzelfde. En bekijk de bijzondere groeperingen zelfs daar waar dat nodig is om de gemeenschap toch in touw te houden. Zeker daar waar het gaat over de zwakkeren. Al die clubs die de armen ondersteunen en de mensen die mantelzorg doen in relatie tot de taken die zij moeten gaan overnemen omdat wij het straks via het nieuwe systeem niet meer gaan doen. Bespaar hen nou juist in deze overgangperiode waarin we de decentralisaties invullen, dit soort operaties. Want nogmaals, het wordt een valse start. Daaraan doe ik niet mee.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt de nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties en een overgangsregeling voor 2015. Wij waren hiermee wel akkoord, omdat iedereen moet bezuinigen. We vonden het niet meer dan redelijk dat iedereen dan in de pijn bijdraagt. Alleen stond daar de Algemene subsidieverordening in. Daarin werd maar een kleine passage gewijzigd. Wij hadden eigenlijk liever gezien dat die Algemene subsidieverordening eens goed tegen het licht werd gehouden en de hiaten gedicht werden en dat ingespeeld werd op zaken die zich in het verleden hebben afgespeeld, zoals de wijze van rekening en verantwoording afleggen door een tal van buurtplatforms. De SP heeft inderdaad hierover al terecht twee goede rondvragen ingediend bij de commissie.

We zouden dan ook de toezegging van de wethouder willen krijgen dat deze verordening op korte termijn tegen het licht wordt gehouden. Want we vinden dat de bescheiden en de informatie – facturen, sofinummers van vrijwilligers die geld uitgekeerd krijgen, zoals nu in de afgelopen jaren is gebeurd en dat niet verantwoord kon worden – duidelijk in de verordening moet worden opgenomen. Ik heb beschikkingen opgevraagd. Daar staat dus helemaal niets in. Ik heb eerst de Bestuurswet nagekeken. Daar staat een algemene term in en toen in de verordening. Daarvan wordt je ook niet echt veel wijzer. Als men dan achteraf zegt; je moet dat en dat overleggen. En dan komt men weer aan met 'strijd met de rechtszekerheid'. Waarom regelen we dat niet gewoon in een keer? In de subsidieverordening, in de beschikkingen staat slechts dat voor een bepaalde datum de rekening en verantwoording binnen moet zijn of een verwijzing naar de subsidieverordening. Dus helderheid moet worden geboden.

Even kijken. Ook als een organisatie niet voldoet aan de rekening en verantwoording moet het mogelijk zijn zolang er niet aan de plicht is voldaan van die rekening en verantwoording, om de volgende subsidieaanvraag niet in behandeling te nemen. Dat zou men gewoon moeten opnemen. Dan is het voor iedereen duidelijk.

Ik zie ook de terugvorderingen helemaal niet in de verordeningen geregeld. Dat zou veel beter zijn, ook voor een wethouder. Dan kan hij beter de wet houden. Even kijken. Daarnaast vinden we het steekproefsgewijs controleren of een organisatie de subsidie wel goed heeft besteed niet wenselijk. Dat kan gebeuren tot een bedrag van 5.000 euro. Dan hoeft men alleen maar verslagje te overleggen. Tussen de 5000 en 50.000 euro staat in artikel 9 lid 4, kan het college kan bepalen of er andere of minder bescheiden overlegd kunnen worden. Ja, wij moeten als fractie ieder kwartje verantwoorden met een bonnetje erbij. Ik vind dit gewoon een vreemde gang van zaken.

Dan. We hebben dus al heel veel behandeld wat zo over de bühne kwam, in de vorige periode. In die verordening staat bijvoorbeeld ook niet dat men een goed bestuur moet hebben samengesteld. Een bestuur van een platform moet namelijk een afspiegeling zijn van de buurt. Sommige besturen bestaan gewoon uit families. Dat moet niet kunnen. Dat moet men gewoon regelen.

Nou, ik wil nog even iets zeggen over het Rekenkamerrapport. Dat Rekenkamerrapport heeft een uitspraak gedaan over enkele buurtplatforms die hun rekening en verantwoording niet goed hadden afgelegd. Dat vinden we een slechte zaak. Ook al gaat het over de G40-gelden. Men zou toch moeten zeggen: ik heb het goed besteed. Kijk maar na, het klopt allemaal. Dat is dus niet gebeurd. Wat zegt de Rekenkamercommissie dan? College, de bal ligt bij u. Wat hadden de wethouder en ook de vorige wethouders – niet alleen wethouder Gerats – dan moeten doen? Hij had gewoon ... Ja, natuurlijk Mieke (*Damsma*). Er had gewoon een onafhankelijk accountant naar moeten kijken, want er ligt hier een accountantsverklaring met beperking. En die beperking moet hiervan af worden gehaald. Dus wat zegt de Rekenkamer? We hebben daarover de nodige gesprekken gevoerd. Die beperking moet eraf worden gehaald en er moet een onafhankelijk accountant naar die boekhouding kijken. Dat is niet gebeurd. U zegt: de jurist zegt dat dit niet hoeft. Maar wij zeggen: u moet niet bij die jurist zijn. U moet naar een accountant. Die moet hierover een uitspraak doen, niet een jurist. Dat betreuren we. Dus, er zijn nog genoeg dingen die nog goed geregeld moeten worden. Ja, ik heb het zo wel gehad. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Gerats, namens het college.

WETHOUDER GERATS: De heer Frijns van de Seniorenpartij is begonnen met de romantiek van de goede oude tijd, waarin men zich als Seniorenpartij kan verliezen. We zitten nu in de tijd van nu. U ook. Daarmee begon u in ieder geval. Het is zo dat de bomen ook niet meer tot in de hemel groeien. Het is helaas de tijd van een economische crisis met veel financiële problematiek. Ook daarmee moeten we rekening houden. Dat doen we ook bij deze nieuwe subsidieregeling. Het leefbaarheidsfonds is op. Dat wil zeggen dat we 325.000 euro minder hebben. Dat betekent een bezuiniging. We kiezen inderdaad voor een overgangsperiode op basis van basissubsidies en flexibele subsidies. Waarom kiezen wij ook voor flexibele subsidies? We willen ook nog ergens op het punt van activiteiten sturen en ook vernieuwen. We zeggen ook: er moet een vernieuwingslag worden gemaakt.

De heer Es Sadki heeft dat trouwens in zijn maidenspeech – proficiat, mijnheer Es Sadki – al aangegeven. We moeten ook vernieuwen. En de transformatie in het sociale domein en de activiteiten gericht op die zwakkeren zullen straks toch ook door de vrijwilligersorganisaties steeds meer verricht moeten gaan worden. Wat verwachten we en wat kunnen we wel faciliteren via die tenders? Concrete vragen over die tenders. Is 300.000 euro beschikbaar voor het komend jaar? Ja, dat is correct. Maar het is wel zo dat wij meer tenders gaan uitzetten omdat uit de budgetten van de drie D's ook extra financiële middelen beschikbaar gaan komen. Wij weten op dit moment niet precies hoeveel dat is, maar er komt uit die processen geld beschikbaar. Alleen zitten we vandaag met een kleinere portemonnee en morgen weer met een grotere portemonnee. Daar wachten wij op. Dat zal ook duidelijk worden uit de processen van inkoop en financiering door het Rijk in de komende periode. Het is dus niet per definitie zo dat we op termijn gaan bezuinigen als men de totaalbedragen bij elkaar gaat optellen. Dat wil ook zeggen dat het een antwoord is: er komen meer tenders. Dat is zo. Het blijft niet bij een tender. Waarschijnlijk komen er ook volgend jaar al meer tenders. Mag een organisatie zonder basissubsidie toch een tender indienen? Dat staat in principe open voor elke vrijwilligersorganisatie. Een initiatief kan inderdaad inschrijven op die eerste 300.000 euro. Is het zo dat één organisatie vaker een aanvraag mag doen? Ik denk dat het goed is dat we een stukje diversiteit nastreven, zoals de Partij Veilig Maastricht al aangaf. Maar daar geldt in ieder geval ook voor dat men ook met meer organisaties samen iets mag aanvragen. Dus als de scouting zegt: we hebben een problematiek in de transitie. Kunnen we dat met meer organisaties samen doen? Dat is een optie die voor hen interessant kan zijn. Waarbij ik ook zeg: de scouting heeft al twee subsidies gekregen uit de tenders. De scouting is ook een organisatie die het vermogen heeft om allerlei nieuwe doelgroepen, zoals mensen met een verstandelijke beperking en allerlei andere mensen uit de wijken te trekken. Daar liggen dus volop kansen en ook gelegenheden om zaken samen te doen, zonder dat ik ga spreken over een status aparte. Ik denk niet dat dit het correcte woord is. Maar er is wel een mogelijkheid om daarop in te spelen. Dan zegt het CDA dat veel onduidelijk is. Op de wat langere termijn is er meer onduidelijkheid omdat we zeggen dat we nu een periode op deze wijze gaan werken. Is er veel onduidelijkheid in deze periode? We maken een onderscheid tussen 80% basissubsidie en 20% tenderactiviteiten, waarvoor men apart een subsidie kan aanvragen. Volgens mij is dat een duidelijk model. Daar kan men voor of tegen zijn. Maar het is an sich duidelijk voor de organisaties waaraan zij wat de basissubsidies betreft toe zijn. De tenders zullen inderdaad moeten aansluiten bij de toekomstdromen, zoals die geformuleerd zijn door de vrijwilligersorganisaties.

DE VOORZITTER: Mevrouw Leers? Ja.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ik heb niet ... Wij hebben niet gezegd dat er geen duidelijkheid is over die 80-20. Dat is heel duidelijk. En dat is ook het heel duidelijk pijnpunt. Wij vragen steeds meer van de vrijwilligersorganisaties. Er komen gigantisch veel onzekerheden op ons af door die drie decentralisaties. Onze vraag is dus ook hierbij; wat is de urgentie? Waarom moet u nu ook nog die vrijwilligersorganisaties korten terwijl u juist heel veel meer van hen gaat vragen?

WETHOUDER GERATS: We hebben te maken met de financiële realiteit van met name het wegvallen van het leefbaarheidsfonds. Dat is 325.000 euro. Dat is minder geld dat ter beschikking staat en dat leidt tot een korting. Dat is ook de realiteit. Dan zegt u: is het perspectief zo dat er alleen maar bezuinigingen zullen zijn? Nee, er is ook een perspectief in het kader van de drie D's voor de vrijwilligersorganisaties. Maar dat perspectief in die decentralisaties ...

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter.

Wethouder Gerats spreekt onverstaanbaar.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Dan noemt u precies die onzekerheid. Ja, dan noemt u precies die onzekerheid. Als wij nu voor deze verordening zijn, weten we niet waarvoor we stemmen. Die bestuursopdrachten zijn nog niet uitgewerkt. Er moet nog heel veel gerealiseerd worden in samenhang met de drie decentralisaties. En als we nu voor deze verordening zouden zijn, dan doen we gewoon een schot in de lucht. We hebben geen idee waarvoor we stemmen. Dus het CDA is gewoon tegen.

DE VOORZITTER: Helder. Wethouder Gerats.

WETHOUDER GERATS: U mag rustig tegen zijn, maar het is heel helder hoe wij de positie van de buurtplatforms zien. Dit is ook door meer partijen aangehaald. Die vonden het jammer dat het convenant is opgeheven. De omschrijvingen van het convenant gelden. Dus daarover is geen mist. Als u zegt: "Wij aarzelen als CDA omdat er onzekerheden zijn in de drie D's", dan kunnen we gelijk ophouden, want er komen tal van onzekerheden. Die zijn ook gewoon de realiteit voor de komende drie jaar. Als dat ons doet terugschrikken, dan is dat een schakel. Ik geef u wel gelijk: wij zullen nog met elkaar de discussie voeren over de verandering die wij verwachten van de buurtplatforms en de andere vrijwilligersorganisaties. Maar dat gaan we de komende periode oppakken.

Dat wij ook oog hebben voor mensen die met hart en ziel aan de slag zijn, is zeker ook het geval. Wat dat betreft zullen we ook de organisaties koesteren. Dan gaat mevrouw Eurlings van D66 in op het feit dat zij het zeer waardeert dat het convenant weer in ere is gesteld. Dat heb ik zojuist ook aangegeven. Dat zij ook zegt: ik vind het heel belangrijk dat er rekening is gehouden met een overgangperiode waarvoor we dat budget van 325.000 euro voor drie jaar ter beschikking stellen. Dit houdt ook in dat wij duidelijk uitspreken bij het in stand houden van het convenant dat de buurtplatforms voor ons een legitieme gesprekspartner zijn.

Het is ook zo – volgens mij – dat er niet meer werk is. In het verleden moesten werkplannen worden geschreven met aanvullende activiteiten bovenop de activiteiten. Nu doet men hetzelfde werk via inderdaad een ander formulier via de tender. Maar wat dat betreft is dat geen bureaucratische toestand. Dat is zeker uiterst eenvoudig gehouden. De vraag: gaat het om de kwaliteit van de activiteit in plaats van de kwaliteit van de aanvraag/invullen van het formulier? Het gaat natuurlijk om de kwaliteit van de activiteit.

Het is inderdaad zo dat wij verwachten van het shared service center – ook in het verlengde van de Rekenkamer – dat er ook meer zaken gedaan worden dan alleen de boekhouding. En dat zij ook bij tenders – als die er zijn – zullen helpen. Het is ook zo wat u aangeeft: als men geen gebruik wil maken van het shared service center, is het wel duidelijk waarvan men wel gebruik wil maken qua organisatiekosten. Daarvan hebben we expliciet gezegd: zouden ook daar boekhoudkundige problemen zijn, mag men daaraan de organisatiekosten besteden.

Ook de SP heeft uitgesproken dat er een aanpassing is geweest op de punten zoals D66 ook heeft geformuleerd. De SP zegt ook dat het integraal verbinden van het vrijwilligersdossier van de vrijwilligersorganisaties met andere terreinen ontzettend belangrijk is. En dat doen wij nu met deze nieuwe regeling. We openen ook de mogelijkheid dat vrijwilligersorganisaties kunnen inspelen op tenders en de nieuwe ontwikkelingen en activiteiten in de drie D's. Daarop spelen wij volop in. De maidenspeech sprak ook uit het hart van de heer Hassan Es Sadki. Hij heeft ook vertrouwen in het vervolg van het proces. Hij zegt wel: maak tempo met de visie op buurt- en wijkgericht werken en de rol van de buurtplatforms daarin. Dat zullen we zeker doen. We hebben daarover op korte termijn overleg met de organisaties over die transitiegelden. In ieder geval zal dat niet lang op zich laten wachten. En we betrekken burgers bij het proces.

De digitale fora, ook voor de vrijwilligersorganisaties, zijn volop in ontwikkeling. We starten – ik geloof dat dit de eerste naam is – met 'Maastricht doet!'. Over die naam was nog enige verwarring in de stukken. Dat nemen we daar in ieder geval mee. De heer Krabbendam heeft het over de dynamiek in het proces houden, het onderscheid tussen structurele en incidentele activiteiten en dat beide ook te subsidiëren zijn. Dat er ook een uitdaging ligt in het innoveren en ook in het samenwerken van die organisaties. Want ook dat is een van de belangrijke zaken. Op het punt van fysiek en niet-fysiek was ook de vraag: gaat het hier bij die vrijwilligerssubsidies alleen maar om zorgactiviteiten en basisactiviteiten? Het is zo dat het nu niet lukt om dat te veranderen via de Algemene subsidieverordening. Maar er is zeker ook oog en gelegenheid voor fysieke projecten in die sfeer van de wijkenaanpak. Er zijn dus best mogelijkheden in de combinatie met groenbeheer en bewonersparticipatie. Dat zullen wij ook stimuleren in dit verband, zonder dat we direct de Algemene subsidieverordening daarop aanpassen.

Mevrouw Thieme heeft uitgesproken dat zij een voorstander is van een nieuwe subsidiesystematiek. Het liefst zo eenvoudig mogelijk. Zij heeft het over de Algemene subsidieverordening. Het is in ieder geval zo dat daarin duidelijk geldt dat iedereen verplicht is om een adequate documentatie te hebben. Wat dat betreft is dat ook een plicht die er nu wel is, in tegenstelling tot het verleden. Het is ook zo dat geen nieuwe aanvragen gaan naar het nieuwe jaar. Het niet zo dat als het geld – die 300.000 euro – op is, er dan geen budgetten meer beschikbaar zijn omdat wij uit de innovatiegelden van het sociale domein kunnen gaan putten. Daarbij moet ik zeggen dat die bedragen niet duidelijk zijn. Als u twijfelt dat wij geen bewijsstukken opvragen en de opties van het subsidie terugvorderen niet opnemen, dan wil ik u toezeggen dat wij dat wel in de stukken en de verordening opnemen zodat er een stevig kader staat.

Want dan komen we inderdaad op het pijnpunt dat u hebt geformuleerd ten aanzien van de gang van zaken. Mevrouw Nuyts heeft dit ook aangegeven ten aanzien van twee buurtplatforms. De kern van de

realiteit is een goede kaderstelling. Daarmee begint het verhaal. En de problematiek – zoals ik die zie – is dat bij de bewonersbudgetten van de G40 door het Rijk het kader niet goed is meegegeven. Daar is geen grondslag anders dan ... Laten we het zo zeggen: dat is een vouchersysteem. U krijgt een goedebon voor een weekend Amsterdam – volgens het verlengde van die regeling van mevrouw Vogelaar – als u ons een mooi reisverslag stuurt. En over de financiële verantwoording – wordt daarbij gezegd – ja, als dit een financieel verslag is, stellen wij daaraan verder geen eisen. Dat is het kader waarop wij stoten bij de problematiek die zich voordoet bij die twee buurtplatforms. Dat is de harde realiteit van de zwakke kaderstelling. Voorstellen die zijn gedaan voor de Algemene subsidieverordening: als dit verbeterd kan worden – mevrouw Nuyts – vind ik dat prima. Het gaat wel even mijn pet als eenvoudige portefeuillehouder hier te boven. Dat zou iets van de raad moeten zijn, want het kader moet verstevigd zijn. Wij hebben inderdaad in de wereld van Rekenkamer etc. ...

DE VOORZITTER: Er komt een interruptie, mijnheer Gerats, van mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dat zou fijn zijn, want dan kunnen we voorstemmen als we van u de toezegging krijgen dat die verordening opnieuw tegen het licht wordt gehouden. En dat dit dan in de commissie behandeld zou kunnen worden.

WETHOUDER GERATS: Ja, ik weet niet of ik de bevoegdheid heb om te zeggen dat de Algemene subsidieverordening ter discussie komt. Ik weet niet of dat een bevoegdheid is.

DE VOORZITTER: Ik zou het nu maar niet toezeggen. We kunnen het daarover nog altijd in het college hebben.

WETHOUDER GERATS: Wij nemen dit mee in het college.

Gelach vanuit de zaal.

Goed (*lacht*). Dan denkt de burgemeester in ieder geval ook met ons mee; hoe we dat gaan oppakken. Wij hebben een stap gedaan. Wij dachten dat we op grond van de accountantsverklaring kunnen overgaan tot het terugvorderen van de budgetten van die twee buurtplatforms. Daarover hebben we ook in overleg met de Rekenkamer en andere partijen gepraat. De stadsadvocaat heeft ons geadviseerd: als u wilt terugvorderen, kijk of er geen juridische aap uit de mouw komt. Er komt wel een juridische aap uit de mouw. Dat heb ik net geschilderd; een gebrek aan kaderstelling in het verleden. Lossen wij dat nu wel op in die wereld van Kafka? Want ik kom in die wereld van Kafka. Want inderdaad, de stadsadvocaat moet dan wachten op de accountant voordat de stadsadvocaat een juridisch advies mag geven. En de meerwaarde van een extra accountantsonderzoek? Daarvoor kan men kiezen. Maar wat levert dit meer op dan datgene wij inderdaad in de Kafka-maatschappij hebben? Dat wij weer allerlei gelden gaan uitgeven voor iets wat we dan vervolgens toch niet terug kunnen vorderen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht) per interruptie: Voorzitter, dank u wel. Het gaat mij in die zin niet zozeer erom dat wij iets moeten terugvorderen. Het gaat mij erom dat wij met zijn allen een kaderstellende rol hebben en moeten kunnen aantonen dat gelden – in totaliteit 39.000 euro – recht- en doelmatig zijn uitgegeven. Het kan niet zo zijn dat voor 18.000 euro aan vrijwilligerssubsidies is verstrekt en niemand van ons hier kan aangeven wie die vrijwilligersvergoeding heeft ontvangen. Laat ik de vraag anders stellen. Stel dat de Partij Veilig Maastricht er dit jaar voor had gekozen om de fractiegelden van 6000 euro niet te verantwoorden, had u dan met zijn allen ook gezegd: ja, maar de kaders zijn zeer zwak; daarom – mevrouw Thieme, Partij Veilig Maastricht – houdt u die 6000 euro maar.

WETHOUDER GERATS: Ik denk in de eerste plaats, en dat moet ik ook aan de buurtplatforms toegeven, dat de inhoudelijke verantwoording van de activiteiten heeft plaatsgevonden. Dat zegt iedereen. Daarvoor is respect. Het is zo dat de financiële verantwoording, in tegenstelling tot plekken waar we wel tot terugvordering zijn overgegaan, wel is gegeven. Dit is ook ambtelijk tot op elk bonnetje bekeken. Er zijn gebreken, zoals burgerservicenummers etc., vanuit de vrijwilligersorganisaties. Mijn les daaruit is een andere. Als men vrijwilligersorganisaties zulke enorm grote budgetten geeft met zulke

pakketten van activiteiten die voor hen financieel en organisatorisch moeilijk te handelen zijn, dan heeft men daarin ook een les te leren.

DE VOORZITTER: Mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht) per interruptie: Als dat zo is, wat u stelt, dan ben ik bereid om daarin met u een compromis af te spreken. Dan zou ik voorstellen om alle documentatie die over die 30.000 euro gaat, nogmaals bij de accountant in te dienen zodat de verklaring met beperking eraf wordt gehaald.

DE VOORZITTER: De heer Gerats.

WETHOUDER GERATS: Nee, maar er zit geen professionaliteit bij die verantwoording van die organisaties. Ik weet dat twee mensen die stukken allemaal hebben doorgenomen. Mevrouw Nuyts en ik hebben ook zelf de boeken doorgenomen en een heel stel ambtenaren ook. Er is geen grond om te verwachten dat men tot andere conclusies komt dan dat de accountant tot nu toe heeft gedaan.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Ik was verbaasd. Ik kon mij ook vinden in wat in het Rekenkamerrapport stond. Ik verbaas mij dat u niet zegt: ik geef het uit handen. Ik laat dat door een onafhankelijke accountant controleren. Dan had u die beperking wel of niet erop kunnen laten rusten. Daar gaat het ons om.

DE VOORZITTER: Ik denk overigens dat we wel vooruit moeten kijken.

WETHOUDER GERATS: De gemeenteraad kan daarvoor wat mij betreft kiezen. Maar wat doet u nu? Er wordt door het oranje licht gereden door een groep. Dan zeggen wij: ja, we moeten onderzocht hebben of het toch niet het groene of het rode licht was. Wat is dan de conclusie?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dan kijk je even naar de film.

WETHOUDER GERATS: Bij het groene licht mag het wel en bij het rode licht kunnen we niets terugvorderen. Ja, waar zijn we dan mee bezig bij dit soort zaken?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Nee, maar het gaat erom dat er een accountantsverklaring ligt met beperking. U heeft het al over het terugvorderen. Wij zitten in dat voorstadium. Wij hadden graag dat u de zaak liet onderzoeken door een onafhankelijke accountant, want de Rekenkamer heeft gezegd dat de bal nu bij u ligt. Dat is uw taak.

DE VOORZITTER: Ik stop even ... Even helder. Mevrouw Heijnen nog en dan.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter, gewoon een punt van orde?

DE VOORZITTER: Ja.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: We gaan nu wel heel erg inhoudelijk de discussie in. Het is duidelijk. De wethouder heeft aangegeven dat de kaders dit soort zaken toelaten. Dan is het aan de raad om de kaders opnieuw vast te stellen. Dus ik zou willen voorstellen aan de collega's die daaraan behoefte hebben om na te denken over een verscherping van de kaders.

DE VOORZITTER: Ja, heel fijn. Dan kunnen we inderdaad nu vooruitkijken in plaats van terug blijven kijken. Het woord is aan wethouder Gerats in de afrondende fase, denk ik.

WETHOUDER GERATS: Oké. De vragen van de VVD. De VVD deelt de toekomstdromen van onze vrijwilligersorganisaties, zoals het koesteren van de vrijwilligers, het samenwerken. De VVD vindt ook dat een flexibele, vernieuwende benadering aan de orde is en vindt dat wij al een behoorlijke compensatie geven door 223.000 euro voor de overgangperiode te geven aan voorzieningen. De VVD noemt ook een reeks voorbeelden van goede burgerinitiatieven. Wat dat betreft denk ik dat dit in lijn is met de voorstellen van het college.

Dan gaan we verder met de heer Steijns. De heer Steijns is bereid tot herijken en veranderen en vindt de vrijwilligersorganisaties in ieder geval belangrijke cement voor de samenwerking. Ja, de heer Hoen zet de vrijwilligersregeling wel ontzettend bureaucratisch als een onwerkbaar iets neer. Ik denk er toch anders over. Ik denk dat wij proberen het zorgvuldig te doen en mensen ook te helpen bij de aanvragen en dat het niet ingewikkelder is dan dat het op dit moment is. Dat ze ook zeker niet vleugellam zijn. Wat te doen met 80-20? Door te zeggen: doe wat minder aan organisatiekosten en meer aan activiteiten zelf, dan wat u voorstelt met uw 10%. Of u zou moeten zeggen: met 10%, doe maar de helft. Maar waar halen we dan die andere helft vandaan? Wat dat betreft hebben wij meer vertrouwen erin dat dit goed zal gaan werken. Wij vinden ook een stukje innovatie ontzettend belangrijk, zonder dat wij het verleden weggooien. Dat doen we zeker niet met 80%.

Dan mevrouw Nuyts, haar vragen heb ik deels beantwoord. Dat is niet tot gehele tevredenheid, maar ik denk niet dat dit vandaag zal lukken. Iedereen bezuinigen, iedereen draagt bij: dat is in ieder geval iets wat u naar voren brengt. Dat dit een goed uitgangspunt is. Eigenlijk zegt u buiten een kaderstelling die goed moet zijn ... Laat ik ook duidelijk zijn, de kaderstelling van de G40 is een kaderstelling van het Rijk, afgerekend door het Rijk. Dat is nooit de kaderstelling van de gemeente geweest. Wij zijn strenger geweest. We worden nu nog strenger met de ASV. We nemen de twee voorstellen van mevrouw Thieme over, om het nog wat aan te scherpen. En B en W gaat nadenken of die Algemene subsidieverordening wel voldoende dicht zit en of hiernaar gekeken moet worden op verzoek van mevrouw Nuyts.

Dan kom ik bij de motie. Deze is ondersteund door vele partijen. Voor mij betekent dat ook dat de raad zelf een stukje verantwoordelijkheid wil nemen in dit dossier. Dat kan ik alleen maar prijzen. Dus het college neemt deze motie graag van u over.

Tweede termijn

DE VOORZITTER: Dan, dames en heren. Ik kijk of er behoefte is aan een tweede termijn. Ik had eigenlijk om uiterlijk 20.00 uur willen schorsen. Dat ga ik ook doen ook, want anders. Het tempo zakt alleen maar in als we een suikertekort en vettekort krijgen, of wat we allemaal te kort krijgen. Dus ik kijk even of er behoefte is aan een tweede termijn na deze waarschuwende opmerkingen. De heer Ad Frijns.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Voorzitter, een heel korte vraag aan de wethouder.

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Ik heb nergens kunnen vinden wanneer een evaluatie plaatsvindt van de hele nieuwe vrijwilligerssystematiek. Wanneer is dat en zullen daarbij ook de reacties van de verenigingen, de betrokkenen worden betrokken?

WETHOUDER GERATS: *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

DE VOORZITTER: U mag dadelijk antwoorden. Ik doe even snel het rondje.

WETHOUDER GERATS: Oké.

DE VOORZITTER: Ik denk dat er meer vragen zijn. Mevrouw Leers, de fractie van het CDA? Geen behoefte aan een tweede termijn. D66, behoefte aan een tweede termijn? De SP behoefte aan een tweede termijn, mevrouw Van Haasen? Nee. De PvdA, behoefte aan een tweede termijn? Nee. GroenLinks? Niet. De Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme?

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, geen toevoegingen of aanvullingen voor de tweede termijn. Maar als u mij toestaat dat ik vanaf deze plek de wethouder wil bedanken voor zijn toezeggingen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De VVD-fractie, geen tweede termijn. Stadsbelangen Maastricht niet. De Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, voorzitter, ik ben het natuurlijk niet ermee eens als de wethouder zegt dat ik de verordening bureaucratisch beoordeel. Hij gaat niet in op mijn verhaal ten aanzien van wat wij verlangen van de vrijwilligers in deze periode. Een extra inspanning, dat thema

wordt helemaal niet besproken. Maar ik heb gezegd dat het technisch 80% is. Dat betekent gewoon dat men bijna een kwart van de activiteiten van de vrijwilligersorganisaties in een keer wegsnijdt of men zou 10% aan de mensen kunnen vragen. Dat is het verschil. Ik maak bezwaar ertegen dat u eigenlijk de argumenten die ik noem en waarmee ik zit, niet kan weerleggen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Nuyts, Liberale Partij Maastricht?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, ik dank ook voor de toezegging van de wethouder. Wij kunnen akkoord gaan met dit raadstuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Nog een paar vragen dus voor de wethouder. Ga uw gang.

WETHOUDER GERATS: Twee vragen van de heer Frijns. De motie van GroenLinks bepaalt ook de termijn van de evaluatie. Deze zal komend jaar gaan plaatsvinden.

En mijnheer Hoën. Ik heb ook duidelijk proberen te maken dat wij een stuk passie voor vrijwilligersorganisaties delen. Dat ontzeg ik u helemaal niet. Dat wij daarvoor willen gaan en dat wij juist via deze regeling – maar dat is dan een verschil van mening – denken goed op de nieuwe tijden van zorg en welzijn, participatie etc. proberen in te spelen met deze tenders, ook al vindt u dat een ongelukkige techniek. Maar wij denken dat juist de decentralisaties kansen bieden om daarmee op een goede manier aan de slag te gaan. We willen vrijwilligersorganisaties daarmee juist faciliteren.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan loop ik de verschillende fracties even na voor de stemming. Dan doen we dat netjes formeel. En daarna stemmen we ... Eerst over de motie. Wat zegt u?

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: De motie is overgenomen, inderdaad. Ja. De Seniorenpartij Maastricht? *(En noemt vervolgens alle namen van de fracties op).*

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Voor.

MEVROUW LEERS (CDA): Tegen.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voor.

MEVROUW VAN HAASE (SP): Voor.

DE HEER BASTIAENS (Partij van de Arbeid): Voor.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voor.

DE HEER LIMPENS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Tegen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Tegen.

DE VOORZITTER: Dan zijn de fracties van het CDA, de Maastrichtse Volkspartij en de Liberale Partij Maastricht tegen en de rest is voor. Daarmee is het voorstel nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties aangenomen. Aldus besloten.

4. Vervolg schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Dames en heren, ten slotte een vraag aan de heer Barendse om even naar voren te komen voor de uitslag van de stemming. Want er zijn mensen die enorm in spanning zitten of zij wel of niet ...

Reactie vanuit de zaal.

Ja, ze zitten hier allemaal niet voor niets, natuurlijk. Dan kunnen we met een opgelucht hart, misschien of niet, gaan eten. De heer Barendse, aan u het woord. Even rust in de zaal graag.

DE HEER BARENDSE (stemcommissie): Oké. Ik begin met de uitslag van de stemming van de herbenoeming van de leden van de Rekenkamer. Er zijn 39 stemmen uitgebracht. Voor de heer Van Giessen 39 stemmen voor en geen stemmen tegen. Voor de heer Van der Esch 39 stemmen voor en geen stemmen tegen.

DE VOORZITTER: Dan zijn die twee heren inderdaad herbenoemd. Aldus besloten. Dank.

DE HEER BARENDSE (stemcommissie): De uitslag van de stemming van de benoeming van de burgerleden van de gemeenteraad. Daar zijn 38 stemmen uitgebracht. Voor mevrouw Berghorst, 36 stemmen voor en 2 stemmen tegen. Voor de heer Van Lune, 34 stemmen voor en 4 stemmen tegen. Voor de heer Jacobs 37 stemmen voor en 1 stem tegen. En voor de heer Paris 38 stemmen voor en geen stem tegen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan zijn al die mensen netjes benoemd. Aldus besloten. Dank voor uw werkzaamheden.

Ik schors de vergadering tot 21.00 uur.

Schorsing ten behoeve van de dinerpauze van 19.55 tot 21.00 uur

6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening jeugdhulp 2015. Raadsstuk 2014 – Volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775

DE VOORZITTER: Dames en heren, ik zie dat een groot aantal woordvoerders in ieder geval aanwezig is. Omdat ik ook te horen krijg dat mensen op een toch nog redelijke tijd naar huis zouden willen gezien de omstandigheden, begin ik met de woordvoerder van de Seniorenpartij Maastricht, de heer Ad Frijns. Het gaat om agendapunt 6.2, beleidsplan Wmo plus de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Verordening jeugdhulp 2015. Dit wordt allemaal in een keer behandeld. Mijnheer Frijns, aan u het woord.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ik zal iets sneller spreken, dan zijn we iets sneller erdoorheen. Maar neemt u mij toch niet kwalijk dat ik iets meer tijd nodig heb dan normaal te doen gebruikelijk. Voorzitter, de decentralisaties, een van de meest belangrijke wijzigingen in ons zorgstelsel. Laat ik beginnen met drie voorbeelden. Als eerste, een echtpaar, man 89 en vrouw 87, zelfstandig wonend in een appartementencomplex. Tot verleden jaar waren deze mensen nog bijzonder actief en konden hun huishoudtaken en ontspanning uitstekend zelf regelen. Echter, voorzitter, in enkele maanden is hun levenssituatie totaal veranderd. Meneer heeft een herseninfarct gekregen en zijn vrouw is vrij plotseling gaan dementeren. Met eigen ogen kan ik zien dat de situatie per maand verslechtert. Toch weten deze mensen dit voor de buitenwereld nog redelijk goed te verbergen met smoesjes en grapjes, maar de ernst van de situatie zien zij niet onder ogen. Op welk moment worden zij een gevaar voor zichzelf of voor hun woonomgeving? Wie neemt op welk moment hierin initiatief? Een tweede voorbeeld. Een mevrouw van 67 jaar als vrijwilligster. 3 jaar geleden met vervroegd pensioen vond zij het als alleenstaande dat het tijd werd om iets terug te doen voor de maatschappij en zij bood zich bij een zorginstelling in Maastricht aan als vrijwilligster. Het was haar bedoeling om een dag per week oudere mensen van een kop koffie te voorzien en daarbij een gezellig praatje te maken.

Zo is het ook begonnen. In haar enthousiasme zijn het uiteindelijk 2 dagen per week geworden. Hoe is de situatie nu, na 3 jaar vrijwilligerswerk bij dezelfde zorginstelling? Afgelopen zondag heeft zij achter de bar moeten staan. Haar eigen woorden zijn: "Ik heb harder moeten werken dan in de horeca op het Vrijthof. Dit was nooit de bedoeling." Helaas heeft zij hierdoor haar vrijwilligerswerk teruggebracht tot 1 dag per week, de maandagmiddag.

Een derde voorbeeld, voorzitter. Maikel, een jongen van achttien jaar met de geestelijke vermogens van een kind van tien. Maikel staat al sinds zijn jeugd onder begeleiding van jeugdhulp. Maikel heeft ook nog een broertje van tien, die ook licht verstandelijk gehandicapt is. Moeder is een alleenstaande vrouw. Voorzitter, dankzij de grote inzet van de jeugdhulp lukt het deze moeder om toch een redelijk gezinsleven te hebben, waarbij wel goed opgepast moet worden bij de kosten voor levensonderhoud en waarbij vader en moeder helaas moeten bijspringen als er bijzondere kosten zijn.

Voorzitter, waarom deze drie voorbeelden? Voor deze mensen en met hen nog vele anderen, is het van het grootste belang dat wij geen fouten of vergissingen maken bij de complexe omvormingen en aanpassingen bij deze decentralisaties. Het addendum in dit raadstuk geeft een goed voorbeeld hoe het in de toekomst allemaal geregeld gaat worden. Een mooie omschrijving van nieuw beleid waarin duidelijk wordt aangegeven dat 2015 een overgangsjaar is. Maar ook een stuk dat nog een aantal vragen oproept, van prestatieveld naar doel.

Dan kom ik bij mijn eerste vragen. Verwachten wij niet te veel van onze samenleving? Wie neemt het initiatief om deze twee oudere mensen te helpen? Wie gaat voor hen de boer op? Is het verwachtingspatroon van 'meer voor elkaar' niet te hoog? Wat kan van de wijkteams worden verwacht? In hoeverre zijn deze wijkteams al functioneel? Is de wijkverpleegster al in functie en waar? Zijn er al resultaten te meten? Hoever zijn de andere gemeenten bij de uitvoering van de decentralisaties? Kunnen wij hiervan wellicht iets leren?

Voorzitter, de mogelijkheid wordt aangegeven dat de burger een persoonlijk plan kan indienen. Maar dat roept meteen de vraag op: hoe moet dat? Wie helpt hen daarbij? Kan dit via het vaak genoemde keukentafelgesprek of moet dit een eigen initiatief zijn? De voorspellingen zijn dat de realisatie van de kanteling wel eens een generatie kan duren. Dat is wel erg lang voor de huidige generatie.

Voorzitter, het toverwoord is voorlichting. Een nieuw beleid vergt een voorlichting in jip-en-janneketaal, voor iedereen te begrijpen en vooral beknopt zodat het uitnodigt om te lezen. Laten wij vooral bij onze oudere burgers rekening ermee houden dat niet iedereen over een computer beschikt. De gemeentelijke pagina in De Ster, goed en overzichtelijk. Maar, voorzitter, een veel gehoorde klacht is dat lang niet iedereen De Ster ontvangt waardoor belangrijke informatie soms wordt gemist. Er zijn een aantal voorlichtingsfolders verkrijgbaar bij het Wmo-loket. Maar, voorzitter, ik zou de wethouder toch willen verzoeken om na te denken of er niet meer relevante mogelijkheden zijn om een goede voorlichting te realiseren.

Voorzitter, onze vrijwilligers worden vaak terecht het cement van onze samenleving genoemd. Maar voorzitter, er is nu een spanningsveld ontstaan: vaste banen versus vrijwilligerswerk. Veel vaste medewerkers in de zorg hebben al of niet terecht het gevoel dat hun werk of een deel ervan wordt overgenomen door vrijwilligers waardoor zij hun baan dreigen te verliezen. Ik kan mij dan ook heel goed voorstellen dat er een zekere spanning ontstaat waarvan de inwoners of de mensen op de dagopvang dan de dupe zullen worden. En, vragen wij niet te veel van onze vrijwilligers?

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Dat is een veel gehoord gezegde. Maar, voorzitter, de verantwoording voor de toekomst van deze jeugdigen ligt voor een groot deel in onze handen. Wij moeten ook na deze decentralisaties ervoor zorgen dat het niet mis kan gaan. Eén gezin, één plan en één begeleider. Een prima uitvoeringsplan, maar hebben wij hier wel voldoende, maar vooral geschikte mensen voor? Er zal nazorg geleverd moeten worden. Hoe pakken we dit aan? Hebben we hiervoor al een plan? In de voorgaande besprekingen is al aangegeven dat hiervoor de nodige deskundigheid zal worden aangetrokken. Tevens werd aangegeven dat dit wel ten koste van het beschikbare budget zal gaan.

Voorzitter, de Seniorenpartij is zich ervan bewust dat een euro slechts eenmaal kan worden uitgegeven. Laten wij daarom duidelijk prioriteiten aangeven. Het uitvoeringsplan jeugd 2015 dat samen met de regio is opgesteld, geeft een goed overzicht. Maar kwetsbare groepen moeten goed terecht komen en de continuïteit van de jeugdzorg moet gegarandeerd blijven; meer integrale zorg en dichterbij het kind. Dat zijn doelstellingen. Maar wij moeten ervoor zorgen dat noodzakelijke kosten niet ten laste van de kwaliteit van de jeugdzorg zullen gaan.

Voorzitter, in het voorstel wordt aangegeven dat 2015 het overgangsjaar is, waar we van onze fouten moeten leren en we aanpassingen moeten doen, daar waar dat nodig is. Op commissieniveau en in de diverse dialoogbijeenkomsten is al veel duidelijk over dit nieuwe beleid aangegeven, met dank aan de betrokken ambtenaren. De wethouder heeft aangegeven dat er voor de huidige gebruikers van de Wmo en jeugdhulp niets zal veranderen en dat zij hun rechten dit jaar nog zullen behouden. Daarna zal iedereen een nieuwe indicatie krijgen. Voorzitter, de Seniorenpartij heeft hierover in de commissie

vragen gesteld. Wij zijn blij met de toezegging van de wethouder dat er in een aantal van zeer vanzelfsprekende gevallen, zoals hoogbejaard of blijvende invaliditeit, waar mogelijk slechts een administratieve indicatie zal plaatsvinden waardoor veel tijd en geld bespaard zal worden. Voorzitter, de Seniorenpartij beschouwt de voorliggende Verordening maatschappelijke ondersteuning en de Verordening jeugdhulp als een leidraad voor de toekomst. Een richting die wordt aangegeven en die in de toekomst, daar waar nodig, snel aangepast kan worden. In Van Dale staat bij verordening: een bindende regeling. Laten wij er vooral voor zorgen dat deze verordeningen ook verbindend zijn en geen strak keurslijf.

Voorzitter, de drie decentralisaties, een door de overheid opgelegde taak voor de gemeenten met meer doen met minder geld, een bijna onmogelijke opgave. Maar ik wil toch positief afsluiten in de eerste termijn. Dit nieuwe beleid staat korter bij de burgers. Er zal beter en intensiever contact zijn met de hulpverlenende instanties en de zorgverzekeraars. Als alles goed gaat, komt dit weer ten goede aan onze burgers. Voorzitter, niemand mag door het ijs zakken, maar we zullen de reddingsboeien toch bij de hand moeten hebben.

Tot slot, voorzitter, hebben wij nog een aantal vragen en opmerkingen die zijn samengevat in een motie die door D66 zal worden ingediend en die mede door de Seniorenpartij Maastricht wordt ondersteund en is ondertekend. Tot zover in eerste instantie.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan is het woord aan mevrouw Leers namens de fractie van het CDA.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er is gigantisch veel nagedacht, besproken en uitgewerkt. De voorliggende verordeningen zijn het voorlopige sluitstuk van een lang en ingewikkeld proces waarbij Maastricht en de Heuvellandgemeenten intensief hebben samengewerkt. De voorliggende verordeningen zijn vrij technisch en nodigen vooral uit om over procedures te gaan praten. Maar zoals wij ook in de commissie aangaven is het interessanter om het over de werking in de praktijk te hebben. Uiteindelijk is toch het doel van de verordeningen dat per zorgvrager een zorgpakket kan worden samengesteld van mantelzorg, vrijwilligerszorg of indien nodig, professionele hulp en dat de meest adequate ondersteuningsarrangementen voor jeugdigen en hun ouders kunnen worden aangeboden.

Voor het CDA zijn een aantal uitgangspunten van belang waaraan de verordeningen moeten voldoen. Wij zijn zuinig op de mantelzorgers. Mantelzorg is wat het CDA betreft onderdeel van een zorgpakket voor de hulpvraag. Wij wachten niet tot een mantelzorger overbelast raakt, maar wij zorgen dat hij of zij overeind blijft. Dus bieden we bijvoorbeeld respijtzorg. Wij vinden dat lichamelijke zorg in principe altijd professionele zorg is. We steunen het uitgangspunt dat dagbesteding en -begeleiding beter dicht bij burgers geregeld kan worden en wij zijn voor keuzevrijheid en eigen verantwoordelijkheid. Daarom moeten de mensen voor een pgb – een persoonsgebonden budget – kunnen kiezen als alternatief voor zorg in natura. We hechten aan zorg voor de zwakken. Veel cliënten zijn niet zelfredzaam. Zij hebben geen netwerk, zijn laaggeletterd, hebben een verstandelijke beperking of kunnen nieuwe ontwikkelingen niet bijbenen. Daarom is voor ons, voor iedereen een beschikbare, gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning heel belangrijk. Vereenzaming is een van de grootste problemen van deze tijd. Er zijn mensen die geen netwerk hebben en die alleen zijn, met een negatief effect op hun gezondheid. Wij vinden het daarom van belang alle mensen zo veel als mogelijk te activeren. Wat iemand nog zelf kan, moet en mag hij of zij ook zelf doen.

Dat we nog maar aan het begin van een lange weg staan, is duidelijk. Maar met de informatie die wij voor en tijdens de commissievergadering hebben ontvangen, zijn we ervan overtuigd dat Maastricht goed voorbereid het avontuur per 1 januari a.s. in kan gaan. Wij kunnen dan ook instemmen met de voorliggende stukken.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan mevrouw Eurlings van de fractie van D66.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Zijn mensen geholpen met hulp? Hoe weet ik dat in de opmaat naar de drie decentralisaties? Laat ik het zo zeggen. Er is al een hele opmaat naar de drie decentralisaties gemaakt. In 2012 hebben we al gevraagd naar het werken met ervaringsdeskundigen. Mensen die bekend zijn met de systematiek. Mensen die bekend zijn met de problematiek. Om hen te vragen: wat zou je anders in het systeem willen zien? Wat kan beter? Hiermee is mee gewerkt. Het college heeft ook aangegeven dat in veel adviesraden ook met ervaringsdeskundigen is gewerkt. We hebben ook opgeroepen om dat ook te blijven doen, want niemand weet het beter hoe het systeem werkt dan de mensen die er zelf mee te maken hebben

gehad. We hebben zelf met de jeugd gesproken. Ook daar hoor je vaak dat eigenlijk de kern is dat er gewoon naar de hulpvraag van mensen geluisterd moet worden.

In de laatste tijd krijg ik veel vragen, steeds meer vragen over wat er gaat veranderen. Hoe dit er voor mensen persoonlijk uit gaat zien. Ik wil dan vooral eerlijk zijn. Ja, het is een bezuiniging. Grof gezegd, 30% op het budget van het Rijk. Op het gebied van jeugdzorg verbaas ik mij soms ook wel. Laatst is een collega vanuit Dublin gekomen. Dat was een internationale psychiater die vertelde dat jeugd voor de politiek in Dublin een hot issue is. Er gaat grof geld naar de jeugd in het forensische veld. Voor de volwassenzorg moesten ze voor het geld vechten. Ik denk: ja, bij ons is dat bijna omgedraaid eigenlijk. Dan verbaas ik mij daarover wel.

Ik verbaas mij ook wel een beetje hoe het Rijk hierin acteert. Het is een transformatie waarom gevraagd wordt. Maar ze leggen wel 80% vast van hoe het moet en wanneer. Maar hiermee moeten we het wel doen. Hiermee gaan we het ook doen.

Ik wil aangeven dat ik mijn rol als gemeenteraadslid serieus neem en dat ik verantwoordelijkheid zal nemen voor de zaken. Hoe? Het is zoeken. Hoe krijg ik het beste zicht op de gevolgen van de vernieuwde wetgeving? Hoe krijg ik zicht op de effecten van wat we willen veranderen? Loopt het wel zoals verwacht? Wat doen we nu? Zoals ik al aangaf, ik ben trots. Ik ben trots dat we hier in de raad zitten en dat we als raad ook echt daarin een rol hebben genomen. Dat wij gaan kijken naar monitoring. Dat wij gaan kijken: krijgen de mensen de hulp die ze nodig hebben? En hoe zien we dat? Hoe zien we het resultaat hierin?

Ik vind het ook belangrijk om aan te geven dat wij willen sturen op resultaat. De wetgeving gaat uit van meer preventie, maar de politieke realiteit leeft toch vaak van perverse prikkels. Laat ik dat toch zo noemen. Iedere vier jaar zijn er verkiezingen en dan moet men toch uitleggen wat men heeft gedaan en wat men heeft bereikt. En preventie rekent zich dan niet af. Het duurt heel lang voordat geld in preventie is uitbetaald. Men ziet vaak dat het resultaat is dat niets geleverd wordt. Dat er geen problemen meer zijn. Ik vind het dus belangrijk dat we veel investeren in het investeringsprogramma innovatie, maar vooral in preventie. Het liefst zonder extra bureaucratie en met vertrouwen naar de uitvoering, naar de mensen in het veld. Ik vraag dan ook om meer te kijken naar de processen dan alleen naar de specifieke casussen. Daar gaat die motie monitoring ook over; om ons zicht te geven op wat we allemaal doen en wat we daarmee bereiken. De motie is misschien een beetje anders opgesteld dan normaal. We hebben een besluit gesteld, met een bijlage waarin we specifiek de punten voor de monitoring aangeven. Ik ga over tot het lezen van het dictum. *(En leest dit vervolgens voor).*

Motie monitoring drie decentralisaties

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Constaterende dat:

- *per 1 januari 2015 de decentralisatie van de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet van kracht worden;*
- *de decentralisaties van grote invloed zijn op de bestaande structuren en werkwijzen van (met name) de lokale overheid, de betrokken organisaties en instellingen en in de eerste plaats de mensen met een zorgvraag/zorgbehoefte;*
- *er nog veel onduidelijk is en zal zijn gedurende de periode van implementatie;*
- *de gemeenteraad in eerdere besluiten als algemene koers heeft vastgesteld: van meer naar minder maatwerkvoorzieningen, van minder naar meer eigen kracht en meer regie bij de burger en niemand zakt door het ijs,*

Overwegende dat:

- *de gemeenteraad van Maastricht een grote verantwoordelijkheid voelt en heeft voor het welslagen van de transities;*
- *de gemeenteraad richting wil geven aan zijn controlerende taak,*

Besluit:

- *bij het vaststellen van de verordeningen voor de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet afspraken te maken over het monitoren van de uitvoering van de algemene kaders (zie bijlage: motie monitoring drie decentralisaties). Deze afspraken hebben betrekking op de inhoud en het tempo van de implementatie van de decentralisaties en de frequentie van de rapportages daarover;*
- *het college te verzoeken de gemeenteraad periodiek te voorzien van een voortgangsrapportage en daartoe onderstaande monitoring opzet als uitgangspunt van handelen te nemen;*
- *het college te verzoeken de gemeenteraad in december 2014 een uitgewerkt voorstel voor te leggen,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door D66, Franca Eurlings, de PvdA, Frans Bastiaens, de LPM, Kitty Nuyts, de SPM, Ad Frijns, het CDA, Genoveef Leers-Poelmans, de MVP, Jan Hoën, de VVD, Paul Limpens, GroenLinks, Marlise Korsten, de SP, Mara van Haasen, SBM, John Steijns en de PVM, Jo Smeets

Met trots kan ik melden dat deze motie unaniem door de volledige raad wordt gesteund. Dat is ook wat ik bedoel. Ik ben trots. Ik ben trots dat we als raad verantwoordelijkheid nemen. Ik kijk al vooruit naar de toekomst. Hoe we nu verder gaan.

Als ik zou mogen bepalen/beslissen, zou ik ook zeggen dat we verder gaan naar het bepalen van PI's, zoals dat een beetje in managementtermen heet. Laat ik een voorbeeld noemen. In het forensische veld waarin ik zelf werk, hebben we bijvoorbeeld als een PI wat mensen willen bereiken of de regering wil bereiken; dat tbs-patiënten minder lang in tbs zitten. Dan hebben ze een prestatie-indicator, een PI genomen voor de behandelduur. Dat dit maximaal acht jaar mag zijn. Vervolgens koppelen ze aan die PI normeringen. Dus hoe snel ze verlof willen hebben; binnen twee jaar onbegeleid verlof of binnen twee jaar begeleid verlof, binnen vier jaar onbegeleid verlof, binnen zes jaar proefverlof en binnen acht jaar naar buiten. Het is een gewoon systematiek om aan te geven wat men wil bereiken en om dat meetbaar te maken, om te voorkomen dat men op heel kleine details gaat zitten en dat men het resultaat uit het oog verliest.

Ik zie dan ook als vervolgstap hierop dat we gaan zoeken naar wat voor ons werkbare, meetbare prestatie-indicatoren kunnen zijn waarop we op een hoger niveau kunnen bekijken of het werkt zoals we verwachten. Dat zou ik ook uiteraard nadrukkelijk willen doen in overleg met het college en de ambtenaren zodat het niet tot extra bureaucratie leidt.

Dan wilde ik nog aanhaken. Ik vind het belangrijk als onderdeel van die drie decentralisaties dat we ook een signaalfunctie hebben. Wanneer gaat het fout? Wat ons betreft is dit ook al eerder vandaag besproken. Dat was dat voorbeeld van die ombudsman. Ik denk dat zoals de heer Bastiaens al eerder aangaf, dat die ombudsman ons nog best wel kan helpen bij die definitievorming van 'niemand zakt door het ijs'. Ik ben blij dat wethouder Jack Gerats eigenlijk de afgelopen week al in de commissie een voorzet gaf voor de definitievorming van 'niemand zakt door het ijs'. Hij gaf aan dat het was als sprake was van een 'acute' dreiging – met acuut tussen aanhalingstekens (*lacht*) – van het verlies van levenskwaliteit. Ik zelf zou misschien meer denken aan: kan iedereen meedoen? Of – ik weet niet of dat goed Nederlands is of misschien een beetje Belgisch – kan iedereen meekomen? Maar we hebben het dan meer over een ethisch/moreel plaatje. Ik denk dat het goed is om die input van de ombudscommissie daarin mee te nemen om te bekijken hoe we die definitie gaan stellen.

DE VOORZITTER: Wilt u zo langzamerhand tot een afronding komen?

MEVROUW EURLINGS (D66): Ja. Dit is de afronding. Ik wilde aangeven waar we naartoe gaan. Ik vind het belangrijk om ook een stip aan de horizon te zetten.

Maar ik wil ook kort zeggen dat er toch aandachtspunten en zorgpunten zijn. Voor ons is dat een evaluatie in het systeem en – zoals ik al aangaf – de ombudsman. Dat het pgb een volwaardig alternatief blijft. Dat de privacy voldoende gewaarborgd wordt in – bijvoorbeeld – het werken in sociale teams. En dat de innovatie ook echt tot haar recht komt. En dat we het over hetzelfde hebben, als we het hebben over innovatie; over echte vernieuwing en niet alleen een verbetering. Want hoe weet ik of mensen met hulp zijn geholpen?

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Eurlings. Dan is het woord aan de SP-fractie, mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. De decentralisaties van rijkstaken in het sociale domein vormen de grootste hervorming van het sociale stelsel sinds de vorming van de verzorgingsstaat. Deze Verordeningen Wmo en jeugdzorg en het addendum maken hiervan deel uit. Beslissingen hierover zijn voor ons door het Rijk gemaakt. Beslissingen waar wij, de SP, het niet mee eens waren. Maar nu nemen we beslissingen binnen beslissingen. Voor een deel hebben wij daarop invloed en voor een deel ook niet.

Voorzitter, het is logisch dat deze periode waarin we nu zitten, er voor de SP een is vol van ambivalente gevoelens: berusting en protest, frustratie en opluchting. Berusting, voorzitter, in het feit dat de wetsvoorstellen zijn aangenomen. Dat het nu aan ons is, de gemeenten, om de taken binnen het sociale domein uit te gaan voeren. Als we dat doen, dienen we dat met volle overgave te doen. Onder andere op het gebied van Wmo en jeugdzorg gaan we een enorme verantwoordelijkheid dragen voor

het welzijn van onze burgers. We moeten ervoor zorgen dat we de zaken in Maastricht rond hebben. Als het dan op deze manier moet, dan moet dat maar. Laat die miljoenen en die absurde bezuinigingen dan maar komen. Wij zullen alles doen wat in ons vermogen ligt om ervoor te zorgen dat het geld op een verantwoorde manier wordt besteed en dat het terecht komt bij de burgers voor wie en waarvoor de voorzieningen zijn bedoeld.

Maastricht verlegt zijn aandacht van het fysieke naar het sociale domein. De SP staat onverminderd voor het welzijn van haar burgers. En er blijft ook protest, voorzitter, tegen alles waartegen we nog kunnen protesteren, zoals de bedreiging van de huishoudelijke hulp waar grote tekorten dreigen, tegen het verplicht verhuizen van mensen uit verzorgingshuizen, tegen grote beloningen in de publieke sector en tegen de verdeelmodellen die weinig tegemoetkomen aan de zorgbehoefte in Zuid-Limburg. Al begreep ik gisteren van de wethouder dat we ons daarover gelukkig al een beetje minder zorgen hoeven te maken. Dat is dus een zorg minder.

We kennen frustratie over een niet-meewerkende rijksoverheid, die ons en daarmee kwetsbare burgers in Maastricht onverantwoord lang in onzekerheid laat of over een staatssecretaris die soms hele gebruikersgroepen vergeet of over het feit dat we niet veel verder kunnen kijken dan 2015, omdat 2015 al onze aandacht vraagt. Maar we zouden willen dat we meer duidelijkheid hadden over het beleid van de stad in de jaren erna. Frustratie over de armoedecijfers en de berichten over de lange wachtlijsten bij de voedselbank. Over het feit dat kwetsbare mensen in moeilijke situaties in het nieuwe beleid toch de rekening van de crisis gepresenteerd krijgen want de bezuiniging wordt eenzijdig op hen verhaald. Zoveel is voor ons gewoon duidelijk. Ook al is het niet hoe onze regering de zaken graag presenteert. En opluchting, voorzitter, dat we gekozen hebben voor continuïteit in 2015. Dat we de hulp voor het huishouden in 2015 behouden. Dat we in Maastricht een sociaal investeringsprogramma hebben waarmee we inzetten op mensen. Dat we overschotten willen behouden voor het sociale domein en inzetten op de sociale infrastructuur. Ook de aandacht voor de integrale werkwijze en de manier waarop koppelingen tussen gebieden duidelijker worden gelegd en de aandacht voor samenwerking met zowel het professionele als het vrijwillige werkveld, zien we als positief.

En misschien zelfs ook wel een klein beetje trots af en toe, op de lichtpuntjes in onze Wmo-verordening, zoals de vormvrije melding, aandacht voor mantelzorgers, tegemoetkoming meerkosten uit het Wmo-budget en niet uit de bijzondere bijstand, het niet heffen van eigen bijdragen op scootmobiel en de eisen die wij stellen rondom goed werkgeverschap.

Voor zowel de Wmo als de jeugdzorg geldt dat we veel respect hebben voor het werk dat zowel door de wethouders als de ambtenaren is verzet en nog steeds wordt verzet. Het vraagt veel van de gemeentelijke capaciteit en we twijfelen niet aan de welwillendheid van alle partijen om het proces tot een goed einde te brengen.

Maar, voorzitter, we zijn er nog niet. En de SP blijft onverminderd kritisch kijken naar de ontwikkelingen op dit moment. Een aantal punten die in het proces extra aandacht verdienen en die in 2015 verder vorm gaan krijgen en waarop wij nauw zullen letten, zijn bijvoorbeeld de huishoudelijke hulp, wat voor ons absoluut een belangrijk punt blijft, de organisatie van vervoer op maat, de ontwikkelingen rondom het pgb, de toegangsfunctie, de kwaliteit en het verloop van de keukentafelgesprekken, cliëntervaringen, de eigen bijdrages, het waarborgen van de privacy en de concrete invulling – uiteindelijk – van het Centrum voor Jeugd en Gezin en de taken van het voormalige Bureau Jeugdzorg. Wij hebben in de commissie ook veel gepraat over de rol van de raad in dit hele proces. Voor ons is belangrijk dat wij na 1 januari grip houden op deze ontwikkelingen. Dat we weten wat er gebeurt. Hoe houden we het allemaal bij? Voor een belangrijk deel horen we dat – als het goed is – van onze achterban. Voor de SP is de ervaring van burgers heel belangrijk. Wat betekent een maatregel op papier concreet voor jou? Signalen die wij vanuit onze achterban ontvangen maken het dat wij ons raadswerk beter kunnen doen. Maar ook als gemeenteraad, als instituut dienen wij voor onszelf te regelen dat wij informatie krijgen die we nodig hebben. Hierbij willen we aanmerken dat we er wel op dienen te letten dat het beleid zich voor ons niet alleen maar in cijfertjes gaat vertalen. De ervaringen van mensen blijven nog altijd meer waardevolle bronnen van informatie dan kwantitatieve gegevens. Maar we vinden het heel goed dat de raad dit oppakt en zelf ervoor zorgt dat hij zichzelf informeert. Daarom steunen we ook de motie voor monitoring van de drie D's.

Om af te ronden, voorzitter. De SP-fractie denkt niet dat wij 100% kunnen garanderen dat er helemaal geen mensen door het beroemde ijs zullen zakken. Of dat gebeurt, hangt in grote mate af van de definitie die men hanteert – natuurlijk – en in hoeverre men positief staat tegenover de situatie op dit moment. De SP heeft haar zorgen daarover uitgesproken. Maar dat het streven moet zijn dat niemand door het ijs zal zakken, daarmee zijn we het volstrekt eens. Dat geeft aan dat we alles eraan willen doen en dat legt de lat voor ons, Maastricht als sociale stad, hoog. Dat moet, voorzitter. Want met minder doen we onze burgers tekort.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Partij van de Arbeid-fractie, de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik kan niet ontkennen dat het voor ons nog steeds een worsteling is. Aan de ene kant hadden we die oude verordening, die heel helder omschreven was. Men wist waar men als burger aan toe was. En we gaan toe naar recht op een proces. Wij zijn het allemaal eens dat die oude verordening niet meer werkt. Dat het anders moet. Maar dat recht op een proces is natuurlijk ook omgeven met heel veel onzekerheden. Als raad zijn wij aan de ene kant verantwoordelijk voor de kaders, maar aan de andere kant voor de impact die men met die kaders bereikt. Men zou kunnen zeggen dat alles wat ertussenin zit 'des college' is. Maar ja, welke impact bereiken we eigenlijk? Hoe weet men dat nu eigenlijk? Daaraan refereerde D66 net al. Ik kan niet ontkennen dat ik er op dit moment niet zo'n goed gevoel bij heb.

Wij zijn gedreven door een enorme onzekerheid, bijvoorbeeld door het ontbreken van landelijke gegevens. Er worden hier overuren gemaakt om de boel voor 1 januari echt voor elkaar te krijgen. Er wordt heel hard aan getrokken. We zitten volop in die offerte- en aanbestedingstrajecten. We proberen voor de beste prijs, de beste zorgcontinuïteit te realiseren en we proberen ook echt voor mensen die nieuw zijn maatwerk te leveren. Wij zijn eigenlijk helemaal bedolven onder die werkzaamheden, enerzijds om het formeel goed te regelen in dit soort verordeningen en anderzijds om die uitvoering in de klauwen te krijgen. Ergens in mij knaagt het dan toch. Ik blijf mij maar afvragen: wat is nu eigenlijk de impact van de dingen die wij aan het doen zijn? Natuurlijk hebben wij wel ideeën en beelden daarbij. Wij weten wat wij zouden willen bereiken. Maar bereiken we dat? Hoe kan het nu zijn dat wij zo overvoerd zijn? We hebben gewoon veel te weinig tijd met elkaar. Zijn we als gemeente niet veel te veel zelf aan het doen? Voorzitter, het antwoord daarop weet ik niet. Ik kan geen antwoord geven op die vraag.

Maar wat ik wel weet, is dat wij met elkaar echt behoefte hebben aan een dashboard. Het is echt van belang om samen een dashboard te creëren, waarvan we weten wat de klokken en de meters aangeven. Of we een gaspedaal of een rem hebben, maar ook of we een noodrem hebben. Op welk moment moet men eigenlijk aan de noodrem trekken? Als het zo misgaat dat het anders moet?

Wanneer gaat het zo goed dat men gas geeft? Heeft men best practices die men wil dupliceren en die men op andere plekken naar voren wil halen? Eigenlijk wil men met die klokken weten: wanneer zakt iemand door het ijs? Staat er dan een klok in het rood of niet? Maar er moeten echter ook klokken zijn die gaan over innovatie. Zijn we echt aan het innoveren of niet? En over uitputting en over mechanismen zoals de ombudscommissie. Maar er zal ook een meter moeten zijn die gaat over kwaliteit. Die kwaliteit is een heel lastig beheersbaar aspect, juist als het gaat om een verordening en als het gaat om procesafspraken.

Goed. Dat is eigenlijk de discussie waarover we het gisteren hadden. We hadden daarover een pittig gesprek. De PvdA daagt het college dan ook uit om te bouwen aan zo'n dashboard, om daarmee haast te maken. En om de motie die de gemeenteraad voltallig neerlegt ook in die zin te interpreteren. Onder die conditie is het voor de PvdA mogelijk om met het voorliggende stuk in te stemmen.

Ik heb nog twee heel concrete punten. Dat gaat over het amendement waarvan men zei: had je dat niet eerder kunnen brengen? Dan hadden we er beter naar kunnen kijken. Het zijn twee heel concrete punten uit de Verordening Wmo. De Seniorenpartij refereerde aan reddingsboeien en bij de SP was het: waar kunnen we voor mensen nog van betekenis zijn? Ik denk dat we twee punten hebben in die verordening waarvan het toch goed zou zijn om dat anders vorm te geven. Het eerste betreft het ontbreken van de mogelijke compensatie van meerkosten voor mensen met een beperking of een chronische ziekte. Het is duidelijk dat het college dit zou kunnen regelen in die nadere regels waarvoor wij hen het mandaat geven als we dit stuk vaststellen. Maar volgens mij moeten wij gewoon iets doen om de onrust bij mensen weg te nemen. Waarom zouden we dit nu niet regelen? Waarom zou men daarmee wachten? Volgens mij is het iets wat wij allemaal van belang vinden.

Het tweede punt betreft artikel 11 lid 3. Dat is een artikel waarin letterlijk staat ten aanzien van de maatwerkvoorzieningen met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie, dat een cliënt alleen in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening als de noodzaak tot ondersteuning voor die cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was en de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig maken. Dat is een heel theoretisch verhaal. Volgens ons is het onze verantwoordelijkheid op dit moment: het gaat om de zorg die mensen echt nodig hebben. Men kan dit heel theoretisch en op allerlei manieren interpreteren. Ja, maar had hij het niet kunnen voorkomen? Of had hij dat niet kunnen zien aankomen? En had hij daar niet nog wat aan kunnen doen? Volgens mij moeten wij verantwoordelijkheid nemen op het moment dat mensen zorg nodig hebben. Dus ons voorstel is om dat er gewoon uit te halen. Dat leidt tot het amendement, waarvan het besluit is *(en leest dit vervolgens voor)*.

Amendement PvdA Wmo

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Behandelende de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015,

Constaterende dat:

- *we aan de vooravond staan van grote veranderingen in de verzorgingsstaat mede vanwege de oplopende kosten waardoor die verzorgingsstaat onbetaalbaar dreigt te worden;*
- *een samenhangende aanpak tussen de verschillende beleidsvelden vereist is;*
- *de onzekerheid en complexiteit groot zijn;*
- *de raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat we burgerkracht en overheidssteun niet zien als tegengesteld, maar als onderdelen van een continuüm van solidariteit en zorgzaamheid van burgers in deze stad;*
- *de raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat niemand door het ijs hoeft te zakken,*

Overwegende dat:

- *de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 geen regeling bevat met betrekking tot compensatie van meerkosten voor mensen met een beperking of chronische ziekte en daarmee onvoldoende aansluit op de door de raad vastgestelde sociale visie;*
- *het van belang is onzekerheid weg te nemen bij mensen die meerkosten hebben vanwege een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen door nu al een uitspraak te doen over mogelijke compensatie, alhoewel in het beleidplan voorgesteld wordt de bevoegdheid aan het college te delegeren om nadere regels te stellen;*
- *artikel 11 lid 3 die bepaalt dat 'ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was en de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt' onnodig beperkend is, omdat het uitgangspunt moet zijn wat burgers nodig hebben en niet wat men had kunnen voorzien,*

Besluit:

1. *artikel 11 lid 3 verordening Wmo 2015 te schrappen;*
2. *de volgende tekst: 'Het college kan in overeenstemming met het beleidplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan 110% van het wettelijk minimumloon (in lijn met bijzondere bijstand) een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.' toe te voegen aan verordening Wmo 2015 als artikel 15-A,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door de Partij van de Arbeid, Frans Bastiaens

Men had ook voor 130% kunnen kiezen. Tot zover.

DE VOORZITTER: Dank u wel. We moeten straks even kijken of we die twee punten die u voorstelt bij het besluit apart in stemming brengen, omdat het zou kunnen zijn – ik weet niet hoe de discussie loopt – dat er voor het een of ander wel of geen steun is, bij wijze van spreken omdat zij niet direct met elkaar in verbinding staan. Maar dat maakt straks niet uit voor de besluitvorming, denk ik. We gaan over naar de fractie van GroenLinks, mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Daar staan we dan, samen op pad om een succes te maken van een Haags plan. GroenLinks doet van harte mee, maar markeert hier nog wel dat mijn partij landelijk geen goedkeuring heeft kunnen geven aan het wetsvoorstel Wmo. Niet vanwege de richting en koers van deze verandering, integendeel. Want zoals de heer Tof Thissen het in de Eerste Kamer verwoordde: "Wij zijn voor de verandering van de centraal aangestuurde verzorgingsstaat naar lokalisering bij mensen en bij gemeenten. Wij zijn voor de beweging van Rijk naar wijk. We pleiten voor de transformatie van de systeemwereld van de verzorgingsstaat naar de leefwereld van mensen in de verzorgingsstad. We pleiten ervoor dat professionals weer nabij aan mensen kunnen zijn en erop afgaan in plaats van ervandaan. We zijn er zo voor dat mensen worden

aangesproken op hun eigen verantwoordelijkheid, maar niet zomaar en wel altijd vanuit de vraag wat ze nodig hebben om te kunnen worden wie ze willen zijn en kunnen zijn. We pleiten zo voor de uitrukmentaliteit van professionele uitvoerders als mensen ze nodig hebben. En we pleiten er zo voor dat burgers die zorg nodig hebben niet meer verdwalen in labirinten van ontmoediging en complexen van indicaties en contra-indicaties. Maar al dat vergt een cultuurverandering, een attitudeverandering van politici, bestuurders, professionals, maatschappelijke partners zowel als gemeenten. En dat vergt moed, dat vergt loslaten en echt luisteren naar wat mensen nodig hebben.” Einde citaat.

DE VOORZITTER: Ik zei even dat ik het indrukwekkend vond. Ik zei niets verkeerd.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel (*lacht*). Einde citaat. Die lijn is ons uit het hart gegrepen. Dat begrijpt u, want we zijn van dezelfde partij als de heer Thissen. Aan die beweging wil GroenLinks natuurlijk heel graag meedoen en in het Maastrichtse zijn bijdrage leveren. Toch moesten wij tegenstemmen. Dat komt omdat de bezuinigingen waarmee deze beweging gepaard gaat erg omvangrijk zijn, wellicht te groot en het tempo dat gehanteerd wordt, lijkt in ieder geval bij de jeugdzorg te hoog. Dat alles stemt ons niet optimistisch.

Toch lopen we niet weg. Dat zit er bij ons niet zo in. En de jas van de cynicus die stelt dat de tekorten op de rijksbegroting nu tenminste opgelost zijn, maar op 403 plaatsen elders in het land gaan ontstaan, past ons ook niet. De toestand is kort samengevat: zorgelijk, laten we aan de slag gaan.

In de visiestukken die ten grondslag liggen aan de verordeningen die ons nu ter goedkeuring worden voorgelegd, zien we meer dan voldoende aanzet om de beschreven omslag te gaan maken. Ook in de verordeningen zelf zien we daarvan elementen terug. Maar tussen visie en uitvoering liggen processen in de weg, innovaties, uitvoeringsperikelen, inkooptrajecten, kritische succesfactoren, regionale afstemming en idealen van ‘één gezin, één plan, één regisseur’. Het heeft ons maar ons niet alleen, nogal wat moeite gekost om te achterhalen waar Maastricht nu in dit traject precies staat. De begeleidingscommissie drie D’s heeft een aantal bijeenkomsten georganiseerd en uiteindelijk is het de ambtenaren gelukt om ons voor de bijeenkomst van de commissie Breed Welzijn op 30 september een helder overzicht te geven van wat al gedaan was en een doorkijk naar de plannen van 2015 en verder te geven. Nogmaals, heel erg veel dank voor alle inspanningen die daarvoor zijn geleverd.

GroenLinks roept het college op om nu zelf zichtbaar het stuur te pakken en ons met visie, inspiratie, durf en transparantie door deze cultuurverandering heen te leiden. We zouden zeggen een inspirerend voorbeeld zit vlak bij u in de omgeving. Neemt u eens een voorbeeld aan collega Aarts. Het vuur, de passie, de overtuigingskracht waarmee hij een voorstel als Magisch Maastricht aan onze commissie weet uit te leggen strekt tot voorbeeld, wekt bewondering. En de vraag aan de wethouder is dan ook of hij bereid is zijn collega een clinic in dezen aan te bieden

Voorzitter, over de verordening zelf zijn al veel vragen gesteld en naar tevredenheid beantwoord. Voor GroenLinks resteert eigenlijk nog steeds een belangrijke vraag: de omgang met de privacywetgeving. Ik heb gezien dat gisteren een antwoord is gekomen op de vraag die ik daarover in de commissie heb gesteld. Maar het lijkt net alsof dat antwoord toch ook weer gaat over de hantering van privacywetgeving na 2015. Het lijkt mij nu net dat als we in 2015 met een soort romporganisatie werkende weg van start gaan op een aantal terreinen die langzaam doorontwikkeld moeten worden en men de weg moet zoeken naar alle andere te raadplegen professionals, dat het dan juist belangrijk is te weten hoe wij privacyregels en -regelgeving gaan hanteren. Ik zou het dus op prijs stellen als de wethouder daarop nog even ingaat.

Dan kunt u natuurlijk van ons verwachten dat wij in de loop van de komende maanden strak de vinger aan de pols houden daar waar het gaat om de toegankelijkheid van het pgb, de ondersteuning van mantelzorg en wat betreft jeugdzorg, de aanpak van de problematiek van de vechtscheidingen – door onze fractievoorzitter al vaker genoemd – de trajectzorg, het praten met jeugd in plaats van over jeugd en de mogelijkheden van digitale hulpverlening.

Dan wil ik twee zaken voorleggen, waarvan ik nu graag alvast de mening van het college wil horen. Het is in niemand zijn voordeel – ook dat hebben we in de begeleidingscommissie drie D’s en ook raadsbreed al vaker geconstateerd – om op basis van incidenten te gaan reageren, laat staan sturen. Dat er incidenten zullen komen en wellicht ook ernstige incidenten lijkt redelijkerwijs onvermijdelijk. In dat kader vraagt GroenLinks aan het college om te onderzoeken of het mogelijk is een calamiteitenoefening te plannen, waarbij zowel ambtenaren, als college, als raad betrokken zijn en goed uit te werken wat de rollen in dergelijke crisissituaties over en weer kunnen zijn. Ik heb daarop graag uw reactie.

Verder vraagt GroenLinks zich af of het nuttig en nodig is om per 1 januari een stresstest te doen en om de organisatie van, de entree naar de Wmo en de jeugdhulp daaraan al te onderwerpen. Voorzitter, er ligt een raadsbrede motie. Ik ben bijna klaar. Er ligt een raadsbrede motie voor waarin een schetsopzet wordt gegeven van wat de raad het komend jaar allemaal wil weten en allemaal wil zien. Die motie laat

zien dat alle fracties in deze stad vanuit grote betrokkenheid bij de materie, bij de mensen, bij onze burgers en zeker onze kwetsbare burgers, hun rol en verantwoordelijkheid willen nemen. GroenLinks volgt daarbij kritisch, net zoals alle andere fracties, of de vervolgstappen ons van het transitiejaar 2015 naar het transformatiejaar 2016 brengen: meer met minder, maar beter, meer maatwerk en meer preventie, meer regie van iedere burger en niemand zakt door het ijs.

Daaronder staat dank, maar ik wil wel alvast over het amendement van de heer Bastiaens zeggen dat wij het inderdaad lastig vinden om over zo'n redelijk technische materie op dit moment meteen een reactie te geven. Ik wacht dus heel graag de reactie van het college af, want ik kan de implicaties van het amendement niet goed overzien. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Helder, dank u wel. Het woord is aan mevrouw Thieme van de Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Het addendum Wmo en de Verordening jeugdhulp zijn uitgebreid in de commissie Breed Welzijn besproken. Ik probeer het derhalve kort te houden. Voorzitter, alle genoemde punten in het addendum beleidsplan Wmo zijn van cruciaal belang. Derhalve zal ik niet specifiek ingaan of benoemen waarom deze van belang zijn. We staan voor grote veranderingen en uitdagingen. We zullen dit tezamen, met zijn allen moeten doen. De eerste stappen hiertoe zijn reeds gezet. Een raadsbrede steun voor de motie van D66. Chapeau voor u allen.

Voorzitter, wat betreft jeugdzorg zal 2015 een overgangsjaar worden. Gedurende 2015 zullen nog veel zaken duidelijk worden. Maar diegenen die nu jeugdzorg ontvangen, zullen ook in 2015 dezelfde zorg krijgen. Het is van wezenlijk belang dat er niet alleen over jongeren gesproken zal worden, maar ook met jongeren. Ook hiervoor zijn de eerste stappen gezet. De PVM aanvaardt dit als een zeer positieve ontwikkeling. Ook is het een positieve ontwikkeling dat ook kleine zorgaanbieders ruimte krijgen om zodoende perfect maatwerk te kunnen leveren. Voorzitter kortom, de PVM stemt in met beide voorstellen. Het is aan ons om bij de verdere uitrol ervoor te zorgen dat niemand tussen wal en schip zal geraken. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Thieme. Dan is het woord aan de Limpens van de VVD-fractie.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, laat ik vooropstellen dat de VVD-fractie het doel van de decentralisaties in het sociale domein onderschrijft, omdat gemeenten beter in staat zijn om de groeiende verkokering en de versnippering van de verzorgingsstaat tegen te gaan. Bij de ontkokering van het zorgstelsel is onze inzet dat dit leidt tot minder uitgaven van gemeenten aan zorgbureaucratie en overhead. Voorzitter, de samenleving verandert in een hoog tempo. De verzorgingsstaat maakt plaats voor een participatiesamenleving waarin iedereen naar vermogen meedoet en waar burgers zelf verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van de samenleving. Deze verandering gaat uit van een positieve maatschappijvisie: geloof in de eigen kracht van de burgers en verantwoordelijkheid dragen voor het eigen leven en voor de omgeving. Vanuit liberaal perspectief bezien is de rode draad immers dat we mensen weer de regie teruggeven over hun eigen leven. We kijken naar wat mensen wel kunnen in plaats van wat ze niet kunnen. Niemand wordt afgeschreven. Immers een samenleving waarin iedereen zichtbaar aanwezig is en naar vermogen meedoet ongeacht intellectuele, mentale of fysieke belemmeringen is een hoog ontwikkelde en beschaafde samenleving. Voorzitter, verantwoordelijkheid en vrijheid zijn belangrijke liberale waarden voor de VVD.

Verantwoordelijkheid voor het eigen leven en welbevinden. Wanneer dit niet zelf gerealiseerd kan worden, moeten we helpen waarbij de regie over het eigen leven het uitgangspunt dient te zijn en dient blijven te zijn. Dit past naadloos bij de ingezette kanteling van de zorg: één gezin, één plan, één regisseur in het sociale domein. Dit vergt ook één budget en één verantwoordelijke van overheidszijde. Er komt, wat de VVD betreft, een einde aan de praktijk waarbij vele hulpverleners langs elkaar heen werken bij de ondersteuning van een gezin.

Voorzitter, nog drie maanden en dan zijn we er klaar voor. Anders gezegd, dan moeten we er klaar voor zijn. 1 januari 2015 komt nu wel heel erg dichtbij. De dag dat we als gemeente verantwoordelijk worden voor de nieuwe taken op het gebied van jeugd, Wmo en participatie. Complexe taken, waar nog veel moet gebeuren om klaar te staan voor de uitvoering en waar de gewenste cultuuromslag moet plaatsvinden. Lang was er onzekerheid. Hoe gaat het eruit zien? Welke taken wel en welke taken niet? Hoe hoog zijn de budgetten en wie behoren tot de nieuwe doelgroepen? Hoe ziet het verdeelmodel eruit etc.? Kortom, voorzitter, de omvangrijke omslag waar we als gemeente voor komen te staan, zal de komende tijd veel van onze inzet vergen, met name wat de communicatie betreft. Goed communiceren wordt volgens de VVD cruciaal voor de komende periode. Communiceren met de Wmo-

en cliëntenraden, met huisartsen, zorgverzekeraars, met samenwerkende gemeenten in de regio en vooral met de inwoners van onze stad die een beroep doen op onze zorgtaken. Naast alle organisatorische en financiële aspecten van de nieuwe zorgtaken, zal een goede communicatie met alle betrokkenen een sleutelrol moeten vervullen in de succesvolle transitie en transformatie van het sociale domein. De kaders die we gedurende vele sessies met betrekking tot het sociale domein hebben vastgesteld – met minder, meer en anders en niemand zakt door het ijs – zullen hierbij leidend moeten zijn.

Wat de VVD betreft, zijn de genoemde kaders voldoende geborgd in het voorliggende addendum beleidsplan Wmo en de Verordeningen maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2015. Voorzitter, samenvattend heeft de VVD-fractie er alle vertrouwen in dat we over een aantal jaren de anonieme, bureaucratische, kille en dure zorg van nu hebben vervangen door een stelsel waarin de wijkverpleegkundige van onze stad en wijken de inwoners kent en weet wat ze wel en niet kunnen. Dat vrijwilligers worden ingezet waar dat kan. Dat mensen meedoen in onze samenleving en dat we niet alleen kijken naar wat iemand niet kan. Mensen krijgen de zorg die bij hen past en we kunnen het met zijn allen ook nog eens betalen. Alleen op die manier kunnen we de zorg voor iedereen en vooral voor de meest kwetsbare burgers in onze stad, ook in de toekomst, blijven garanderen.

Tot slot, voorzitter, ten aanzien van het amendement van de Partij van de Arbeid, willen we graag het antwoord van de wethouder afwachten. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Limpens. Dan is het woord aan de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, er is al veel over de decentralisaties van de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet gesproken. Daarover zal, zeker de komende tijd, ook nog veel gesproken worden. Met name de verhalen en de vraag die telkens opnieuw burgers bereikt of de gemeenten er klaar voor zijn, houdt de mensen bezig. Want in principe is het met name de zorgvrager niet zo te doen om wie het regelt – of dat nu centraal of decentraal gebeurt – maar dat de zorg toegankelijk is en blijft. Het voordeel van decentraal is natuurlijk dat men het product dichterbij de burger brengt. Het vervelende aan het hele verhaal is dat het met minder geld moet gebeuren. Dat is het pijnpunt.

De verordening die nu voorligt en de bijbehorende stukken gaan over de technische kant van het verhaal. Maar er zit ook een menselijk verhaal aan vast. Wat betekent dit immers voor de uitvoering straks op 1 januari? De klok klokt door. Dit is een vraag die niet alleen de zorgbieder bezighoudt, of dat nu een instelling of een zzp'er is. Het is dan ook van belang dat de toegankelijkheid van de zorg, in welke vorm dan ook, wordt nagestreefd. En dat komt heel mooi tot uitdrukking in een unanieme motie die alle fracties binnen deze raad steunen, waarmee een duidelijk signaal in de richting van de Maastrichtse samenleving wordt afgegeven, dat de raad verantwoordelijkheid neemt en zich volledig ervan bewust is om de taak die op het bordje is gedropt, ook zo goed als mogelijk uit te gaan voeren. Of dit nu huishoudelijk hulp is, vervoer op maat en met name voor de kwetsbare groep, maar ook op het gebied van de jeugdzorg. U kunt wel zeggen: de regie ligt in handen van de zorgvrager. Maar er zijn veel mogelijke voorbeelden te noemen waarvan we kunnen stellen dat het niet altijd mogelijk is om aan die regierol invulling te geven. Het is dan ook goed om – zoals in de motie is verwoord, zoals in die bijlage is uitgewerkt – zo aan de slag te gaan om op die manier ook een Maastrichtse maat tot stand te brengen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. Dan is het woord aan de heer Hoen van de Maastrichtse Volkspartij.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, mijn fractiegenoot Peter Vreken zei het volgende in de commissievergadering. We hebben twee keer daarover gesproken: een keer op 30 september en een keer op 6 oktober. Hij zei in zijn beginbetuiging: "Ik ben blij met het doorlopende proces en de fracties zijn goed geïnformeerd." Toen dacht ik: Daar gaat onze oppositierol. Daarvan kan ik niets meer maken.

Gelach vanuit de zaal.

Maar het was natuurlijk duidelijk een ervaringsdeskundige die net als u allen, duidelijk meebetrokken is bij die hele actie die wij doen. Natuurlijk zijn er punten waarnaar wij kritisch hebben gevraagd. Dat was een hele waslijst. Dat weet de wethouder nog. Wij hebben ons afgevraagd of die nieuwe regeling bij dat drietal die dit nu gaat uitvoeren wel in goede handen is. Daarvoor was die zinsnede bedoeld. Daar kan ik het verder mee doen.

Wij hebben toch teruggekeken. Wat hebben wij in de vorige periode gedaan? Waar zijn wij toen tegenaan gelopen? Wat waren toen de ergernissen die we elke keer opnieuw in het midden brachten? Denkt u aan de keukentafelgesprekken waar we maar niet doorheen kwamen, over het serieus nemen daarvan. Over de juridische status van zo'n keukentafelgesprek. Wordt dat wel juridisch vastgelegd? We bleven aandacht vragen voor de pgb-regeling, om daarover toch duidelijkheid te krijgen. De onafhankelijke cliëntondersteuning blijft onze zorg. Gaat dat de goede kant uit? Ik denk dat wij nog heel veel vragen hebben te stellen. Maar we moeten samen door.

Nu spreken we uit dat we geloven dat we op de goede weg zijn. Ik ben blij over een gedeelte van de agenda die we vandaag behandelen. Dat we met name bij de jeugdzorg de ruimte krijgen om een jaar lang daarmee te experimenteren om duidelijke ervaringen op te doen en dat we dan pas definitieve besluiten hoeven te nemen. Dat is een veel veiligere haven dan dat we nu in een keer in de hele kwestie van de Wmo moeten insteken.

Voorzitter, een paar dingen waarmee wij het absoluut niet eens zijn. Dat is de bijdrage aan de rolstoelen. Dat is een hulpmiddel. Als men daarvoor wordt gekwalificeerd, vind ik dat zo'n grote bijdrage niet van toepassing moet zijn. Maar ik roep u ook in herinnering datgene wat ik vanaf deze plaats al een paar keer heb geroepen. Waarom gaat het college niet een keer rondkijken naar het materiaal dat overal staat en niet wordt gebruikt? Mensen die aanbieden hun rolstoel terug aan de gemeente te geven. Daarvan wordt gezegd: nee, dat doen we niet. Wat moeten we daarmee? Al dit soort zaken. Ik heb al verschillende keren gevraagd; maak daarvan nu eens een werkproject. Laat mensen eens kijken wat er staat. Wat wordt er niet gebruikt? Inventariseer dat. Ik weet zeker dat daar de ruimte zit. De kortingen zijn gauw gemaakt en dan wordt gezegd: we krijgen minder. Maar zoek nu eens op wat niet effectief wordt gebruikt. Want hulp heeft men nodig. Dat moet men kunnen krijgen. Maar we moeten het wel zinvol gebruiken. Wij blijven dat als Maastrichtse Volkspartij, aan u vragen. Ik weet zeker dat als u serieus gaat kijken en ook uit belangstelling iets over de nieuwe regeling aan de mensen vertelt – en dat men niet alleen komt controleren, maar ook iets komt uitleggen – dan kunt u wellicht ontdekken dat er nog ruimte is en dat zaken teruggenomen zouden kunnen worden. En dat we mensen soms ook overvragen. Als ze het eenmaal toegewezen hebben gekregen en men ziet ze niet meer, kan men ze niet meer volgen.

Voorzitter, ik denk dat wij allemaal samen en wij als Maastrichtse Volkspartij zeggen dat op deze hele regeling het omzien naar elkaar van toepassing is. Als wij de vragen die nog openstaan ... Dat zijn er heel veel. Ook mijn fractie heeft verschillende vragen gesteld, die de wethouder goed heeft geprobeerd te beantwoorden. Maar nog niet alles is bekend. We moeten ervaring opdoen met datgene wat we nu doen. Als het alleen erom gaat dat we toch ervoor zorgen dat de eigen kracht die we serieus uitspreken niet misbruikt wordt – laat ik dat zo stellen – geloof ik erin dat we deze regeling kunnen gaan opstarten. Maar niet al te snel roepen dat burgers dat zelf kunnen oplossen. En nogmaals de keukentafelgesprekken serieus nemen. Van daaruit ziet u, voelt u en proeft u datgene waaraan behoefte is. We hoeven niet te veel, maar zeker ook niet te weinig te geven. We wensen u veel succes met deze ingewikkelde regeling.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Een korte bijdrage. Vandaag nemen we de volgende stap in de drie decentralisaties. De gemeenteraad heeft een heel intensief traject doorlopen, waarbij de ambtenaren ons heel goed hebben bijgestaan. Dat meen ik echt oprecht. Dat kunt u doorgeven. Waarvoor onze dank. Wij weten dat de ambtenaren nu op volle toeren draaien, want het is een hele klus om voor januari klaar te zijn. 2015 is het transitiejaar en we zijn blij dat de continuïteit van de zorg vooropstaat. Er wordt overgegaan op maatwerk en niemand mag door het ijs zakken.

Bezorgdheid spreken wij wel uit over de voorraad vrijwilligers die wordt verondersteld en die nodig is en de bereidheid om dit plan goed te kunnen uitvoeren. Het zal straks een punt van aandacht zijn als we onvoldoende vrijwillige achtervang hebben en meer betaalde krachten moeten inzetten. Maar we moeten er ook voor waken dat de mantelzorgers niet overbelast raken.

Ten aanzien van jeugdhulp hopen wij van harte dat nu de gemeente deze taak van het Rijk heeft gekregen, een verbeteringslag wordt gemaakt ten aanzien van zaken die in het verleden bij de jeugdzorg misliepen. Dat hebben we gisteren uitvoerig in de commissie besproken. Het Rijk laat ons ondanks dat we voor januari 2015 klaar moeten zijn, nog vaak in het ongewisse. Ambtelijk heeft de raad de toezegging gekregen tijdig bijgepraat te worden. Samen zullen we moeten optrekken. Daarvoor hebben we begrip. Immers, voor november dienen het beleidsplan en de verordening vastgesteld te worden. In 2015 zullen we aan de hand van de ervaringen een nieuw Wmo-beleidsplan opstellen. Vooralsnog hebben we vertrouwen erin dat de uitvoering op tijd en in goede banen wordt geleid. We beperken ons

dan ook tot deze korte bijdrage in de raad omdat we dit onderwerp al in menig overleg en tal van commissievergaderingen uitvoerig hebben besproken. We gaan akkoord met het voorliggende stuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is nu het woord aan het college. Ik kijk even wie als eerste opstaat. Mevrouw Damsma staat als eerste op. Het woord is aan mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. Er worden veel complimenten gegeven, met name ook aan de ambtenaren. Ik wil u als raad ook complimenteren – zoals ik steeds blijf doen – met al het werk en de energie die u inzet met extra vergaderingen om u de materie eigen te maken. Ik denk dat dit ook aan u toekomt. Dat u nu zegt dat het allemaal nog heel spannend zal worden, maar dat we steeds verder in de materie worden meegenomen. Het is ook aan u, dat u zich dat eigen wil maken en dan ook met uw eigen motie gaat komen. Dat is heel erg belangrijk. Ik vind dat heel belangrijk om dat hierbij ook te noemen.

Ik ga in op de vragen over de jeugdzorg. De Seniorenpartij had het over de budgetten voor de uitvoering: mensen aannemen, in dienst nemen, ervoor zorgen dat men kwaliteit heeft om dadelijk de toegang en uiteindelijk de vraag en de plannen op te stellen. Dat dit dadelijk niet in de knel gaat komen met de budgetten die nodig zijn om de hulp en de zorg te kunnen leveren. We hebben inderdaad beperkte uitvoeringsmiddelen. Maar er is een afroaming nodig van die huidige middelen bij de instellingen om dat ook te doen. Dat is ook het overleg dat we met de zorgaanbieders op dit moment heel veel hebben. Daarvoor trekken we zo veel als mogelijk ook de knowhow vanuit die organisaties.

Als u het dus hebt over het Bureau Jeugdzorg; daar zullen we straks minder zorg en hulp inzetten. Dat betekent ook dat wij vooral op dit moment bezig zijn om deze mensen ook in huis te halen en dadelijk ook in die jeugdteams een rol te laten spelen omdat we dat heel belangrijk vinden. Die kennis hebben we niet in huis. We zorgen op die manier dat we ook met de budgetten kunnen uitkomen en dat we kwaliteit kunnen leveren. Ook wordt een deel van de taken nu al door die instellingen uitgevoerd. Wat dat betreft, proberen we op die manier ook samen, in samenspel de zaken voor elkaar te krijgen.

Ik neem ook het compliment van het CDA absoluut heel erg ter harte. Het is mooi om te zien dat er nog steeds heel veel vragen zijn rondom privacy, rondom de zorg, rondom de cliënten, betrokkenheid. Op dit moment zijn wij bezig om aan die dingen op volle kracht vorm te geven. Die vragen proberen wij ook met elkaar te beantwoorden. Maar het zijn wel dingen die we iedere keer weer goed op de kaart zetten, ook samen met de zorgaanbieders, de cliënten en de jeugdigen zelf waarmee we aan tafel zitten. Ook D66 refereerde aan ervaringsdeskundigen, die we op dit moment ook heel erg betrekken. Wat D66 betreft, het gaat niet om een korting van 30% op de jeugdzorg. Even in alle helderheid. Misschien bedoelde u wellicht in de komende jaren? Maar we garanderen op dit moment 80% van het budget van 2012. Daarnaast is er ruimte voor innovatie en het invullen van de nieuwe toegang. Kortom, ook organisaties hebben meer mogelijkheden dan die 80%. We zien dat bijna alle organisaties zeggen dat zij het daarmee zouden kunnen doen. Dat is iets waarmee we op dit moment bij de inkoop – fors met elkaar – op een goede manier bezig zijn.

Ook het investeringsprogramma heeft inderdaad een heel belangrijke taak met betrekking tot preventie. Dit kunt u ook terugzien in de begroting die we gisteren hebben behandeld. GroenLinks kwam met een absoluut goed voorstel. We omarmen dat ook meteen. We zeggen dat incidenten inderdaad onvermijdelijk zullen zijn. Maar we gaan absoluut meteen akkoord met een calamiteitenteam en een stresstest. Die stresstest wordt ook al ambtelijk in december gepland en de calamiteitenoefening zetten we in gang met het crisisteam inclusief de communicatie. Wat dat betreft, dank u wel. Dat is iets waar we absoluut met zijn allen heel graag aan meedoen. Ik wil heel graag, en dat geldt ook voor mijn collega's, op die manier de voorbereiding voor 2015 doen.

Wat betreft de Partij Veilig Maastricht. Ook u bent positief over hoe wij nu op dit moment met de jeugdzorg in heel Zuid-Limburg en met elkaar omgaan. Dat vind ik heel mooi om te horen. Het doet mij goed om dat te horen.

De VVD pleit voor een goede communicatie. Alles rondom het communicatieplan is iets wat we de komende tijd ook aan u gaan voorleggen. Daaraan geven we nu echt handen en voeten. Voor de jeugdzorg geldt dat voor geheel Zuid-Limburg en wat het lokaal betekent. En natuurlijk ook het ministerie, die ook de communicatie gaat opstarten. Hoe gaan we dat verder vormgeven? Wat betekent dat ook voor de voorkant van onze gemeente wanneer alle telefoontjes binnen gaan komen? Mijnheer Hoen, dank u wel. U wenst ons veel succes. Dat is mooi om te horen. Dat komt ook u toe, dat u zo coöperatief bent geweest – met zijn allen – om hieraan een goede vorm te geven. Dat geldt ook voor mevrouw Nuyts. De complimenten aan de ambtenaren hebben zij nu al gehoord. Zij zijn daarmee heel blij. Ik ben absoluut ontzettend trots op mijn ambtenaren die kei- en keihard aan het werk zijn, niet alleen voor de stad maar ook voor deze hele regio samen met de anderen. Ik heb daarin het volste vertrouwen. Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Gerats.

WETHOUDER GERATS: Vooralsnog zal ik nog wat ingehouden reageren. Dat past bij een beginnende wethouder. De passie van mijn collega van Magisch Maastricht, zeker voor BV Limburg wil ik hier vanavond helemaal niet (*lacht*) ...

Gelach en reacties vanuit de zaal.

Dat is in ieder geval heel heftig. Maar goed, dit serieuze onderwerp heeft nog altijd een serieuze toon van mij. Daar zal ik het bij houden vanavond. Maar ik zal mijn voordeel met uw tip doen, mevrouw Korsten.

Goed, door de verschillende fracties zijn nog eens even hun visies neergezet, zoals zij dit ook al in de commissies hebben gedaan. Ik wil daar niet overal sec op ingaan. De voorbeelden van de Seniorenpartij spreken een heldere taal. Er ligt een grote uitdaging voor ons om mee aan de slag te gaan. Het is ook zo dat het heel belangrijk is dat wij de boer op gaan om te kijken en ik wil ook de raad daartoe uitnodigen, hoe wij bij de ervaringsdeskundigen zo veel als mogelijk kunnen ophalen van datgene wat zich in de praktijk dadelijk daadwerkelijk zal gaan voordoen. Zodat wij ook de vinger aan de pols krijgen en ook goed inzetten op de wijkteams. Ik denk dat dit belangrijke componenten zijn voor de komende periode.

U vroeg nog naar het persoonlijke plan. Dat is een kans voor cliënten om hun eigen ideeën in te brengen en het is an sich een heel goede zaak. In het keukentafelgesprek komt dit aan de orde. Ook door anderen wordt meegeholpen om zo'n persoonlijk plan tot stand te brengen. Daarin staat de cliënt in ieder geval niet alleen. Het communicatieplan krijgt u nog. En of de folders etc. die verstrekt worden in jip-en-janneketaal moeten zijn, daarover horen wij nog graag uw oordeel. Het is in ieder geval zo dat we kiezen voor een stukje continuïteit, voor het behoud van rechten. Het zal ook zo zijn dat wij straks bij de indicatiestelling geen dubbel werk gaan doen, daar waar al bestaande indicaties met cliënten zijn doorgesproken. Wij sluiten daarbij aan. Alleen voor een eerste casus zal altijd een eerste ontmoeting en zal altijd een eerste gesprek met de cliënt plaatsvinden. Verder kiezen we ook voor arrangementen. We gunnen de professionals hun plek. We gunnen de cliënten hun plek, zodat zij samen komen in arrangementen, zonder dat we de hele wereld volledig dichttimmeren. En datgene wat wij daarvan verwachten is dat de hulpverleners weer dicht bij de burgers kunnen staan, dat het beleid dicht bij de burgers komt, dat we daarmee de komende jaren gaan scoren.

Ook de CDA-woordvoerder, mevrouw Leers, zegt: het is wel een ingewikkeld proces. Maar vooral op de werking in de praktijk zal het aankomen. Datgene wat we serieus nemen, is dat we zuinig zullen zijn op de mantelzorgers. We zullen vol gaan voor de respijtzorg. Er is best een weg te gaan van wat een vrijwilliger überhaupt wel aankan en wat een professional moet doen. Ik denk dat we die discussie de komende tijd ook samen moeten gaan voeren. En dat men bepaalde componenten zoals lichamelijke verzorging niet per se aan de buur overlaat, en dat soort zaken. Dat zijn noties die wij allemaal kunnen delen, denk ik.

Het CDA vraagt ook aandacht voor de zwakken onder ons en de mensen die op ons afkomen en die in de samenleving weer een plek moeten vinden, in de stad, in Maastricht, in de wijken en de buurten. Dat zijn ook mensen met een verstandelijke beperking. Ook mensen met psychische problemen zullen vaker ook dicht bij ons goed opgevangen moeten worden.

Het probleem van de vereenzaming zullen we als een van de centrale onderwerpen vast blijven houden. Het is een van de drama's van deze tijd. De overtuiging van het CDA dat Maastricht goed is voorbereid, vinden wij in ieder geval mooi. Dit is een compliment voor de inspanningen die wij plegen en onze best die wij in ieder geval doen.

Mevrouw Eurlings geeft eigenlijk aan: the proof of the pudding is in the eating. Zijn de mensen geholpen? Hoe weet ik dat? Daar gaat het om. Ook een pleidooi voor de ervaringsdeskundige en het luisteren naar mensen. Dat is geen gemakkelijke klus. Maar het is wel een klus die we de komende tijd hebben. Op de rol van het Rijk zal ik verder niet ingaan.

We zetten in op meer preventie, op meer innovatie. We geven vertrouwen aan de professionals in het veld. We blijven met elkaar in gesprek over het niet door het ijs zakken van mensen, om daar samen het debat over te voeren en dat ook veilig te stellen voor de Maastrichtse burgers. We hebben genoteerd dat het persoonsgebonden budget, privacy en innovatie en ook de ombudsfunctie uw toetsmomenten zijn als belangrijke onderwerpen.

Ook mevrouw Van Haasen geeft de SP-visie weer op het landelijke beleid. We moeten hier binnen de marges van het landelijke beleid opereren. Desalniettemin pakt ook de SP de verantwoordelijkheid op. De SP heeft ook zorgen over de hulp bij het huishouden en mensen uit verzorgingshuizen plaatsen. Dat soort zaken heeft in de komende tijd alle aandacht van ons. Het is inderdaad zo dat we inzetten op een

stukje continuïteit. We staan ook garant voor een stukje hulp bij het huishouden en voor een sociaal investeringsprogramma.

Wat betreft de eigen bijdrage, daarover bestaan kennelijk misverstanden in de voorstellen. We zullen dat uitwerken, daar waar het tekstueel niet zo goed is. Er is een uitzondering in de eigen bijdrage voor rolstoelen. Dus, mijnheer Hoen, wij heffen geen eigen bijdrage op rolstoelen. Dat is hierbij toegezegd. Het is ook zo dat wij voor kinderen onder de achttien jaar ook geen eigen bijdrage heffen. Dat is conform de moties die in de Kamer daarover zijn aangenomen. Verder zullen we ook aansluiten bij de concrete ervaringen van burgers. Op de motie monitoring zal de heer André Willems straks ingaan. De worsteling van de heer Bastiaens merken wij elke avond. Dat is gisterenavond zo geweest en vandaag ook weer. Ik denk toch ook dat wij die worsteling samen delen. Inderdaad het beeld van een goed dashboard en een stevig stuur daarbij is denk ik ook een goede inzet om samen voor te gaan. Wat dat betreft hebt u ook de zaken van innovatie, ombudscommissie vanavond heel duidelijk gemaakt. Daarvoor mijn felicitaties. Aandacht voor kwaliteit; dat zijn zaken waar wij in ieder geval samen voor gaan in de komende tijd. Aan het einde zal ik nog ingaan op het amendement zoals door u is ingediend. Dan GroenLinks, mevrouw Korsten. Zij maakt ook een hele worsteling door. Dat mag ook gezegd worden. U pleit voor een benadering van dicht bij mensen. U houdt ook van professionals die erop af gaan. Daarop zullen we de instellingen ook afrekenen. Dat er echt op de problemen wordt afgegaan. Dat is ook een veranderslag bij een aantal instellingen. Het is zo dat wij met allerlei trajecten bezig zijn. Dat we in ieder geval toch ook het overzicht zullen behouden. En u hebt ook een goede doorkijk van de ambtenarij gehad. Ook ik zal de complimenten aan de ambtenaren daarover doorgeven. Ook vraagt u aandacht voor de privacy. Dit is schriftelijk beantwoord, maar wat ik u kan zeggen is dat de privacy steeds belangrijker wordt. Waarom? Als we in gesprek gaan, in het keukentafelgesprek praten we over steeds meer levensgebieden met mensen. We hebben ook met steeds meer instellingen te maken. Dus die privacy is een belangrijk aandachtspunt. Om aanvullend nog te zeggen wat we daarmee doen; de gehele processen en benaderingen worden door een privacyscan gescand. Die wordt in november uitgevoerd en dan zetten we daarvoor een plan van aanpak op. Daarvan wordt dus werk gemaakt. U pleit ervoor om na te denken over een calamiteitenoefening – waaraan u ook meedoet, begrijp ik – en een stresstest. Ik neem die ideeën eens mee. Dat zijn nog niet benoemde ideeën, maar dat zijn interessante zaken om in ieder geval mee te nemen.

Mevrouw Thieme van Partij Veilig Maastricht ondersteunt ook de brede raadsmotie en ziet ook de grote uitdagingen. Ook de Partij Veilig Maastricht doet het samen met ons. Dat vinden wij een heel positieve insteek.

De VVD bij woorden van de heer Limpens geeft met name aan: benut de kansen voor ontkokering. We doen weleens alsof alles oké is op dit moment. Er is echter ook heel veel anonieme bureaucratie. Er worden tegenwoordig ook waanzinnig veel fouten gemaakt. Ook bij dit soort perspectieven hebben wij voor ogen om daarin een verbetering te maken. Het is zo dat we de kanteling serieus nemen. Maar daarbij moet ik ook in antwoord op anderen zeggen: we nemen de kanteling serieus – dat er steeds meer bij de burger ligt – maar we willen heel zorgvuldig zijn. Wat kan die burger wel en niet aan? Dat geldt ook voor de mantelzorger, de tweede lijn en de vrijwilligers. Wat zijn daar de mogelijkheden en onmogelijkheden? Dat gaat ook over de beschikbaarheid van collectieve voorzieningen. Kan elk individu daarvan wel gebruikmaken? Dus we willen ook een toets hebben op het realistische gehalte van die kanteling en daarmee zorgvuldig omgaan. En daar geen ongenueanceerd verhaal van maken: hup burger, los het je maar allemaal zelf op. We willen de komende periode de kansen samen met u evalueren en samen bekijken.

Ook u spreekt het vertrouwen uit. Het is ook zo dat de wijkverpleegkundigen bij ons in Maastricht al aan de slag zijn. We verwachten dat het er steeds meer zullen zijn. We gaan samen met hen aan de slag. Ook de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht vindt het belangrijk dat de gemeente er klaar voor is en ook oog heeft voor zorgvragers met het pijnpunt van minder geld. Het is verder zo dat de partij Stadsbelangen Maastricht ook de motie van D66 ondersteunt, waarover straks nog door de heer Willems gesproken gaat worden.

De heer Hoen heeft een fantastische woordvoerder met de heer Peter Vreken, die geheel met deze materie bekend is. Als hij al blij is met het doorlopende proces en dat de fractie goed is geïnformeerd, heeft men inderdaad weinig oppositie te voeren. Maar toch nemen wij uw kritische noten mee. Dat we goed met het keukentafelgesprek omgaan, in dialoog blijven. De bijdrage aan de rolstoelen heb ik u zojuist toegezegd. Het is ook zo dat we scherp zijn op niet-gebruikt materiaal, op rolstoelen en andere hulpmiddelen. Daarnaast kijken we nu al serieus. Ook daar zitten best inverdieneffecten. Net zoals we ook een deel van de bezuinigingen ook gewoon terug kunnen halen bij zorgaanbieders en andere partijen omdat daar ook nog lucht zit. Dat mag ook wel eens gezegd zijn. We gaan samen een ervaring opdoen. Dank dat u ons in ieder geval succes wenst en ook uzelf. We gaan dat gewoon samen doen. Mevrouw Nuyts heeft ook nog eens de ambtenaren bedankt voor de goede ambtelijke bijstand en zij wijst op het transitiejaar en het maatwerk. Ik heb al gezegd dat de voorraad vrijwilligers ook in

Maastricht niet onuitputtelijk is. We kunnen geen gemakkelijk verhaal over vrijwilligers houden die het allemaal wel zullen kunnen oplossen. Daaraan zitten grote grenzen. En zeker ook mantelzorgers dreigen overbelast te zijn. Daar maken we werk van. We trekken samen op. Dat proef ik ook vanavond in de opstelling van de raadsleden. Dat we samen over deze klus in het sociale domein goed in dialoog met elkaar zijn en dat we dat samen oppakken.

Rest mij in te gaan op datgene wat vanmiddag laat is gekomen. Desalniettemin heeft de Wmo-raad al op uw voorstellen gereageerd. Laat ik ingaan op het voorstel wat betreft de meerkosten chronische ziekte. Het is dat de Wmo – Maastricht weet daar alles van – geen inkomenspolitiek mag voeren, op een punt na. Dat is dit ene punt. Daar mag het juridisch wel. Maar dat geeft wel in de uitvoering complicaties. Als we mensen gaan toetsen op inkomen, moeten we weer op iedereen een werkelijke inkomenscheck gaan plegen. Dat doen we tot nu niet. Dat is in ieder geval extra werk met extra uitvoeringskosten. Datgene wat we in het beleidsaddendum ook duidelijk hebben gezegd: er zijn mensen die zoveel meerkosten hebben, ook mensen uit de middengroepen, die door het ijs dreigen te zakken. Wij zouden het dus niet willen beperken tot alleen maar onder de 110%, maar ook oog willen hebben voor de middeninkomens.

Op dat punt heeft de voorzitter van de Wmo-raad aangegeven dat zij vinden dat een inclusie en geen uitsluiting ook van die groepen zou moeten plaatsvinden. Ook wil de Wmo-raad graag zelf betrokken zijn bij de uitwerking van die regeling. Dus wat dat betreft is het zo dat daar weinig draagvlak voor dit voorstel bestaat. Ik wijs er ook op dat wij al geormerkt hebben dat er budget beschikbaar is. Dus een stukje veiligheid dat Maastricht daarvoor in ieder geval financiën ter beschikking stelt. In de kern vinden we het amendement te beperkend en wij vragen u om alsnog ruimte te geven om het uit te werken in een nadere regeling. Wij ontraden daarom het amendement.

Dan het punt van artikel 11 lid 3. Het is zo dat artikel 11 lid 3 niet een juridisch overbodig artikel is. We kunnen het in principe ook weglaten. Dan is er niet iets waanzinnigs aan de hand, maar we willen wel juridisch sterker staan. Dan gaat het om gevallen die we ook meemaken. Iemand heeft net een heel dure woningaanpassing gehad en verhuist daarna binnen een korte tijd naar een woning twee straten verder. Dan zouden wij weer gehouden zijn om weer die woningaanpassing tegen hoge kosten uit te voeren. Dit zijn kostenaspecten, juridische aspecten die voor de gemeente toch belangrijk zijn. In zekere mate is het ook wel een stukje kanteling dat er ook in zit, omdat we burgers ook stimuleren om ook zelf vooruitziend te zijn op hun situatie. Dat is een strekking die er ook in zit. Maar in ieder geval denkt het college dit juridische houvast in het proces nodig te hebben. Dan gaat het over enkelingen en niet om een algemeen beeld. Wat dat betreft willen wij artikel 11 lid 3 graag handhaven.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik naar wethouder Willems, als laatste.

WETHOUDER WILLEMS: Voorzitter, ik wil graag even ingaan op de motie. Toen ik vanavond hiernaartoe kwam, moest ik denken aan de millenniumbug en de invoering van de euro. Dat waren ook gigantische processen waarbij aan de voorkant allerlei mogelijke maatregelen waren getroffen om elk toeval uit te sluiten. En het is gelukt. Alleen het grote verschil is dat het nu over mensen gaat. In deze stad – gelukkig, zeg ik daarbij, hebt u dat meermaals uitgesproken – telt elk mens. In deze stad laten we niemand in de steek en laten we niemand door het ijs zakken. Dus aan de voorkant sluiten we elk toeval uit. Maar belangrijk is ook om te kijken of we onze beleidsdoelstellingen die u als raad beoogt, ook realiseren. En uw motie, het doet mij goed dat dit raadsbreed is want over dit soort onderwerpen moet men geen politiek willen voeren. Uw motie draagt bij aan het adequaat inrichten van het systeem van monitoring want er zijn heel grote belangen met de drie D's gemoeid – menselijke belangen, financiële belangen – zowel voor onze burgers als voor de organisaties.

Dan even terugkerend naar de motie. Wij willen die heel graag overnemen. Wij hebben graag dat daarbij zo veel als mogelijk wordt aangesloten op de reguliere planning-en-controlcyclus. Dat zijn momenten in april, september, december.

Wat betreft de gegevens waarom u vraagt; ik schat even met de natte vinger dat wij 60% van die gegevens meteen kunnen oplepelen. Voor 40% zijn wij afhankelijk van organisaties. Daarnaast is er een categorie gegevens die opnieuw moeten worden ontwikkeld omdat we dingen gaan meten die we voorheen nog nooit hebben gemeten. Dus met andere woorden, als u ermee akkoord gaat dat het systeem van monitoring geleidelijk aan, maar wel zo snel mogelijk – ik kan dat niet genoeg benadrukken – ontwikkeld wordt, dan hebben we een deal. Zo zou ik het bijna zeggen. Ik zou u ook willen voorstellen om samen met ons in een werkgroep of in een andere vorm de eerste stappen te zetten op weg naar de ontwikkeling van een monitorsysteem want het is wel hartstikke belangrijk dat dit gebeurt. En we zijn er ook heel erg blij mee. Dat wil ik gewoon even benadrukken. Dus met andere woorden we nemen de motie over.

Tweede termijn

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik even kijken naar de eventuele tweede termijn van de raad of daaraan nog behoefte is. Ik kijk even naar de heer Frijns, mevrouw Leers of iemand anders van het CDA. Mevrouw Eurlings? Nee. Voor de tweede termijn?

MEVROUW EURLINGS (D66): Ja, ik wilde aangeven dat ik heel blij ben dat we een deal hebben en dat we zeker met de werkgroep graag naar verdere stappen willen kijken.

DE VOORZITTER: Dank u wel.

MEVROUW EURLINGS (D66): Overigens, een punt van orde. Ik wil gewoon voor de vorm en voor het signaal de motie wel in stemming brengen.

DE VOORZITTER: Gewoon even de fracties langslopen dadelijk en dan? Ja, is goed. De SP-fractie, geen tweede termijn. Even kijken. Dan de PvdA?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker. Even kort reagerend op het amendement. Aangezien de wethouder voorstelt om het breder, ook op de middeninkomens van toepassing te laten zijn, lijkt het mij niet zinvol om het op dit moment door te zetten. Ik wil de uitwerking van het college afwachten.

DE VOORZITTER: Oké, dan is het amendement bij dezen ingetrokken en maakt het geen deel meer uit van de beraadslagingen.

De fractie van GroenLinks nog voor een tweede termijn? Nee. De fractie van de Partij Veilig Maastricht? Ook niet. De VVD? Stadsbelangen? De Maastrichtse Volkspartij? De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, op de eerste plaats wil ik duidelijk zeggen dat ik zeer blij ben met de toezegging rondom de bijdrage van de rolstoel. Dat die eigen bijdrage is ingetrokken. Dat is een heel goed geluid. Dat geeft vertrouwen. Ten tweede heb ik dat ook beloofd, voorzitter. Ik had beloofd in de eerste termijn te noemen dat de heer Ad Frijns een prima bijdrage heeft gehad. Dat moet ik nakomen. Dank u wel.

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts, de Liberale Partij Maastricht? Geen tweede termijn. Dan hoeft het college ook niets meer voor de tweede termijn te doen, volgens mij. Dan gaan we even kijken naar de stemming. Het amendement is ingetrokken. De motie gaat dan in stemming komen. Ik kijk even of alle fracties compleet zijn. Mevrouw Leers is weg. Zijn er nog andere mensen van de fracties weg? Mevrouw Thieme is weg. En de overige leden zijn allemaal aanwezig. Dat is voor de notulering van belang als het over de stemming gaat. Dan loop ik even formeel de fracties langs over de motie.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Voorzitter? Een punt van orde.

DE VOORZITTER: De heer Nelissen.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Als iedereen toch akkoord is met de motie, waarom moet die dan in stemming worden gebracht?

DE VOORZITTER: Omdat ze dat graag willen.

Reactie vanuit de zaal.

Als men dat graag wil, mijnheer Nelissen. En ik vind het ook een soort van beloning van hoe snel dit belangrijke thema ook nog besproken is en in welke harmonie het vanavond gaat. Dan denk ik: nou, kom op hè, doen we. Ik loop even het rijtje langs. Dat is een kleine moeite. De Seniorenpartij.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Het zal u niet verbazen dat wij voor zijn.

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Inclusief mijnheer? Ja. *(En noemt vervolgens alle namen van de fracties op).*

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voor.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voor.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Voor.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Voor.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Voor.

MEVROUW MEESE (Partij Veilig Maastricht): Voor

DE HEER LIMPENS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voor.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voor.

DE VOORZITTER: Dan is de motie unaniem aangenomen. Aldus besloten.

Dan gaan we naar de raadsvoorstellen. We hebben dus twee raadsvoorstellen, 104 en 109. 104 is het addendum beleidsplan Wmo en de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Iedereen steunt dat stuk? Niemand tegen? Dan is dat unaniem aangenomen. Aldus besloten.

En dan raadsvoorstel 109, Verordening jeugdhulp 2015. Dat steunt ook iedereen? Dan is dat unaniem aangenomen. Aldus besloten.

Ik moet zeggen, complimenten aan uw raad. Als ik zie hoe verdeeld men in het land nog is, in sommige gemeenten over deze thema's. Dit is absoluut de uren in de voorbereiding voor deze onderwerpen waard geweest voor iedereen, volgens mij. Daarmee mag de stad zich heel gelukkig prijzen. Ik sluit de vergadering.

De voorzitter sluit onder dankzegging de vergadering om 22.28 uur.

